

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΝΗΣΙΑΓΩΓΩΝ

**ΤΙΤΛΟΣ: ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ
ΣΥΝΔΡΟΜΟ DOWN: ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ**

**TITLE: CRITICAL EDUCATIONAL ISSUES OF PEOPLE WITH
DOWN SYNDROME: A
BIOGRAPHICAL APPROACH**

ΠΡΩΤΟΣΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΜΠΕΤΣΑΣΙΩΑΝΝΗΣ

**ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ:
ΑΛΕΥΡΙΑ ΔΟΥΑΝΑΣΤΑΣΙΑ**

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΣΑΤΑΚΗ ΔΑΦΝΗ

A.E.M.: 3000

ΦΛΩΡΙΝΑ 2018

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περίληψη	3
Abstract	4
Εισαγωγή	5
<u>3) 1^οΣτάδιο</u>	
3α) Έκθεση και ανάλυση των βιογραφικών δεδομένων στη χρονολογική τους σειρά	9
3β) Διαστάσεις της συνέντευξης	11
<u>4) 2^οΣτάδιο- Αποκάλυψη και εξέταση της κειμενικής διάρθρωσης</u>	
4α) Χωρισμός του κειμένου σε ενότητες και υπό-ενότητες, με βάση το περιεχόμενο και τη μορφή	13
4β) Παρατηρήσεις για τη μορφή της συνέντευξης, το επίπεδο λεπτομερειών κάθε ενότητας. Αναλυτική - λακωνική διατύπωση. Πότε και γιατί;	35
4γ) Επικοινωνιακά σχήματα, πέραν της αφήγησης	38
<u>5) 3^οΣΤΑΔΙΟ-Δομική ανάλυση</u>	
5α) Ανάλυση της μικροδομής του κειμένου με μονάδα ανάλυσης την αφηγηματική ενότητα	39
5β) Ανάλυση της «πυρηνικής πρότασης» / των «πυρηνικών προτάσεων» της κάθε αφηγηματικής ενότητας	48
5γ) Ανάλυση αφηγηματικών ενοτήτων και του τρόπου που συνδέονται μεταξύ τους με υπέρ-τμηματικές μετά-μονάδες	53
5δ) Ανάλυση προ-κατακλείδας και κατακλείδας	56
5ε) Εντοπισμός των νημάτων του κειμένου	59
<u>6) 4^οΣΤΑΔΙΟ – Αναλυτική αφαίρεση</u>	
6α) Εξέταση της διαδοχικής σειράς και των υπέρ -τμηματικών δεικτών των αφηγηματικών ενοτήτων της κύριας ιστοριογραμμής	63
6β) Αναπαραστάσεις των προσωπικά οδυνηρών και αμήχανων βιωματικών πλαισίων	68
6γ) Επιχειρηματολογικές δραστηριότητες και σχολιασμοί της κύριας ιστοριογραμμής	71
6δ) Ανάλυση των θεωρητικών ενδοσκοπήσεων και των εκλογικεύσεων του πληροφορητή	74
<u>7) ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ</u>	75
<u>8) ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ</u>	78
<u>ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ</u>	80

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο στόχος της συγκεκριμένης διπλωματικής εργασίας είναι η διερεύνηση των εκπαιδευτικών διαδικασιών και εμπειριών ενός ενήλικου ατόμου με ειδικές ανάγκες μέσω μίας αυτοβιογραφικής συνέντευξης. Αυτός ο τύπος συνέντευξης δεν παρέχει στον συνομιλητή ένα συγκεκριμένο και τυποποιημένο ερωτηματολόγιο, αλλά η συνέντευξη ρέει μέσω αυτού, ο οποίος εξιστορεί τις δυσκολίες που έχει βιώσει με όποιο τρόπο επιλέξει. Στην περίπτωση αυτή το ενήλικο άτομο που ενεπλάκη για την ολοκλήρωση της πτυχιακής μου εργασίας είναι η Μαρία, μία κοπέλα με σύνδρομο DOWN που κατάφερε μέσω των ενδοσχολικών εξετάσεων να εισαχθεί στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, στο Τμήμα Νηπιαγωγών. Η περίπτωση της Μαρίας είναι αξιόπαινη και αξιοσημείωτη, καθώς είναι η πρώτη κοπέλα με σύνδρομο DOWN που κατόρθωσε μέσω σκληρής δουλειάς και προσπάθειας την εισαγωγή της σε Πανεπιστήμιο. Γι' αυτό το λόγο, ήταν τιμή μου να «συνεργαστώ» μαζί της σε αυτήν την ξεχωριστή εμπειρία. Στην αυτοβιογραφική λοιπόν αυτή συνέντευξη, η Μαρία αφηγείται την ζωής της μέχρι τώρα, περιγράφει τις δυσκολίες, αλλά και τις χαρές που της έχουν τύχει, κυρίως όμως επικεντρώνεται στα εκπαιδευτικά της χρόνια (από το Δημοτικό μέχρι τώρα στο πρώτο χρόνο του Πανεπιστημίου) και με την κριτική της σκέψη τα σχολιάζει. Σημαντικότερες και γενικότερες αξίες που αναδύονται από την αυτοβιογραφία της Μαρίας είναι η συνεχής προσπάθεια για την ολοκλήρωση ενός σκοπού, όσο δύσκολος και αν μοιάζει, η αυτοπεποίθηση και σιγουριά για την επίτευξή του, αλλά και τέλος η αξιοθαύμαστη στήριξη της οικογένειας και των κοντινών ανθρώπων, όπου χωρίς αυτήν τα πράγματα δεν θα εξελίσσονταν με τον ίδιο θετικό τρόπο, όπως κύλησαν για την Μαρία.

Λέξεις κλειδιά: αυτοβιογραφική συνέντευξη, σύνδρομο DOWN, εκπαιδευτικά ζητήματα, Πανεπιστήμιο, αποδοχή

ABSTRACT

Through this bachelor's thesis, I am trying to investigate the educational process and experiences of an adult with special abilities, via an autobiographic interview. This kind of interview does not give the interviewer a specific and standardized questionnaire, but gives the informant the chance to storytelling, to narrate the difficulties she faced in any way the informant chooses. In this case, the informant is Maria, a girl with DOWN syndrome, who through the exams in the Highschool, she managed to get in the University of Western Macedonia, at the Department of Early Childhood Education. Maria, as a case study, is laudable and remarkable, due to the fact that she is the first woman with DOWN syndrome, who through hardworking, managed to get in the University. For that reason, it was an honor for me, to "collaborate" with her to this outstanding experience. In this autobiographic interview, Maria narrates her life until these days, describes the difficulties and also the graces happened to her, but she especially focuses to her educational years in school (from primary school until the first year of the University) and she comments those years with her critical thought. The most important and general values that emerge from this autobiography of Maria, is the continuous effort to accomplish a target, no matter how hard it could be, the confidence so as to be accomplished, and , in the end, the remarkable support of her family and close friends, without which, things would not have been escalated with the same positive way, that escalated for Maria.

Key words: autobiographical interview, syndrome down, educational issues, university, acceptance

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Όπως προαναφέρθηκε στόχος της συγκεκριμένης πτυχιακής εργασίας είναι η ανάλυση των εκπαιδευτικών βιωμάτων ενός κοριτσιού με σύνδρομο DOWN (η Μαρία, ετών 18), μέσω ενός νέου τύπου συνέντευξης της αυτοβιογραφούμενης συνέντευξης, λόγος γι' αυτήν θα γίνει παρακάτω. Η Μαρία μέσα στην συνέντευξή της μίλησε πολύ ανοιχτά και άνετα για τους προβληματισμούς της, αλλά και για τις επιτυχίες της, ασχέτως που ήταν η πρώτη φορά που συναντιόμασταν. Αισθάνθηκε άνετα μαζί μου και με όλη την διαδικασία της συνέντευξης και της μαγνητοφώνησης και μπόρεσε να μου δώσει πολλές πληροφορίες για ανάλυση.

Η πάθηση που έχει διαγνωστεί στην Μαρία είναι το σύνδρομο DOWN και είναι ιδιαίτερος διαδεδομένη. Δημιουργείται από ένα παραπάνω χρωμόσωμα στο 21 ζεύγος και γι' αυτό αναφέρεται και ως τρισωμία 21. Αποτελεί την πιο συχνή μορφή νοητικής στέρησης και την πιο συνηθισμένη χρωμοσωμική ανωμαλία στους ανθρώπους. Υπάρχουν τρεις τύποι συνδρόμου DOWN:

- I. **Τυπική Τρισωμία 21**, η πλειονότητα των ατόμων με σύνδρομο DOWN ανήκουν σε αυτήν την κατηγορία (το 90 – 95% περίπου) και εκτείνεται σε ένα μεγάλο φάσμα σωματικών προβλημάτων αλλά και ικανοτήτων. Από καρδιακά και αναπνευστικά προβλήματα, δυσκολίες στην ομιλία και στην ακοή, μέχρι εκείνους τους ανθρώπους όπου φτάνουν στο επίπεδο να ζουν ημιανεξάρτητα και έχουν την ικανότητα να εργαστούν κιάλας.
- II. **Τύπος Μωσαϊκού**, ο συγκεκριμένος τύπος συνδρόμου DOWN είναι πιο σπάνιος καθώς εμφανίζεται στο 2 – 5 % του πληθυσμού με αυτήν την πάθηση. Όπως υποδηλώνει και το όνομα το χρωμόσωμα 21 σπάει και αναμειγνύεται με κανονικά κύτταρα δημιουργώντας έτσι το σχήμα του μωσαϊκού. Αυτή η διαδικασία οδηγεί συνήθως σε λιγότερο σοβαρή νοητική κατάσταση. Επίσης αναλογικά πάνε οι μαθησιακές δυσκολίες και τα φυσιολογικά χαρακτηριστικά που εμφανίζονται σε μικρότερο βαθμό.

III. **Μετατόπιση**, είναι μία ακόμα πιο σπάνια μορφή, εμφανίζεται στο 2% των ατόμων με σύνδρομο DOWN, είναι κληρονομική, αλλά το 5% αυτού του μικρού αριθμού συμβαίνει τυχαία.

Πολλά παιδιά με αυτόν τον σύνδρομο μπορούν να εμφανίσουν δυσκολίες (αλλά σε μερικές περιπτώσεις και ικανότητες αντάξιες των υπόλοιπων παιδιών) στην όραση, ακοή, γλώσσα (επικοινωνία - λόγος - ομιλία), κινητικότητα, λεπτή κινητικότητα και δεξιότητα, συγκέντρωση προσοχής, κοινωνικές δεξιότητες, εκπαίδευση, συμπεριφορά, γενική υγεία, αστάθεια του Ατλάντο – Άξονα.

Τα παιδιά με σύνδρομο DOWN σήμερα δεν έχουν καμία σχέση με τα παιδιά με την ίδια πάθηση πριν 20 χρόνια. Πλέον ενθαρρύνονται να μετέχουν σε ομάδες να κυνηγάνε την γνώση και την εργασία και είναι υποχρέωσή μας να καταφέρουμε να φτάσουν στο ανώτατο επίπεδο που το καθένα μπορεί. Σημαντικό μέλημα επίσης της κοινωνίας είναι να μπορέσει να εντάξει όλα τα παιδιά με ειδικές ανάγκες και ικανότητες στην εκπαίδευση με ολικό το αίσθημα της ευθύνης και της ανάγκης.

Η Μαρία λοιπόν μέσα από την συνέντευξή της και τις εξιστόρησής της απάντησε σε κύρια ερωτήματα για ζητήματα εκπαίδευσης και ποιότητας ζωής ανθρώπων με ειδικές ανάγκες. Μέσω της αυτοβιογραφούμενης προσέγγισης κατορθώθηκε να αισθανθεί άνετα από τα πρώτα λεπτά της συνέντευξης και να βιώσει την όλη διαδικασία μαγνητοφώνησης ως μία χαλαρή συζήτηση με μία φίλη της. Με τον όρο βιογραφική προσέγγιση περιγράφεται ένα πολυσχιδές πεδίο ερευνητικής δραστηριότητας, όπου διάφορες μεθοδολογικές προτάσεις και ερευνητικές πρακτικές συνδέονται και αλληλοσυμπληρώνονται. Πολύ σημαντικό στοιχείο αποτελεί το υλικό που χρησιμοποιείται σε αυτή τη μέθοδο, το οποίο στηρίζεται στις αφηγήσεις ζωής. Βιογραφικές αφηγήσεις δηλαδή που πραγματοποιούνται στα κατάλληλα επικοινωνιακά πλαίσια, μέσα στα οποία ο ερωτώμενος καλείται να αφηγηθεί την ιστορία της ζωής του, ανακαλώντας στη μνήμη του προσωπικές εμπειρίες, γεγονότα που τον έχουν στιγματίσει αλλά και διάφορα βιώματα. Με αυτόν τον τρόπο δεν εξετάζονται τα βιώματα ή η ζωή του ερωτώμενου, αλλά εξετάζεται ο τρόπος με τον οποίο συνδέονται τα διακριτά στάδια του βίου καθώς και πως επιτυγχάνονται οι μεταβάσεις από το ένα στάδιο στο άλλο, όπως παραδείγματος χάρη πώς περνάει από

το θέμα της εκπαίδευσης στο θέμα της εργασίας. Καταλαβαίνει κάποιος δηλαδή, ότι η βιογραφική μέθοδος χρησιμοποιείται για 3 λόγους :

1. Για την κατανόηση και εξήγηση των κοινωνικών και ψυχολογικών φαινομένων και πως έχουν προκληθεί αυτά.
2. Τις δράσεις των ανθρώπων και ποια ήταν η υποκειμενική οπτική αυτών, αλλά ταυτόχρονα και πως βίωσαν αυτές τις καταστάσεις και την σημασία αυτών.
3. Τέλος, κατά την διάρκεια της ομιλίας του, να γίνει κατανοητό από το σήμερα, πως αντιμετώπισε τότε το παρελθόν και πως έχει επηρεάσει αυτό.

Η ανάλυση της αυτοβιογραφούμενης συνέντευξης, γίνεται σε τέσσερα στάδια όπου το καθένα από αυτά έχει και υποστάδια.

Το πρώτο στάδιο **«Έκθεση και ανάλυση των βιογραφικών δεδομένων στη χρονολογική τους σειρά και βασικές παρατηρήσεις σε σχέση με τα ερευνητικά ερωτήματα»** περιέχει στο πρώτο σκέλος του έναν χρονολογικό πίνακα με τους σημαντικότερους σταθμούς στην ζωή του αφηγητή όχι όπως τους αφηγήθηκε αυτός, αλλά όπως είναι η ορθή χρονολογική τους σειρά. Στο δεύτερο σκέλος του πρώτου σταδίου αναφέρονται κάποιες βασικές παρατηρήσεις με βάση την συνέντευξη.

Το δεύτερο στάδιο ανάλυσης επικεντρώνεται στην **«Αποκάλυψη και εξέταση της κειμενικής διάρθρωσης»** και περιλαμβάνει τρία τμήματα. Στο πρώτο εμφανίζεται ο χωρισμός του κειμένου σε ενότητες και υπο-ενότητες, με βάση το περιεχόμενο και τη μορφή, όπου διαχωρίζεται όλη η συνέντευξη σε βασικές ενότητες και ο διαχωρισμός γίνεται με βάση το περιεχόμενο και το νόημα του κειμένου. Το δεύτερο στάδιο επικεντρώνεται στις παρατηρήσεις για τη μορφή της συνέντευξης, στο επίπεδο λεπτομερειών κάθε ενότητας, το κατά πόσο δηλαδή σε κάθε ενότητα υπάρχει αναλυτική ή λακωνική διατύπωση των καταστάσεων. Τέλος στο τρίτο στάδιο εντοπίζονται τα επικοινωνιακά σχήματα της συνέντευξης πέραν από την αφήγηση, επιχειρηματολογία, περιγραφή και σχολιάζεται η επικοινωνιακή τους λειτουργία.

Το τρίτο στάδιο της ανάλυσης επικεντρώνεται στην **«Δομική ανάλυση»**, όπου υπάρχουν πέντε γνωστικά στοιχεία της αυτοβιογραφικής αφήγησης που είναι

απαραίτητα για την επανέκθεση της προσωπικής εμπειρίας, για τη διαμόρφωση της συνολικής βιογραφικής δόμησης, για να προσεγγιστεί η αλληλουχία των γεγονότων στα οποία το άτομο εμπλέκεται σε μια διάταξη αυτοαναφορική. Το πρώτο μέρος αναλύει τη μικροδομή του κειμένου με μονάδα ανάλυσης την αφηγηματική ενότητα. Το δεύτερο μέρος αναλύει την «πυρηνική δήλωση» της κάθε αφηγηματικής ενότητας. Το τρίτο μέρος αναλύει τα «αυτόνομα» αφηγηματικά τμήματα ή ενότητες, καθώς κάποια από αυτά θα μπορούσαν να είναι μια ενιαία αφήγηση από μόνη της, και τον τρόπο που συνδέονται μεταξύ τους με υπερ-τμηματικές μετα-μονάδες, οι οποίες εκφράζουν τις δομές βιογραφικών διαδικασιών και την ανάπτυξη της ταυτότητας. Το τέταρτο μέρος αναλύει το στοιχείο προ-κατακλείδα και το στοιχείο κατακλείδα, που συνήθως περιλαμβάνουν εντατικές δραστηριότητες επιχειρηματολογίας και αναδεικνύουν το αντανακλαστικό αυτοβιογραφικό έργο του πληροφορητή. Τέλος, το πέμπτο μέρος αναλύει τις περιγραφικές επεξηγήσεις των κοινωνικών πλαισίων και τις επιχειρηματολογικές επεξεργασίες των υψηλότερων κατηγορημάτων των εμπειριών.

Το τέταρτο και τελευταίο στάδιο ανάλυσης της αυτοβιογραφούμενης συνέντευξης είναι η «**Αναλυτική αφαίρεση**» (περιλαμβανομένης της αναδόμησης της συνολικής βιογραφικής δομής) και χωρίζεται σε τέσσερα σκέλη. Το πρώτο σκέλος εξετάζει τη διαδοχική σειρά και τους υπερ-τμηματικούς δείκτες των αφηγηματικών ενότητων της κύριας ιστοριογραμμής και την έναρξη, την εξέλιξη και την κατάληξη των διαδικασιών βιογραφικών δομών, το διαδοχικό συνδυασμό τους και τον ανταγωνισμό τους και / ή την αμοιβαία υποστήριξή τους, προκειμένου να συζητήσει τις κυρίαρχες δομές των βιογραφικών διαδικασιών στα κοινωνικά τους πλαίσια. Το δεύτερο σκέλος ασχολείται με τις αναπαραστάσεις των προσωπικά οδυνηρών και αμήχανων βιωματικών πλαισίων, καθώς και των υποσυνείδητων δημιουργικών μεταμορφώσεων, όπως αυτά παρουσιάζονται στα τμήματα των ερωταποκρίσεων της συνέντευξης. Το τρίτο σκέλος αναλύει τις επιχειρηματολογικές δραστηριότητες και σχολιασμοί της κύριας ιστοριογραμμής, όπως ερμηνείες, αξιολογήσεις, εξηγήσεις, διαδοχικός συνδυασμός τους και λειτουργίες τους. Και τελευταίο σκέλος αυτής της ανάλυσης είναι η επεξεργασία των θεωρητικών ενδοσκοπήσεων και των εκλογικεύσεων του πληροφορητή, όπως καταγράφονται στο στάδιο επεξεργασίας των νημάτων του κειμένου. Έτσι λοιπόν έγινε η αναλυτική επεξεργασία της αυτοβιογραφούμενης συνέντευξης όπου παρατίθεται στην συνέχεια.

ΣΤΑΔΙΟ 1^ο

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

ΧΡΟΝΙΚΗ ΣΤΙΓΜΗ	ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ	<ul style="list-style-type: none">i. Απώλεια μαλλιών (είναι ένα γεγονός που κλόνισε ψυχολογικά την Μαρία).ii. Ξεκινάνε οι κοροϊδίες από τους συμμαθητές της Μαρίας προς αυτήν (γεγονός που συνδέεται με το παραπάνω, καθώς στα λεγόμενα της Μαρίας, αναφέρεται ότι τα πειράγματα των παιδιών ήταν λόγο του ότι ήταν η μόνη φαλακρή).iii. Υπεράσπιση της Μαρίας, από τον μεγάλο της αδερφό (σύμφωνα με την ιστορία της ο αδερφό της χτυπούσε τα παιδιά που κοροΐδευαν την Μαρία).iv. Βία από τον αδερφό (ο αδερφός της Μαρίας την χτυπούσε διότι παραβίαζε τον προσωπικό του χώρο).v. Αρχή κοινωνικοποίησης (η Μαρία είχε πολλές φίλες στο

	δημοτικό).
ΓΥΜΝΑΣΙΟ	<ul style="list-style-type: none"> i. Γνωριμία με την κυρία Βιβή (ήταν η καθηγήτριά της στο τμήμα ένταξης, η οποία την βοήθησε πολύ και την βοηθάει ακόμα μέχρι και σήμερα για το πανεπιστήμιο). ii. Η Μαρία αρχίζει από την Δευτέρα γυμνασίου να δίνει εξετάσεις τελικές στο σχολείο γραπτά και όχι προφορικά όπως έδινε μέχρι τότε, σαν όλους τους συμμαθητές της.
ΛΥΚΕΙΟ	<ul style="list-style-type: none"> i. Πολύ διάβασμα σε όλες τις τάξεις του λυκείου, αλλά κυρίως στην τρίτη, για την επιτυχή εισαγωγή της στο πανεπιστήμιο (η Μαρία περνάει πολύ από τον χρόνο της ημέρας της στο διάβασμα). ii. Επιτυχία στις ενδοσχολικές εξετάσεις της τρίτης λυκείου και εισαγωγή στο πανεπιστήμιο (από τις πιο χαρμόσυνες στιγμές στην ζωή της Μαρίας καθώς ήταν το όνειρό της από μικρή να γίνει νηπιαγωγός). iii. Βράβευση από τον δήμαρχο της Καστοριάς (η Μαρία βραβεύεται από τον δήμαρχο της Καστοριάς για την εισαγωγή της στο πανεπιστήμιο)
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ	<ul style="list-style-type: none"> i. Απομάκρυνση των φίλων της (οι περισσότεροι φίλοι της Μαρίας

	<p>φεύγουν από το χωριό, είτε για δουλειές, είτε για σπουδές, είτε για την στρατιωτική τους θητεία).</p> <p>ii. Συνεντεύξεις Μαρίας στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση (οι συνεντεύξεις αυτές έχουν να κάνουν με το ότι είναι το πρώτο κορίτσι με σύνδρομο down που πέρασε σε πανεπιστήμιο).</p> <p>iii. Πρώτη γνωριμία με το πανεπιστήμιο (η Μαρία γνωρίζει το πανεπιστήμιο, τα μαθήματα, τους καθηγητές, τους συμφοιτητές κ.τ.λ.).</p> <p>iv. Ύπαρξη ενδιαφέροντος για το άλλο φύλο.</p>
--	--

ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗΣ

Η πρώτη και η πιο σημαντική παρατήρηση που αναδύθηκε από την συνέντευξη είναι η αυτοπεποίθηση που έδειχνε η Μαρία για τον εαυτό της, αλλά και για τα επιτεύγματά της. Σε πολλά σημεία βλέπουμε να είναι υπερήφανη και σίγουρη για τον εαυτό της και για αυτά που έχει καταφέρει και όπως λέει, μόνη της τα κατάφερε, καθώς μόνη της διάβαζε και επιτύχαινε. Παρόλο την ιδιαιτερότητά της δεν σταμάτησε να προσπαθεί και να διεκδικεί ίσα δικαιώματα έτσι ώστε να πετύχει τον στόχο της που ήταν να σπουδάσει στο τμήμα νηπιαγωγών. Η αγάπη της για το συγκεκριμένο επάγγελμα φαίνεται σε όλη την συνέντευξη καθώς, επαναλαμβάνει συνέχεια το πόσο αγαπάει τα παιδιά και το πόσο πολύ θέλει να γίνει νηπιαγωγός. Μία άλλη παρατήρηση που έγινε μέσω της διαδικασίας της συνέντευξης είναι η σχέση της Μαρίας με την μητέρα της. Η μητέρα της θεωρεί ότι η ιδιαιτερότητα της Μαρίας δεν

πρέπει να αποτελεί λόγο αποκλεισμού της από τα κοινωνικά πλαίσια στα οποία δραστηριοποιούνται οι συνομήλικοί της, γι' αυτό και από τις πρώτες σχολικές βαθμίδες την έγραψε σε κανονικό σχολείο και όχι σε κάποιο σχολείο ειδικής αγωγής (η Καστοριά έχει τέτοιου είδους σχολεία για όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες). Αυτό το γεγονός όμως άγχωσε πολύ την Μαρία, για να μπορέσει να ενσωματωθεί και να «ταιριάξει» στο σχολείο, όπως και τα άλλα παιδιά που δεν είχαν ιδιαιτερότητες σαν την Μαρία και το αποτέλεσμα ήταν στις πρώτες τάξεις του Δημοτικού να της πέσουν τα μαλλιά από το άγχος. Το θέμα αυτό διαμορφώνει ένα σαφές πλαίσιο αναφοράς. Επιδιώχτηκε για τη Μαρία, σε όλες της τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες, μια προοπτική συμπερίληψης, ακόμη και αν οι υποδομές ή η σχολική κουλτούρα δεν βοηθούσαν στην κατεύθυνση αυτή. Με τη βοήθεια της μητέρας της, η Μαρία παρωθείται και επιδιώκει νεωτερισμούς –χαράζει νέους δρόμους- κάτι που φάνηκε τόσο στον τρόπο που επέλεξαν να φοιτήσει στο σχολείο όσο και με την εισαγωγή της στο πανεπιστήμιο. Κατά την διάρκεια της συνέντευξης η μητέρα της ήταν παρούσα και επέμβαινε άμα πίστευε ότι αυτό που έλεγε η Μαρία ήταν λάθος ή δεν είχε νόημα να ειπωθεί. Από την άλλη η Μαρία, αν πίστευε ότι αυτό που είχε να πει είχε σημασία γι' αυτήν, το έλεγε παρά της παρεμβολές της μητέρας της. Μία ακόμα σημαντική παρατήρηση έγκειται στο γεγονός του bullying που υπέστη η Μαρία από τους συμμαθητές της. Παρόλο τον δυναμικό της χαρακτήρα η Μαρία μέσα στην συνέντευξή της αναφέρεται δύο φορές για την κοροϊδία που δέχθηκε από τους συμμαθητές της στο δημοτικό, λόγω της απώλειας των μαλλιών της. Αυτό το γεγονός δείχνει την ψυχολογική επιβάρυνση της Μαρίας λόγω του bullying και της αδυναμίας της για ολική ένταξη στο σχολείο. Από την άλλη μεριά βλέπουμε την Μαρία να ανταπεξέρχεται στις δυσκολίες και να αναφέρει ότι είχε πολλές φίλες στο Δημοτικό. Μέσα από την κοινωνικοποίηση αναδύεται και μία ακόμη σημαντική παρατήρηση, για το πόσο έχει δουλέψει η ίδια η Μαρία με την διαφορετικότητά της και πόσο εν τέλει την έχει αποδεχτεί. Σε ένα σημείο της συνέντευξης που η Μαρία μιλάει για τις φίλες της λέει: «...Και είμαι σαν τις φίλες μου και εγώ, κανονικιά. Τα άλλα τα παιδιά σαν εμένα που είναι, δε μου αρέσουν καθόλου...». Μέσα από αυτήν την πρόταση έρχονται στην επιφάνεια πολλά ζητήματα, καθώς από ότι φαίνεται η Μαρία γνωρίζει και αναγνωρίζει την διαφορετικότητά της, αλλά εξαιτίας αυτής, αποδέχεται το ενδεχόμενο του κοινωνικού αποκλεισμού ή της διαφορετικής αντιμετώπισης. Εκφράζει την αντιπάθειά της για τα παιδιά που έχουν την ίδια ιδιαιτερότητα και δεν κατατάσσει τον εαυτό της μαζί τους, αλλά με τις φίλες της που είναι «κανονικιές»

όπως λέει. Η βιογραφική αφήγηση της Μαρίας δεν είχε κάποια συγκεκριμένη δομή, ούτε αρχή, μέση και τέλος. Αυτό δείχνει ότι ήθελε να πει όλα τα σημαντικά πράγματα που την ενδιέφεραν, ασχέτως σωστής χρονικής ακολουθίας. Η παρουσία μου στην συνέντευξη, πιστεύω πως την βοήθησε να ανοιχτεί και να αφηθεί στην συζήτηση, καθώς είμαστε στην ίδια ηλικία περίπου, σπουδάζουμε στην ίδια σχολή και τέτοια κοινά μας σημεία την έκανα νομίζω να με εμπιστευτεί και να μου μιλήσει ακόμα και για πολύ προσωπικά και εσωτερικά της θέματα και να με ρωτήσει και εμένα γι' αυτά. Συμπερασματικά, όσον αφορά, την εξέλιξη της ζωής της, ακαδημαϊκή και κοινωνική και μετέπειτα επαγγελματική, μόνο υποθέσεις θα μπορούσαν να γίνουν, αλλά σίγουρα θα ήταν θετικές και ελπιδοφόρες. Η Μαρία έχει δείξει θέληση και πείσμα για μόρφωση και άμα συνεχίσει με τον ίδιο τρόπο θα μπορέσει να ολοκληρώσει με επιτυχία τις σπουδές της, με τον δικό της σίγουρα ρυθμό και να ανοιχτεί στην αγορά εργασίας που την αφορά. Υποθέτω ότι υιοθετεί την αντίληψη ότι οποιοδήποτε άτομο με ιδιαιτερότητα οφείλει να διεκδικεί τη συμπερίληψή του στους εκπαιδευτικούς θεσμούς και επίσης το ότι η Μαρία ως άτομο διεκδικεί να μην αντιμετωπίζεται ως άτομο που έχει κάποια διαφορετικότητα. Αντίθετα, διεκδικεί να αντιμετωπίζεται ως «κανονικά». Επιπρόσθετα, ότι αυτή η συμπερίληψη θεωρείται από τη Μαρία μια προϋπόθεση, που μπορεί αργότερα να σχετιστεί με την κοινωνική καταξίωση. Άλλωστε, δεν είναι λίγα αυτά που μέχρι στιγμής έχει καταφέρει η Μαρία. Μια ακόμα υπόθεση που θα μπορούσα να κάνω, είναι πως όλη αυτή η πορεία, που μπορεί να χαρακτηριστεί αντισυμβατική, επιφέρει πολλές συγκρούσεις και δυσκολίες, τις οποίες η Μαρία καλείται να διαχειριστεί. Και τέλος, υποθέτω, πως στην έως τώρα πορεία του βίου της, η Μαρία κυρίως έχει προσδιοριστεί από την αντίληψη στα πράγματα που της διαμορφώνει η οικογένειά της, το κοινωνικό πλαίσιο που τη στηρίζει και την καθοδηγεί.

ΣΤΑΔΙΟ 2^ο

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΕΙΜΕΝΙΚΗΣ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

ΠΡΩΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ (ΣΧΟΛΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ):

-Με λένε Μαρία Νίτσα.

-Και πόσο χρονών είσαι;

-18.

-Ωραία, έχεις πάει σχολείο εδώ στη Μεσοποταμία;

-Ναι, για πάρα πολλά χρόνια!

-Και όλα τα σχολικά σου χρόνια ήταν εδώ, δεν έχεις πάει σε κάποια άλλη πόλη, σε κάποιο άλλο σχολείο;

-Όχι, είμαι εδώ στη Μεσοποταμία Καστοριάς.

-Τέλεια. Θέλω να μου μιλήσεις για την ζωή σου, από τη στιγμή που θυμάσαι τον εαυτό σου μέχρι τώρα.

-Ναι.

-Ότι θέλεις εσύ, ότι θεωρείς σημαντικό.

-Μου αρέσουν πάρα πολύ τα παιδάκια χ2, το νηπιαγωγείο και θέλω να γίνω νηπιαγωγός .

-Άρα πάντα ήθελες αυτό; Από μικρή ήθελες να γίνεις νηπιαγωγός.

-Ναι.

-Τέλεια, όταν ξεκίνησες το σχολείο πώς σου φάνηκε;

-Τέλεια, μου άρεσε πάρα πολύ.

-Ωραία και οι καθηγητές σου σε βοηθούσανε; Ήταν καλοί;

-Είχα έναν καθηγητή στη παράλληλη στήριξη που ήταν από το Βόλο, ο κύριος Κώστας Νίκας και με βοηθούσε σε όλα τα μαθήματα τα φιλολογικά και ήταν επίσης πάρα πολύ καλός.

-Στο δημοτικό, στο γυμνάσιο, στο λύκειο, πού ήταν ο κύριος Κώστας;

-Στο λύκειο.

-Μάλιστα. Πιο πριν κάποιον δάσκαλο που να θυμάσαι πριν από το λύκειο;

-Η κυρία Γρίβα Ελευθερία στο γυμνάσιο, που ήταν πολύ καλή. Είχα στο τμήμα ένταξης την κυρία Βιβή, που μου έκανε μαθηματικά και ήταν πάρα πολύ καλή και ήταν μία πάρα πολύ καλή κυρία και την αγαπούσα πολύ και την αγαπούσαν και όλα τα παιδιά!

-Έχετε ακόμα καλές σχέσεις με αυτήν την κυρία;

-Ναι, πάρα πολύ καλές!

-Άρα οι δασκάλοί σου, ακόμα σε βοηθάνε και είναι μαζί σου.

-Και μετά είχα την κυρία Γαζούνη Ευαγγελία και ήταν πάρα πολύ καλή και αυτήν την αγαπούσα πολύ. Ήταν απ' τη Δράμα. Ήμασταν εγώ, ο Κωνσταντίνος, ο Λαμπριανίδης, η Αλεξία και φτιάχναμε μαθηματικά με αυτήν.

-Άρα τα μαθηματικά σου αρέσουν;

-Ναι, πολύ ωραία είναι.

-Ποιό είναι το αγαπημένο σου μάθημα;

-Η ιστορία.

-Μάλιστα.

-Και τα θρησκευτικά, η νεοελληνική γλώσσα.

-Ποιό μάθημα δεν σου άρεζε;

-Δεν μου άρεζε η κοινωνική και πολιτική αγωγή.

-Μάλιστα, γιατί;

(γέλιο)

-Και μου άρεσε πάρα πολύ η γυμναστική.

-Εε, σε όλους μας άρесе.

(γελιο)

-Και τα αγγλικά είναι ωραία, πολύ ωραία.

-Στο γυμνάσιο μου άρεσε πάρα πολύ η μουσική, πολύ ωραία ήτανε. Και στο λύκειο μου άρεζε πάρα πολύ..., μου άρεζαν πάρα πολύ τα αρχαία κείμενα και μου άρεζαν τα

μαθηματικά, η γεωμετρία και η άλγεβρα. Ναι... Μετά μου άρεζαν η λογοτεχνία και η έκθεση, η ιστορία της ελληνικής παιδείας, η ιστορία κατεύθυνσης.

-Μάλιστα, ήταν κάποιο μάθημα που να είναι πιο δύσκολο από όλα αυτά;

-Ναί, ήταν η Αντιγόνη, στη δευτέρα λυκείου, είχαμε μαζί με τον κύριο Μαυροδήμο, τη Βασιλικούλα.

-Για πες μου λοιπόν, όταν έδινες πανελλήνιες αυτά τα χρόνια, πώς σου φαίνονταν, ήταν δύσκολο;

-Πανελλήνιες δεν έδωσα.

-Ναί, οι ενδοσχολικές σου εξετάσεις.

-Οι ενδοσχολικές, τα πήγα πάρα πολύ καλά και έπιασα 12,7 στα δέκατα, σχεδόν 13.

-Διάβαζες πάρα πολύ; Δυσκολεύτηκες;

-Ναί, λίγο.

-Ήταν κάποιος καθηγητής που να σε δυσκόλευε λίγο περισσότερο;

-Όχι κανένας, όλοι ήταν πολύ καλοί.

-Και πήγαινες και σε κάποιο φροντιστήριο, ήταν κάποιος που σε βοηθούσε εδώ πέρα σπίτι, πέρα από το σχολείο που πήγαινες; Η μαμά σου ή κάποια δασκάλα περισσότερο;

-Η μαμά μου όχι, από μόνη μου, έκανα από μόνη μου τα μαθήματα και με δυσκόλευε πάρα πολύ τα κείμενα.

-Ωραία. Πριν μου είπες ότι έχεις και δύο αδέρφια, έναν αδερφό και μία αδερφή. Αυτοί σε βοηθούσαν με τα μαθήματα, όταν δυσκολευόσουν σε κάτι;

-Ο αδερφός μου ναί, με βοηθούσε λίγο στα αγγλικά, στις εξετάσεις να τα πάω πάρα πολύ καλά και μετά έγραψα ακριβώς τέλεια.
(γελιο)

Με βοηθούσε και λίγο στις ερωτήσεις αγγλικά και μου έδωσε και ένα βιβλίο με ερωτήσεις και μετά εγώ τις μάθαινα πάρα πολύ καλά και μετά την άλλη μέρα έγραψα πάρα πολύ καλά.

-Η αδερφή σου;

-Είναι 38 χρονών και έχει δύο παιδάκια, διδυμάκια, το βαφτίσαμε το ένα Νεκτάριο και το άλλο Θωμούλη και ο άντρας της είναι τώρα στη Γερμανία, ο Σπύρος, και η μαμά της είναι στην Ηγουμενίτσα.

-Στο σχολείο, από το δημοτικό, έχεις κάνει και παρέλαση, ακούω εδώ. Για πες μου γι' αυτό.

-Έκανα εδώ πέρα στη Καστοριά.

-Και πώς ήταν;

-Θαυμάσια, με το σχολείο, πολύ ωραία.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΝΟΤΗΤΑ: (ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ):

-Θες να μου πεις από το δημοτικό, από τότε που ξεκίνησες να πηγαίνεις σχολείο, είχες εκεί πέρα κάποιες πιο καλές φίλες;

-Ναί.

-Για πες μου γι' αυτό.

-Είχα την Ευδοξία, την Αδριάνα και τη Δήμητρα την Μεημαρίδου, που ήταν πολύ καλή μου φίλη, και έφτιαχνε παρέα πάρα πολύ καλή με την Ελένη τη Ζουπάνη, που ήταν πάρα πολύ καλό κορίτσι και παίζαμε, και με τη Δέσποινα τη Μπαρζίνγκα, στο Μαυροχώρι, που ήταν πήρα πολύ καλή. Τώρα ακόμα, ήμουν σήμερα με αυτήν. Και τώρα είναι στο Μαυροχώρι μαζί με τη μαμά της και το μπαμπά της και την αδερφή της την Μαρία, που την είδα μία μέρα στο γήπεδο και μεγάλωσε πάρα πολύ. Είχα και μία φίλη την Τατιάνα τη Χρηστάκη στο γυμνάσιο και ήταν πάρα πολύ καλή μου φίλη.

(μαμά Μαρίας: Είναι αυτές που φύγανε, Μαρία.)

-Τώρα με αυτές δεν κάνεις παρέα;

-Όχι, μεγάλωσε και αυτή τώρα και είναι στη Καστοριά σε ένα μπαρ και δουλεύει.

(γελιο)

-Δε σπουδάζει αυτή η φίλη σου όπως εσύ;

-Ναί, η Ιωάννα θα σπουδάσει τουριστικά, Μαρούσι και η Βάσιαεργοθεραπεύτρια και η φίλη μου η άλλη η Τσιλίδου η Αναστασία εργοθεραπεύτρια μαζί με τη Βασούλα.

-Βλέπω ότι μου μιλάς πάρα πολύ για τις φίλες σου, τις αγαπάς πολύ και σε αγαπάνε και αυτές;

-Ναί πάρα πολύ, και είμαι σαν αυτές, κανονικιά.

(μαμά Μαρίας: Μαρία μου, μη λες τέτοια...)

-Τα άλλα τα παιδιά δε μου αρέσουν καθόλου...

(μαμά Μαρίας: Αχ Μαρία μου... αυτά μην τα γράφεις...)

-...Σαν εμένα που είναι...

[[διακοπή συζήτησης με παρότρυνση της μητέρας να μη συνεχίσει να μιλάει η Μαρία για αυτό το θέμα.]]

ΤΡΙΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ (ΤΡΟΠΟΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ):

-Για πες μου Μαρία τώρα, για το γυμνάσιο για τις εξετάσεις που έδινες, για πες πώς έδινες εξετάσεις;

-Έδινα μόνη μου, και τα Γερμανικά μου άρεζαν πάρα πολύ, και ήταν ωραίο μάθημα και μου τα εξέταζε η κυρία μου προφορικά, εγώ είχα διαβάσει και τα ήξερα όλα και μετά μου είπε μπράβο και μετά έδινα και γραπτώς και μετά πήρα και γραπτώς δέκα.

(μαμά Μαρίας: Δέκα πήρες;! Δεκαοχτώ είχες πάρει, όχι δέκα!)

-Δεκαοχτώ πήρα.

-Δεκαοχτώ λοιπόν! Στα άλλα μαθήματα, πέρα από τα Γερμανικά πώς τα πήγες; Πώς έδινες εξετάσεις;

-Με εξίσου διαφορετικό τρόπο, όπως στα Γερμανικά πέρασα πάρα πολύ ωραία.

(εξηγεί η μαμά της Μαρίας:Στην πρώτη [γυμνασίου] έδωσε προφορικά και μετά γραπτά, στη δεύτερα έδωσε και γραπτά, γιατί είδαν ότι δεν υπάρχει θέμα.....)

-Έδωσα και προφορικά και μετά έγραψα και γραπτά

(μαμά Μαρίας: Αλλά στις άλλες τάξεις έδωσε κανονικά.)

-Άρα δεύτερα και τρίτη γυμνασίου, έδωσες κανονικά, ωραία!

(μαμά Μαρίας: Αυτό γιατί δεν ήξεραν οι καθηγητές να το χειριστούν, γι' αυτό!)

-Οκ και στο λύκειο μετά;

-Γραπτώς.

-Όπως και στις ενδοσχολικές που μου είπες πριν;

-Ναι.

[[παύση συνέντευξης, διότι η μητέρα της Μαρίας μας πρόσφερε κάτι για να φάμε και μετά από αυτό η Μαρία συνέχισε να μιλάει για τις φίλες της.]]

-Τη Μαρία, τη τεράστια.

(μαμά Μαρίας: Αχ Μαρία τώρα...)

(Δασκάλα Μαρίας: Ελα ας πει λίγο για τη παρέα της!)

-Όχι, όχι, έχει σημασία να πει ότι θέλει!

(μαμά Μαρίας: Στη τρίτη λυκείου;)

-Στη τρίτη λυκείου.

-Ωραία, είναι αυτή που είναι τώρα στη Καστοριά και σπουδάζει τουριστικά;

(μαμά Μαρίας: Όχι.)

-Όχι αυτή που σπουδάζει τουριστικά είναι άλλη.

-Και ο φίλος μου ο Βασίλης ο Καπουτσίδης θα πάει στο στρατό.

(γέλιο)

-Ωραία, συνεχίζεις να μου λες πολύ για τις φίλες σου. άρα είναι πολύ σημαντικές για σένα.

-Είναι φαντάρος.

-Είναι φαντάρος λοιπόν ο Χρήστος... Ο Βασίλης, συγγνώμη έχω μπερδευτεί με τα ονόματα!

[γενικό γέλιο]

ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ (ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΣΕ ΓΝΩΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ):

Τώρα που έχεις περάσει στη νηπιαγωγών, τη σχολή που είμαστε και εμείς. Αυτό πώς σε έχει κάνει να αισθανθείς; Το περίμενες;

-Τέλεια, το περίμενα και αισθάνθηκα πάρα πολύ όμορφα. Και το όνειρο μου ήταν να σπουδάσω νηπιαγωγός από όταν ήμουν μικρή και μου αρέσουν πάρα πολύ τα παιδιά (χ2)

(μαμά Μαρίας: Ναί, το είπες, μην το ξαναλές!)

(δασκάλα Μαρίας: Για τους καθηγητές που γνώρισες στη σχολή, πες!)

-Αα ναι! Ποιούς καθηγητές έχεις γνωρίσει;

-Είχα γνωρίσει τον κύριο Μπέτσα μαζί με τη κυρία Βιβή (η δασκάλα της) έκανα – πήγαμε εκεί, φτάσαμε ως εκεί και έκανα μία ωρίτσα μάθημα και παρακολουθούσα τον κύριο Μπέτσα και...

(δασκαλα Μαρίας: Θυμάσαι τι άκουγες; Τι μάθημα έκανες;)

-Ναί, ιστορία της εκπαίδευσης.

-Ααχ, το έχουμε κάνει και εμείς αυτό, πολύ ωραίο μάθημα, για πες.

-Ωραίο είναι, και κοινωνική γλώσσα μαζί με την κυρία Άννα, τη φίλη της κυρίας Βιβής από εδώ.

-Την κυρία Άννα Βακάλη;

-Ναί. Την κυρία Καλεράντε, την Ευαγγελία...

(μαμά Μαρίας: Αφού δεν την ξέρεις...!)

(γενικό γέλιο γιατί δεν την έχει γνωρίσει, απλά την ξέρει ως όνομα.)

-Σήμερα είχα το πρωί τον κύριο ΘαραννόΜπράτιτση, πληροφορική.

(δασκάλα Μαρίας: Το πρόγραμμα το έχει μάθει απ' έξω!)
(γέλιο)

-Και για πες μου, εκείνη την ημέρα που είχες πάει στο μάθημα. Τι λέγατε στο μάθημα;

-Για την γενιά των ανθρώπων, για το τι είναι η φτώχεια και λέγαμε για τους προγόνους μας, πριν χρόνια. Όλα τα παιδιά μετά απάντησαν, εγώ δεν απάντησα.

(μαμά Μαρίας: Την επόμενη φορά.)

-Την επόμενη φορά.

-Την επόμενη φορά θα απαντήσεις!

-Ναι.

-Και πώς σου φάνηκε το κλίμα, η αίθουσα που ήταν πιο μεγάλη από του σχολείου, ήταν πιο πολλά τα παιδιά, πώς σου φάνηκαν αυτά;

-Είχε δύο αγόρια νηπιαγωγούς και κορίτσια.

(γέλιο)

-Πρωτοφανές!

(δασκάλα Μαρίας: Πρώτα τα αγόρια, δύο όλα κι όλα, τέλος πάντων.)

-Και είχα και δύο φίλες και εκεί, και μου άρεσαν πάρα πολύ και με αγάπησαν πολύ και αυτές!

-Πώς τις λένε αυτές;

-Δεν ξέρω.

-Δε θυμάσαι;

(μαμά Μαρίας: Για τα κορίτσια που καθήσατε μαζί πρέπει να λες...)

-Ήταν δύο πάρα πολύ καλά κορίτσια.

-Μάλιστα. Στο ίδιο έτος με εσένα, στο πρώτο έτος δηλαδή;

-Ναί.

- Ο κύριος Μπέτσας και η κυρία Βακάλη που είχες γνωρίσει, πώς σου φάνηκαν;
- Είναι πάρα πολύ καλοί και οι δύο.
- Είναι διαφορετικοί καθηγητές από ότι έχεις συνηθίσει στο σχολείο; Και το μάθημα πώς σου φάνηκε, ήταν διαφορετικό ή σου φάνηκε ίδιο με αυτά που έκανες στο σχολείο;
- Ε; (δεν κατανοεί την ερώτηση)
- Ότι το μάθημα στο πανεπιστήμιο είναι ίδιο με τα μαθήματα που έκανες στο σχολείο;
- Όχι.
- Είχαν διαφορές;
- Είναι εννιά τα μαθήματα.
- (μαμά Μαρίας: Αν ήταν με τον ίδιο τρόπο σου λέει Μαρία, ήταν το ίδιο εύκολα-δύσκολα, δε σε ρώτησε πόσα!)
- Ήταν εννιά.
- (μπέρδεμα-γέλιο)

ΠΕΜΠΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ (ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ):

(κόλλησε η ηχογράφηση και υπήρξε ένα κενό που μου έλεγε για τα μαλλιά της και τις ενέσεις που κάνει και τώρα της ζητάω να μου τα ξαναπεί.)

-Και για πες μου τι λέγαμε για τα μαλλιά σου.

-Τα μαλλιά μου θέλω να τα κάνω μέχρι εδώ πέρα, μέχρι εδώ πέρα στον ώμο, να πέφτουν πάρα πολύ μακριά. Όταν ήμουν μικρή τα είχα σγουρά... (και τώρα δείχνει κάτι φωτογραφίες που έφερε η μητέρα της) Αυτή είναι του ξαδέρφου μου, του Θόδωρου αυτού που έχει το κέτερινγκ και τη γυναίκα του τη Γεωργία. Εδώ είμαι εγώ, η μαμά και ο Χρήστος (αδερφός της) και ο μπαμπάς.

-Άρα σου αρέσουν τα μακριά μαλλιά.

-Ναί, τα είχα πάρα πολύ σγουρά!

-Τώρα βάζεις μία λοσιόν, είπαμε;

-Ναί. Το ρεγκέι για να μου φυτρώσουν τα μαλλιά.

-Τι άλλο σου αρέσει να κάνεις; Με τι σου αρέσει να ασχολείσαι;

-Να ζωγραφίζω μου αρέσει πάρα πολύ, να βλέπω τηλεόραση, να κάνω *το κέφι μου* (το ψιθύρισε)

-Τι να κάνεις;

(ψιθυρίζει πάλι το ο,τι θέλει να κάνει το κέφι της, αλλά τόσο σιγά που να μην μπορούμε να το ακούσουμε.)

(δασκάλα Μαρίας: Πες το δυνατά.)

-Τίποτα. (και κρυφογελάει)

(δασκάλα Μαρίας: Πες το καλέ, δεν πειράζει)

(εγώ: δεν ακούω!)

(μαμά Μαρίας: Λίγο φώναξε!)

Η Μαρία δεν απαντάει.

(δασκάλα Μαρίας: Θα τα βάψουμε τα μαλλιά;)

-Ναί, θα τα βάψω ξανθά!

-Ξανθά, μάλιστα, μεγάλη αλλαγή!

(δασκάλα Μαρίας: Μισά-μισά, όχι όλα! τα κάτω μόνο!)

(μαμά Μαρίας: Στη χοροεσπερίδα ήταν ωραία, αλλά τώρα....)

(δασκάλα Μαρίας: Να βαφτούμε τώρα και λίγο, τι θα βάλουμε;)

-Ρουζ!

(δασκάλα Μαρίας: Αμ μπράβο, το αγαπημένο μας!)

-Που μου το έδωσε η ξαδέρφη μου η Σταυρούλα, πήγα εκεί, έβαλα λίγη μάσκαρα μαύρη και λίγο ρουζ και κραγιόν και μου έβαψε τα φρύδια με ένα ωραίο μολύβι.

-Και που πήγες έτσι ωραία ντυμένη; Που ετοιμάστηκες να πας έτσι;

-Πουθενά.

(δασκάλα Μαρίας: Στη χοροεσπερίδα όταν πήγες δε σε βάψαν;)

-Δεν ήμουν βαμμένη.

(δασκάλα Μαρίας: Ναι, τι χόρευες για πες!)

-Είχατε χοροεσπερίδα στο σχολείο; Για πες μου.

-Ναι! Χόρεψα με τον φίλο μου τον Κωστάκη τον Μπειμπαλίδη, τον παρτενέρ μου,
ψηλός πάρα πολύ αντάρτης!
(γέλιο)

Πάρα πολύ αντάρτης ήταν και χορέψαμε τανγκό!

-Μάλιστα και τι τραγούδια έπαιζε εκεί πέρα;

-Δεν ξέρω, στη χοροεσπερίδα του ξαδέρφου μου του Ραφαήλ χορέψανε ποντιακά και
αλλάξαν μία φορά, βλάχικα.

-Και ποντιακά και βλάχικα;

(μαμά Μαρίας: Τα αγαπημένα της είναι τα βλάχικα.)

-Τα αγαπημένα σου είναι τα βλάχικα;

-Ναι. (γέλιο)

-Τι άλλη μουσική σου αρέσει;

-Μου αρέσει πάρα πολύ η ξένη και τα κρητικά.

(δασκάλα Μαρίας: Κρητικούς χορούς ξέρεις να χορεύεις;)

-Ναί!

(Πανικός-γέλιο)

(μαμά Μαρίας: Κρητικά χαχακακανά ποντιακό μπορεί να πεις.)

-Το κότσαρη, να χορεύω μόνη. (γέλιο)

-Και μου είπες ότι σου αρέσει να ζωγραφίζεις κιάλας. Τι σου αρέσει να ζωγραφίζεις
όταν έχεις ελεύθερο χρόνο;

-Ναι, πάρα πολύ σκυλάκια, γατάκια, παπάκια.

-Άρα σου αρέσουν πολύ τα ζώα;

(γέλιο)

-Και ο μπαμπάς μου ζωγραφίζει τέλεια!

(μαμά Μαρίας: Αμάν ρε Μαρία, πολλά ψέματα μου φαίνεται λες!)

(δασκάλα Μαρίας: Γιατί καλέ έχεις δει εσύ το μπαμπά να ζωγραφίζει;)

(μαμά Μαρίας: Όχι δε θέλω!)

-Για πες για το μπαμπά σου.

-Με ζωγράφισε μια μάγισσα όταν ήμουνα πολύ μικρή, πολύ όμορφη. Και στον αλή πασά στα Γιάννενα με ζωγράφισε. (γέλιο)

-Στα Γιάννενα σε ζωγράφισε κάποιος;

-Στον αλή πασά.

(δασκάλα Μαρίας: Όταν είχαμε πάει στο μουσείο, ναι, α τώρα εξηγούνται όλα.)

-Όταν ήμουν μικρη είχαμε πάει και στις Φιλιπίνες με τον αδερφό μου όταν ήταν και αυτός μικρός...

(μαμά Μαρίας: Ποιές Φιλιπίνες παιδί μου, το μπερδεψες, ποιές Φιλιπίνες.)

[[Σταμάτησα τη συνέντευξη και μας εξήγησε η μητέρα της ότι μπερδεύτηκε με την ονομασία]]

[[ξαναξεκινάει η ηχογράφιση]]

(δασκάλα Μαρίας: Τώρα θα λες αλήθεια εντάξει; Γιατί και εγώ σε πιστεύω, δεν ξέρω ποιά είναι αλήθεια και ποιά όχι)

(μαμά Μαρίας: Γιατί λέει λίγα ψέματα.)

(δασκάλα Μαρίας: Δεν πειράζει, έχουμε εδώ τη μαμά να μας τα λέει.)

ΕΚΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ (BULLYING ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ):

[[και συνεχίζει τη συζήτηση για τον Χρήστο τον αδερφό της]]

-Ο αδερφός μου ο Χρήστος, όταν ήμουν μικρή, με χτυπούσε λίγο...

(μαμά Μαρίας: Απααααά Μαρία, δεν πρέπει να λες τέτοια!)

-Πόσο χρονών είναι ο αδερφός σου, πάμε από την αρχή, για πες μου, συνέχισε για τη σχέση σου με τον αδερφό σου.

-Είναι 20-21, τα πάμε πάρα πολύ καλά. Και λίγο μαλώνουμε...

(μαμά Μαρίας: Όπως όλα τα αδέρφια!)

-Όπως όλα τα αδέρφια.

-Και γιατί μαλώνετε;

-Γιατί έμπαινα εγώ στη τουαλέτα...

(μαμά Μαρίας: Εεε Μαρία, μην το λες τώρα, τι λες τώρα!)

-Και αυτός με βαρούσε για το πότε θα μπαίνω...

(μαμά Μαρίας: Μαρία μην το λες, μην το γράφεις αυτό.)

(παρεμβολές της μητέρας για το τι θα κρατήσω στη συνέντευξη.)

(μαμά Μαρίας: Πες για το σχολείο, που σε πρόσεχε, που θύμωνε άμα σε κορόιδευαν, γιατί λες τα άσχημα;)

-Και στο σχολείο όταν πήγαινα εκεί και με κορόιδευαν τους μάλωνε εκεί και μετά τους έριχνε ζύλο.

-Σε κορόιδευαν συχνά στο σχολείο;

-Ναι, γιατί ήμουν η μόνη φαλακρή.

-Γι' αυτό;

(κάνει νεύμα ναι.)

-Οκ! Μετά που ερχόταν ο αδερφός σου συνέχιζαν ή όχι;

-Όχι.

(μαμά Μαρίας: Γιατί άλλο σε κορόιδευαν Μαρία;)

-Εμ, μόνο γιατί ήμουν φαλακρή.

-Εντάξει. Η αδελφή σου, τι σχέση έχεις με την αδερφή σου;

-Πάρα πολύ καλή, όταν ήμουν μικρή ήμασταν στην Ηγουμενίτσα, πηγαίναμε όλοι μαζί, με την αδερφή μου και τον Σπύρο, και τη μαμά και τον μπαμπά και τον Χρήστο, όλοι μαζί. Φάγαμε μύδια με ρύζι.

-Μάλιστα και το θυμάσαι ακόμα δηλαδή;

-Και μου πήρε μία πολύ ωραία πολύχρωμη τσαντούλα, πολύ ωραία, από το περίπτερο και μετά από την Ηγουμενίτσα, μετά από εκεί, πήγαμε σε ένα μαγαζί στις αδερφής μου και μου έδωσε μία πάρα πολύ ωραία μπλούζα. Ήμουνα με τη κυρία Χρύσα που μου έδωσε μία πολύ ωραία μπλούζα και της είπα ευχαριστώ πολύ. Ήταν πολύ ωραία, με ένα κοριτσάκι πάνω!

ΕΒΔΟΜΗ ΕΝΟΤΗΤΑ (Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΗΤΗ):

[[η συνέντευξη σταμάτησε για να πάρει η Μαρία ένα χάπι που έπρεπε και έλεγε πώς κάνει τις ενέσεις της, το οποίο ξαναεξηγεί]]

-Παίρνω το χάπι μόνη μου, του σιδήρου και το πρωί παίρνω ένα χάπι για τον θυροειδή, μου το δίνει η μαμά κι αυτό και εγώ το παίρνω και [καμιά φορά το φτύνω (χ2)]

(μαμά Μαρίας: Μαρία εμένα γιατί δε μου τα λες αυτά;)

-Γιατί;

-Γιατί δε θέλω να το πίνω, γι' αυτό.

-Έχει άσχημη γεύση;

-Ναί (γέλιο)

(μαμά Μαρίας: Μαρία οι εξετάσεις σου δεν θα βγούνε καλές άμα το φτύνεις!)

-Και παλιά έκανα πάρα πολύ μονόζυγο για να ψηλώσω και τώρα το έκοψα όμως.

-Γιατί;

(δασκάλα Μαρίας: Ψηλώσαμε τώρα τι;)

-Ψηλώνω τώρα.

-Αρα σου αρέσει και η γυμναστική;

-Πολύ ωραία και φτιάχνω και διάδρομο εδώ έξω στο χωλ, στον καθρέφτη.

(δασκάλα Μαρίας: Θες να πεις που μετράς μόνη σου το ζάχαρο; [και αυτό ειπώθηκε όταν είχε σταματήσει για λίγο η συνέντευξη])

-Για πες μου γι' αυτό, πώς γίνεται αυτή η διαδικασία;

-Είμαι διαβητική και μετρώ μόνη μου το ζάχαρο (χ2), κάνω και την ινσουλίνη.

-Πώς το κάνεις αυτό, πώς μετράς μόνη σου το ζάχαρο;

[[δείχνει η μαμά της τον μετρητή]]

-Με αυτό εκεί, με τον μετρητή [[επαναλαμβάνει τα λόγια της μητέρας της]], έχει έναν σκαλιστήρα, έναν μετρητή και εδώ μέσα βάζεις μία βελόνα.

(μαμά Μαρίας: Όχι Μαρία, έχει τον μετρητή και βάζεις μία ταινία και μετρίεσαι.)

-Και βάζω μια ταινία και μετρίεμαι.

-Και βγάζει κάποιο νούμερο αυτό μετά;

-Ναι, 246, υψηλό ζάχαρο.

-Και άμα δεν είναι φυσιολογική η τιμή που βγάζει τι πρέπει να κάνεις;

-Ινσουλίνη παίρνω και να φάω κάτι και όταν είχα υπογλυκαιμία 44 παίρνω και πίνω έναν χυμό μόνη μου και άμα βλέπω ότι ζαλίζομαι μετά πίνω έναν χύμο με ζάχαρη.

-Μάλιστα, άρα ξέρεις ακριβώς τι πρέπει να κάνεις!

-Ναί. Η ζάχαρη δεν μου αρέσει.

-Γιατί; Δεν σου αρέσει η ζάχαρη; Δεν σου αρέσουν τα γλυκά;

-Ναί.

(μαμά Μαρίας: Της αρέσουν τα γλυκά.)

-Την αποφεύγω όμως την ζάχαρη.

-Γιατί;

-Γιατί είναι καρκινογόνα.

(γέλιο μαμάς Μαρίας και Μαρίας)

(μαμά Μαρίας, γελώντας: Είναι καρκινογόνα!)

(δασκάλα Μαρίας: Και όταν διαβάζουμε τι πίνουμε;)

-Παίρνω ενέργεια με αυτά που τρώω το πρωί.

(δασκάλα Μαρίας: Όταν διαβάζουμε τι πίνουμε, τσάι χωρίς...)

-Τσάι χωρίς ζάχαρη.

ΟΓΔΟΗ ΕΝΟΤΗΤΑ (ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΔΙΑΒΑΣΜΑ):

-Και τώρα διαβάζεις πολύ; Από τότε που έχεις περάσει στο πανεπιστήμιο;

-Ναί.

-Χρειάζεται πολύ διάβασμα δηλαδή το πανεπιστήμιο, πώς σου φαίνεται εσένα;

-Πάρα πολύ όμορφα.

-Όσον αφορά το διάβασμα; Είναι πιο πολύ από όταν πήγαινες σχολείο ή πιο λίγο; Πιο εύκολο ή πιο δύσκολο;

-Είναι πιο εύκολο.

(μαμά Μαρίας: Όλα εύκολα είναι για σένα, πες αν διαβάζεις.)

-Και διαβάζω πάρα πολύ συχνά.

(μαμά Μαρίας: ...και;)

-Και

κάνω

ένεση...

(γέλιο)

(μάμα Μαρίας: Εργασίες λέει, όταν διαβάζεις τι κάνεις, ένεση ή εργασίες;)

-Εργασίες.

(δασκάλα Μαρίας: Θυμάσαι την τελευταία;)

-Ναι.

(δασκάλα Μαρίας: Για να δω...)

-Κάναμε, για τον κύριο Δελμούζο.

(δασκάλα Μαρίας: Ααα όλους τους θυμάσαι!)

-Και κάναμε το κρυφό σχολειό.

(δασκάλα Μαρίας: Τα θυμάται αλήθεια!)

-Και το άλλο φύλλο εργασίας, το παιδομάζωμα, μαζί το κάναμε, μετά κάναμε και τον
-πώς τον λένε- στην μεταρρύθμιση.

(δασκάλα Μαρίας: Ήταν λίγο δυσκολάκι αυτό.)

-Και όλες αυτές οι εργασίες πώς σου φάνηκαν;

-Όλα εύκολα.

-Μπράβο ρε Μαρία!

[[διακοπή ηχογράφησης γιατί χτύπησε τηλέφωνο]]

ΕΝΑΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ (ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ):

[[τώρα θα μιλήσει η Μαρία για την συνέντευξη που έδωσε στην τηλεόραση]]

-Δώσαμε συνέντευξη με τον κύριο Μάρκο και πήγαμε και στην Εβίκα στην Καστοριά
και πήρα και ένα βραβείο.

-Τι βραβείο;

(μαμά Μαρίας: Από τον δήμαρχο.)

-Από τον δήμαρχο για μένα και ένα χρυσό μετάλλιο.

[[τα επιδεικνύει η μητέρα της και λέει ότι την επιβράβευσε]]

-Με επιβράβευσε για την πρακτική μου που έκανα, γιατί πέρασα στο σχολείο στο νομό Φλώρινας, το πανεπιστήμιο του νομού Φλώρινας.

(δασκάλα Μαρίας: Και πού αλλού δώσαμε συνέντευξη, δεν έχουμε εμφανιστεί ακόμα αλλά θα μας δείξει.)

-Στην ΕΡΤ3.

(δασκάλα Μαρίας: Και πού αλλού;)

-Στην Ελένη Μενεγάκη.

-Αα έχεις γίνει διάσημη εσύ!

(μαμά Μαρίας: Και στον Παπαδάκη.)

ΔΕΚΑΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ (ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΕ ΤΟ ΑΛΛΟ ΦΥΛΟ):

-Στον Παπαδάκη, τηλεφωνικά και ήταν ένα ωραίο παιδί και μου άρεσε και έκανα συνέντευξη.

(δασκάλα Μαρίας: Για το παιδί που της άρεσε είπε; (γέλιο))

-Δημοσιογράφος ήταν αυτός;

-Ναι, από την Αθήνα, ο Οδυσσέας!

-Και για πες μου για τον Οδυσσέα;

-Και μου άρεσε πάρα πολύ και με πήρε συνέντευξη...

(μαμά Μαρίας: Ήταν και νοστημούλης ε;)

-Και μαζί με την κυρία Βιβή και ήταν και ο κύριος Δημητρης από δίπλα.

-Ο γείτονας είναι ο κύριος Δημήτρης;

(δασκάλα Μαρίας: Ο άντρας μου είναι ο κύριος Δημήτρης!)

(γέλιο)

-Και μου είπε όμως ότι έχει κοπέλα και είναι 32 χρονών.

(δασκάλα Μαρίας: Μας πέφτει λίγο μεγάλος ε;)

(μαμά Μαρίας: Δεν του φαινόταν ρε παιδιά!)

Και ότι κάθεται μαζί με τον σκύλο του μου είπε, στο σπίτι του και είναι μαζί.

-Αα τι ωραία!

(μαμά Μαρίας: Ότι θέλουμε το θυμόμαστε μία χαρά!)

-Πότε έγιναν αυτές οι συνεντεύξεις, φέτος;

-Μιλήσαμε για το ότι όλοι με κοροϊδεύουν και κάποια μέρα ο θείος μου θα τους χτυπήσει όλους.

-Γιατί σε κοροϊδεύουν;

(μαμά Μαρίας: Ποιός θείος σου;)

-Ο βενζίρης.

(μαμά Μαρίας: Πετιέσαι από το ένα στο άλλο.)

-Δεν πειράζει δε μας ενοχλεί, γιατί σε κοροϊδεύουν όμως;

-Δεν ξέρω!

-Δεν πιστεύεις ότι υπάρχει λόγος όμως να σε κοροϊδεύουν, πιστεύεις ότι υπάρχει λόγος;

-Ναί.

-Γιατί;

-Γιατί... [[δεν το συνεχίζει γιατί της απόσπασαν την προσοχή η μητέρα με τη δασκάλα γιατί συζητούσαν κάτι]]... Ήταν ένα παιδί από το Ναύπλιο, εδώ πέρα στο καφέ του μερακλή, φίλοι του Θόδωρα, στη φίλη μου τη Βάσια, τη Ναυπλιότητα, μου λέει μία «και που λες μου αρέσεις πάρα πολύ», λέω εγώ «ναί καλά!»...

(μαμά Μαρίας: Αυτά γιατί τα λες;)

-...Με είπε μου αρέσεις πάρα πολύ Μαρία, σε θέλω και σ' αγαπάω.

-Μάλιστα.

(μαμά Μαρίας: Αυτά όμως είναι άσχετα!)

-Και σ'αγαπάω είπε το παιδί από το Ναύπλιο και ήταν και ένα παιδί από το ναύπλιο και τον έλεγαν Δημήτρη.

-Στο Ναύπλιο πόσες φορές έχεις πάει;

-Δεν πήγα!

-Και πώς τους γνώρισες;

-Ηρθαν εδώ πέρα, ήταν στο riverparty.

(γέλιο)

-Συγγνώμη που σε διεκόψαμε για πες.

(δασκάλα Μαρίας: Ποιόν τραγουδιστή είδες στο river;)

(μαμά Μαρίας: Δεν πήγε η Μαρία, τα παιδιά ήταν στο πάρτυ!)

-Δεν πήγα και μετά η φίλη μου η Βάσια με κορόιδεψε και μου λέει «Βρε Μαρία, αυτός έχει κοπέλα και παντρεύτηκε!»

(δασκάλα Μαρίας: Θα βρούμε άλλον!)

-Στεναχωρήθηκες εσύ;

-Πολύ, γιατί τον ήθελα εγώ.

(γέλιο)

(μαμά Μαρίας: Δεν άφησες και τίποτα, όλα τα πες, ούτε ντρέπεσαι λίγο.)

-Δεν πειράζει, ότι θέλεις να πεις, θα το πεις.

ΕΝΔΕΚΑΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ (ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ):

-Ναί και φέτος από τον Άι Βασίλη θα ζητήσω μία ηλεκτρική οδοντόβουρτσα για τα δόντια μου...

(μαμά

Μαρίας:

Αμάν...)

(γέλιο)

(μαμά Μαρίας: Αμάν, όλο χαζομάρες λες, δεν μου αρέσει αυτό που κάνεις!)

(δασκάλα Μαρίας: Γιατί καλέ, μπορεί να τη φέρει ο Άι Βασίλης!)

(μαμά Μαρίας: Ο αληθινός είναι ή ο ψεύτικος;)

-...Ο αληθινός και θα μου φέρει και μία ηλεκτρική λίμα Scholl, για τις φτέρνες μου...

(μαμά Μαρίας: Θα σε περάσουν για μωρό με τέτοια που λες.)

-...Και φέτος τα Χριστούγεννα θα κάνω βασιλόπιτα πάρα πολύ ωραία και θα γράψουμε πάνω 2018 και θα την κόψουμε έτσι και έτσι και έτσι και θα πάρω και ένα κομμάτι εγώ...

(μαμά Μαρίας: Ναι, αλλά αυτά που λέει τώρα είναι πολύ ανωριμα!)

(δασκάλα Μαρίας: Δεν είναι ανώριμα και εσύ αν μιλούσες για τριάντα λεπτά, τι θα είχες να πεις;)...

-Μαρία, άμα άλλαζες κάτι στα σχολικά σου χρόνια, τι θα ήταν και γιατί;

-Θα ήταν πάρα πολύ εύκολα και θα μπορούσα να τα καταφέρω ως τώρα.

-Πώς θα μπορούσαν τα σχολικά χρόνια να σου είναι πιο εύκολα και πιο βοηθητικά;

-Όχι, ήταν πάρα πολύ εύκολο.

-Τώρα που είσαι στο πανεπιστήμιο τι θα μπορούσε να σε βοηθήσει ώστε να γίνεις μια πολύ καλή φοιτήτρια και να μάθεις πολλά πράγματα για να γίνεις καλή νηπιαγωγός;

-Γιατί είμαι ξεχωριστή και διαφορετική και κανονική κοπέλα!

-Τι θα σε βοηθούσε τώρα;

-Να παρακολουθώ όλα τα μαθήματά μου σωστά, εκεί που είμαι στο πανεπιστήμιο, στην Φλώρινα.

-Πώς φαντάζεσαι την ζωή σου ως φοιτήτρια και πώς την θέλεις;

-Ναί, είμαι για να φτιάχνω βόλτες, για να παρακολουθώ μαθήματα, ιδιαιτέρως εκεί που είμαι τώρα στην Φλώρινα.

[[εδώ σταματάει ουσιαστικά η συνέντευξη, ευχαριστούμε την Μαρία, την δασκάλα και την οικογένειά της, για τον χρόνο τους και την φιλοξενία τους.]]

Παρατηρήσεις για τη μορφή της συνέντευξης, στο επίπεδο των λεπτομερειών κάθε ενότητας.

Στην πρώτη ενότητα της αυτοβιογραφικής συνέντευξης αποκαλύπτονται κάποια γενικά βιογραφικά χαρακτηριστικά για την Μαρία, σχετικά με το πόσο χρονών είναι, που μένει, ποιοι ήταν οι καθηγητές της κ.τ.λ.. Επίσης γνώρισα λίγο καλύτερα την Μαρία, καθώς, ανέφερε κάποια χαρακτηριστικά της, όπως ποιο είναι το αγαπημένο της μάθημα, ποιος ήταν ο τρόπος που διάβαζε και άλλες τέτοιες σχολικές εμπειρίες και χαρακτηριστικά.

Στην δεύτερη ενότητα, κύριο λόγο στο περιεχόμενο έχει η κοινωνική ζωή της Μαρίας. Παρατηρείται ότι στο συγκεκριμένο κομμάτι της αφήγησης της, χρησιμοποιεί αναλυτική διατύπωση των κοινωνικών της σχέσεων, γεγονός που μας κάνει να θεωρήσουμε, ότι οι φίλοι και οι φίλες της είναι ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της μέχρι τώρα ζωής της και όπως εννοείται την επηρεάζουν κατά πολύ.

Στην τρίτη ενότητα της συνέντευξης, η Μαρία εξηγεί τον τρόπο με τον οποίο εξεταζόταν στα σχολικά της χρόνια, αλλά αυτό γίνεται και με παρεμβολές της μητέρας της, έτσι ώστε να κατανοηθεί καλύτερα το πώς έδινε εξετάσεις (γραπτά ή προφορικά), αλλά και το γιατί (διότι η καθηγητές της δεν ήξεραν πώς να χειριστούν ένα τέτοιο παιδί). Σε αυτήν την ενότητα είναι ιδιαίτερα λακωνική στην διατύπωση των λεγόμενων της, λόγο και των παρεμβολών που γίνονται από την μητέρα.

Στην τέταρτη ενότητα, αναδεικνύεται η έως τώρα ακαδημαϊκή εμπειρία της Μαρίας σε κοινωνικό αλλά και γνωστικό επίπεδο. Δηλαδή είναι ένα απόσπασμα όπου η Μαρία περιγράφει την εμπειρία της από το Πανεπιστήμιο, ποιους καθηγητές γνώρισε, τι μαθήματα έκανε, καθώς και τι φιλίες δημιούργησε. Η γενικότερη εικόνα που έδωσε για την εμπειρία της αυτή είναι ιδιαίτερα χαρούμενη, με ελπίδες και θετικά στοιχεία για το μέλλον. Στο συγκεκριμένο κομμάτι της συνέντευξης η Μαρία είναι σχετικά

αναλυτική ως προς την διατύπωση της ακαδημαϊκής της εμπειρίας, καθώς αυτή είναι κάπως μικρή χρονικά, δεδομένου ότι η Μαρία φοιτά στο πρώτο ακαδημαϊκό εξάμηνο.

Στην **πέμπτη ενότητα**, αυτής της συνέντευξης, κυρίως εκφράζει τις ανησυχίες της για την εξωτερική της εμφάνιση καθώς και για κάποια άλλα ενδιαφέροντα που έχει, στα οποία δεν έχει αναφερθεί μέχρι τώρα. Όσον αφορά το πρώτο, η Μαρία αναφέρεται στο ότι έχει χάσει τα περισσότερα μαλλιά της, αλλά τώρα είναι στην προσπάθεια να τα μακρύνει, μας εξηγεί το πώς ιδανικά θα της άρεσαν να είναι, αλλά και για τις φορές που έχει μακιγιάρει το πρόσωπό της. Από την άλλη, όσον αφορά τα ενδιαφέροντά της, μας μιλάει για την μουσική και το τι της αρέσει να ακούει, αλλά και την ζωγραφική και ομοίως τι της αρέσει να ζωγραφίζει. Σε αυτό το απόσπασμα της δεν είναι ιδιαίτερα αναλυτική, είναι περισσότερο λακωνική, εκτός από το σημείο που περιγράφει το πώς θα ήθελε τα μαλλιά της, διότι όπως φαίνεται είναι κάτι πολύ σημαντικό για την ψυχολογία της να ξαναφυτρώσουν.

Στην **έκτη ενότητα** η πληροφορήτρια γενικότερα εξιστορεί διάφορες αναμνήσεις της, αλλά και για το bullying που έχει δεχτεί για τις ιδιαιτερότητές της. Ειδικότερα θα μπορούσαμε να τονίσουμε τα σημεία του αποσπάσματος που αναφέρει ότι ο αδερφός της την χτυπούσε όταν ήταν μικρή, καθώς η Μαρία παραβίαζε το προσωπικό του χώρο, αλλά την υπερασπιζόταν και την υποστήριζε όταν τα άλλα παιδάκια την κορόιδευαν στο σχολείο διότι ήταν φαλακρή. Επίσης εξιστορεί μια ανάμνηση που είχε από την παιδική της ηλικία σε ένα ταξίδι της στην Ηγουμενίτσα για να δει την αδερφή της και είναι το μόνο σημείο της ενότητας που είναι περιγραφική και αναλυτική, δείχνοντας με αυτό την μεγάλη αγάπη που τρέφει γι' αυτήν.

Στην **έβδομη ενότητα** αναφέρεται η εμπειρία της Μαρίας με τον διαβήτη, όντας διαβητική, αλλά και ποια είναι η διαδικασία που ακολουθεί για να μετρήσει το ζάχαρο της, να πάρει τα χάπια της κ.τ.λ.. Επίσης υπάρχει μία μικρή αποκάλυψη από την μεριά της Μαρίας μπροστά στην μητέρα της, ότι μερικές φορές δεν καταπίνει το χάπι της, γεγονός που η μητέρα της δεν γνώριζε. Στην συγκεκριμένη ενότητα είναι ιδιαίτερα λακωνική και σε ορισμένα σημεία παρατηρούμε ότι απλά επαναλαμβάνει τα λόγια της μητέρας της. Από την λακωνικότητά της και την επανάληψη των φράσεων της μητέρας της, συμπεραίνουμε ότι ίσως και να μην γνωρίζει ακριβώς και κατά γράμμα την διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει ένας διαβητικός.

Στην **όγδοη ενότητα** της αυτοβιογραφικής συνέντευξης η Μαρία αφηγείται το κατά πόσο είναι εύκολο ή δύσκολο το ακαδημαϊκό διάβασμα. Παραδέχεται ότι διαβάζει πάρα πολύ από τότε που μπήκε στο πανεπιστήμιο, αλλά της φαίνεται πιο εύκολο από το διάβασμα που πραγματώνε στα σχολικά της χρόνια. Επίσης αφηγείται και το τι έχει διαβάσει μέχρι τώρα, καθώς και ποιες εργασίες έχει κάνει. Σε όλο αυτό το μέρος της συνέντευξης η διατύπωση είναι φειδωλή, καθώς όπως προαναφέρθηκε η ακαδημαϊκή της καριέρα είναι χρονικά μικρή.

Στην **ένατη ενότητα** η Μαρία μιλάει για το ότι βραβεύτηκε από τον δήμαρχο της Καστοριάς για την εισαγωγή της στο πανεπιστήμιο (καθώς είναι η πρώτη κοπέλα με σύνδρομο DOWN που εισάγεται σε πανεπιστήμιο μέσω της διαδικασίας των ενδοσχολικών εξετάσεων), αλλά και για τις συνεντεύξεις που έχει δώσει λόγω της επιτυχίας της αυτής. Το ότι αναφέρεται επιγραμματικά στις συνεντεύξεις και δεν δείχνει διάθεση για περαιτέρω αναλύσεις, μας δείχνει ότι το θέμα που θέλει να αναλύσει δεν είναι το περιεχόμενο των συνεντεύξεων, αλλά για τον δημοσιογράφο που διεξήγαγε την συνέντευξη.

Στην **δέκατη ενότητα** της συνέντευξης, αναφέρονται οι εμπειρίες με το αντίθετο φύλο. Η Μαρία αναφέρει περιγραφικά για δύο εμπειρίες της με δύο αγόρια, ενός δημοσιογράφου και ενός παιδιού που είχε επισκεφτεί την Καστοριά. Είναι ιδιαίτερα αναλυτική και «ανοιχτή» καθώς εξιστορεί με λεπτομέρειες τις δύο αυτές γνωριμίες και εκφράζει την στεναχώρια της, διότι εν τέλει ανακαλύφθηκε ότι και οι δύο ήταν παντρεμένοι. Η αναλυτική της διατύπωση μας προδίδει και μας υπενθυμίζει ότι η Μαρία είναι πλέον ενήλικη και η συναναστραφή της με το αντίθετο φύλο, είναι κάτι το αναμενόμενο για μία κοπέλα στην ηλικία της. Η διαφορετικότητά της δεν θα πρέπει να σταθεί εμπόδιο στις εμπειρίες της αυτές. Το ίδιο θέλει να δείξει και αυτή, μέσω της ενότητας αυτής

Στην **ενδέκατη ενότητα** και τελευταία αυτής της συνέντευξης, αποκαλύπτονται κάποιες τελευταίες σκέψεις της Μαρίας. Με περιγραφικό τρόπο αναλύει το τι δώρο θέλει για τα Χριστούγεννα καθώς και την διαδικασία της κοπής της πίτας, αλλά και αναφέρεται στο ότι δεν θα άλλαζε κάτι στα σχολικά της χρόνια καθώς τα θεωρεί όμορφα και εύκολα, στο ότι επειδή είναι ξεχωριστή, διαφορετική και κανονική θα γίνει καλή νηπιαγωγός και στο ότι αυτό που θα την βοηθούσε και αυτό που θα της άρεσε στα ακαδημαϊκά της χρόνια είναι να παρακολουθεί συστηματικά τα μαθήματά

της. Η ανάλυση της διαδικασίας της κοπής της βασιλόπιτας, των δώρων του Άι Βασίλη και γενικότερα των εθίμων των Χριστουγέννων, μας αποκαλύπτει την ανυπομονησία της γι' αυτήν την γιορτή.

Εντοπισμός και άλλων επικοινωνιακών σχημάτων, πέραν της αφήγησης και σχολιασμός της επικοινωνιακής τους λειτουργίας.

Μέσα σε αυτό το αυτοβιογραφικό κείμενο συναντώνται και άλλα επικοινωνιακά σχήματα, πέρα από την αφήγηση. Το πρώτο από αυτά το εντοπίζεται στην δεύτερη ενότητα στο σημείο όπου η Μαρία αναφέρεται στις φίλες της και περιγράφει το πόσο καλές ήταν και το πόσο καλή φίλια είχανε. Η επικοινωνιακή λειτουργία αυτής της περιγραφής είναι για να τονίσει την ιδιαίτερη αγάπη που έχει στις φίλες της καθώς και αποφαίνεται ο σημαντικός ρόλος που έχουν στην ζωή της.

Το επόμενο επικοινωνιακό σχήμα βρίσκεται στην τέταρτη ενότητα, όπου όλο αυτό το κομμάτι είναι μία περιγραφή της Μαρίας για τα συναισθήματά της για το πανεπιστήμιο, το πώς είναι, ποιους γνώρισε και γενικά την ακαδημαϊκή της εμπειρία σε όλα τα επίπεδα. Η επικοινωνιακή λειτουργία αυτής της περιγραφής έγκειται στο να μας δώσει περισσότερες πληροφορίες και να γίνει καλύτερα κατανοητή η εμπειρία αυτή.

Το επόμενο επικοινωνιακό σχήμα της συνέντευξης είναι και πάλι μία περιγραφή και το εντοπίζουμε στην πέμπτη ενότητα, στο σημείο που η Μαρία περιγράφει πολύ παραστατικά το πώς ήταν τα μαλλιά της και το πώς επιθυμεί να γίνουν. Το ότι επιλέγει να περιγράψει αυτό το θέμα δείχνει το πόσο την επηρεάζει η απώλεια των μαλλιών της και την μεγάλη της επιθυμία να ξανά φυτρώσουν και να ξανά μακρύνουν. Αυτός είναι ο επικοινωνιακός στόχος που έχει η συγκεκριμένη περιγραφή.

Στην δέκατη ενότητα συναντάμε την επόμενη περιγραφή που είναι διπλή. Παρατηρούμαι ότι η Μαρία περιγράφει με αναλυτικό τρόπο δύο εμπειρίες της με δύο αγόρια. Το ποιο είναι, που γνωρίστηκαν, ποια ήταν η εξέλιξη αυτής της γνωριμίας

κ.τ.λ. η επικοινωνιακή λειτουργία αυτού του σχήματος είναι η ανάδειξη του αισθήματος της απόρριψης, καθώς και το συναισθηματικό «κύμα» που προκαλεί μία τέτοιου επιπέδου συναναστροφή.

Το επόμενο επικοινωνιακό σχήμα βρίσκεται στην ενδέκατη και τελευταία ενότητα του κειμένου και είναι και πάλι μία περιγραφή. Η συνεντευξιαζόμενη περιγράφει τα δώρα που θα λάβει από τον Άι Βασίλη, καθώς και λεπτομερειακός το έθιμο της κοπής της βασιλόπιτας. Ο επικοινωνιακός σκοπός έγκειται στον ενθουσιασμό της Μαρίας για τα δώρα που θα της δοθούν, αλλά και για την κοπή της βασιλόπιτας. Ο ενθουσιασμός αυτός την ωθεί να τα περιγράψει και να τα γνωστοποιήσει.

Το τελευταίο επικοινωνιακό σχήμα βρίσκεται και αυτό στην ενδέκατη ενότητα και είναι μία επιχειρηματολογία της Μαρίας. Τα επιχειρήματα της αφορούν τα προσόντα που θεωρεί ότι έχει για να γίνει μία καλή νηπιαγωγός. Τα προτερήματα αυτά είναι, το ότι είναι ξεχωριστή, διαφορετική και «κανονική». Η επικοινωνιακή λειτουργία που έχει μέσα στο αυτοβιογραφικό αυτό κείμενο είναι το να υποστηρίξει η Μαρία τον εαυτό της και τις ικανότητές της, έτσι ώστε να τα καταφέρει να γίνει μία καλή νηπιαγωγός.

ΣΤΑΔΙΟ 3^ο

ΔΟΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Ανάλυση της μικροδομής του κειμένου με μονάδα ανάλυσης την αφηγηματική ενότητα

Μέσα από την συνέντευξη γίνονται αντιληπτές διάφορες μικροδομές του κειμένου. Σε αυτό το σημείο θα αναλυθούν οι κειμενικές αυτές μικροδομές στην κάθε αφηγηματική ενότητα. Στις ενότητες λοιπόν, θα συναντήσουμε μία εισαγωγική φράση που μας εισάγει στο θέμα που θα ακολουθήσει, μία πυρηνική δήλωση που θα αποκαλύπτει την ουσία της κάθε ενότητας και το

μήνυμα που θέλει να κοινωνήσει. Υπάρχουν διάφορες απεικονίσεις κοινωνικών πλαισίων που βοηθούν στην καλύτερη κατανόηση της κοινωνικής ζωής της Μαρίας. Εντοπίζονται επίσης κάποιες φράσεις που χρησιμοποιεί ως επιχείρημα για να αξιολογήσει μία κατάσταση, κριτικές και αυτοθεωρητικά σχόλια όπου αποτυπώνονται αυτοκριτικές, στερεότυπες εκφράσεις που έχει ο κόσμος για την ιδιαιτερότητα της Μαρίας. Τέλος υπάρχουν κάποιες δηλώσεις εξασθένησης των δύσκολων εμπειριών και παρουσίασης της αποκατάστασης των χαοτικών βιογραφικών διαδικασιών.

Πρώτη ενότητα:

- *Εισαγωγή:* «Με λένε Μαρία Νίτσα και είμαι 18 χρονών.»
- *Πυρηνική δήλωση:* «Μου αρέσουν πάρα πολύ τα παιδάκια, το νηπιαγωγείο και θέλω να γίνω νηπιαγωγός.»
- *Απεικόνιση των κοινωνικών πλαισίων:* «Όχι, είμαι εδώ στη Μεσοποταμία Καστοριάς.», «Είχα έναν καθηγητή στη παράλληλη στήριξη που ήταν από το Βόλο, ο κύριος Κώστας Νίκας και με βοηθούσε σε όλα τα μαθήματα τα φιλολογικά και ήταν επίσης πάρα πολύ καλός.», «Η κυρία Γρίβα Ελευθερία στο γυμνάσιο, που ήταν πολύ καλή. Είχα στο τμήμα ένταξης την κυρία Βιβή, που μου έκανε μαθηματικά και ήταν πάρα πολύ καλή και ήταν μία πάρα πολύ καλή κυρία και την αγαπούσα πολύ και την αγαπούσαν και όλα τα παιδιά!», «Και μετά είχα την κυρία Γαζούνη Ευαγγελία και ήταν πάρα πολύ καλή και αυτήν την αγαπούσα πολύ. Ήταν απ' τη Δράμα. Ήμασταν εγώ, ο Κωνσταντίνος, ο Λαμπριανίδης, η Αλεξία και φτιάχναμε μαθηματικά με αυτήν.», «Η μαμά μου όχι, δεν με βοηθούσε, από μόνη μου, έκανα από μόνη μου τα μαθήματα και με δυσκόλευε πάρα πολύ τα κείμενα.», «Ο αδερφός μου ναί, με βοηθούσε λίγο στα αγγλικά, στις εξετάσεις να τα πάω πάρα πολύ καλά και μετά έγραψα ακριβώς τέλεια. Με βοηθούσε και λίγο στις ερωτήσεις αγγλικά και μου έδωσε και ένα βιβλίο με ερωτήσεις και μετά εγώ τις μάθαινα πάρα πολύ καλά και μετά την άλλη μέρα έγραψα πάρα πολύ καλά.», «Η αδερφή μου είναι 38 χρονών και έχει δύο παιδάκια, διδυμάκια, το βαφτίσαμε

το ένα Νεκτάριο και το άλλο Θωμούλη και ο άντρας της είναι τώρα στη Γερμανία, ο Σπύρος, και η μαμά της είναι στην Ηγουμενίτσα.»

- *Αξιολογήσεις με χρήση επιχειρημάτων:* «Μου αρέσουν πάρα πολύ τα παιδάκια, το νηπιαγωγείο και θέλω να γίνω νηπιαγωγός.»
- *Κριτικά και αυτοθεωρητικά σχόλια:* «Η μαμά μου όχι, δεν με βοηθούσε, από μόνη μου, έκανα από μόνη μου τα μαθήματα και με δυσκόλευε πάρα πολύ τα κείμενα.», «Ο αδερφός μου ναί, με βοηθούσε λίγο στα αγγλικά, στις εξετάσεις να τα πάω πάρα πολύ καλά και μετά έγραψα ακριβώς τέλεια. Με βοηθούσε και λίγο στις ερωτήσεις αγγλικά και μου έδωσε και ένα βιβλίο με ερωτήσεις και μετά εγώ τις μάθαινα πάρα πολύ καλά και μετά την άλλη μέρα έγραψα πάρα πολύ καλά.»
- *Δηλώσεις εξασθένησης των δύσκολων εμπειριών και παρουσίασης της αποκατάστασης των χαστικών βιογραφικών διαδικασιών:* «Ναί, ήταν η Αντιγόνη που με δυσκόλευε, στη δευτέρα λυκείου, είχαμε μαζί με τον κύριο Μαυροδήμο.», «Ναί, λίγο, με δυσκόλεψαν οι ενδοσχολικές.», «Η μαμά μου όχι, δεν με βοηθούσε, από μόνη μου, έκανα από μόνη μου τα μαθήματα και με δυσκόλευε πάρα πολύ τα κείμενα.»

Δεύτερη ενότητα:

- *Πυρηνική δήλωση:* «Ναι πάρα πολύ αγαπώ τις φίλες μου, και είμαι σαν αυτές, κανονικά. Τα άλλα τα παιδιά δε μου αρέσουν καθόλου...Σαν εμένα που είναι...».
- *Απεικόνιση των κοινωνικών πλαισίων:* «Είχα την Ευδοξία, την Αδριάνα και τη Δήμητρα την Μεημαρίδου, που ήταν πολύ καλή μου φίλη, και έφτιαχνε παρέα πάρα πολύ καλή με την Ελένη τη Ζουπάνη, που ήταν πάρα πολύ καλό κορίτσι και παίζαμε, και με τη Δέσποινα τη Μπαρζίνγκα, στο Μαυροχώρι, που ήταν πήρα πολύ καλή. Τώρα ακόμα, ήμουν σήμερα

με αυτήν. Και τώρα είναι στο Μαυροχώρι μαζί με τη μαμά της και το μπαμπά της και την αδερφή της την Μαρία, που την είδα μία μέρα στο γήπεδο και μεγάλωσε πάρα πολύ. Είχα και μία φίλη την Τατιάνα τη Χρηστάκη στο γυμνάσιο και ήταν πάρα πολύ καλή μου φίλη.», «Όχι, μεγάλωσε και αυτή τώρα και είναι στη Καστοριά σε ένα μπαρ και δουλεύει.», «Ναι, η Ιωάννα θα σπουδάσει τουριστικά, Μαρούσι και η Βάσια εργοθεραπεύτρια και η φίλη μου η άλλη η Τσιλίδου η Αναστασία εργοθεραπεύτρια μαζί με τη Βασούλα.».

- *Κριτικά και αυτοθεωρητικά σχόλια:* «Είμαι σαν αυτές, κανονικά. Τα άλλα τα παιδιά δε μου αρέσουν καθόλου... Σαν εμένα που είναι...».
- *Στερεότυπες εκφράσεις:* «Είμαι σαν αυτές, κανονικά. Τα άλλα τα παιδιά δε μου αρέσουν καθόλου... Σαν εμένα που είναι...»,

Τρίτη ενότητα:

- *Πυρηνική δήλωση:* «Έδωσα και προφορικά και μετά έγγραφα και γραπτά.»
- *Απεικόνιση των κοινωνικών πλαισίων:* «Και ο φίλος μου ο Βασίλης ο Καπουτσίδης θα πάει στο στρατό.».
- *Κριτικά και αυτοθεωρητικά σχόλια:* «Έδινα μόνη μου, και τα Γερμανικά μου άρεζαν πάρα πολύ, και ήταν ωραίο μάθημα και μου τα εξέταζε η κυρία μου προφορικά, εγώ είχα διαβάσει και τα ήξερα όλα και μετά μου είπε μπράβο και μετά έδινα και γραπτώς και μετά πήρα και γραπτώς δέκα.»
- *Στερεότυπες εκφράσεις:* «Τη Μαρία, τη τεράστια.»

- *Δηλώσεις εξασθένησης των δύσκολων εμπειριών και παρουσίασης της αποκατάστασης των χαοτικών βιογραφικών διαδικασιών:* «(εξηγεί η μαμά της Μαρίας: Στην πρώτη [γυμνασίου] έδωσε προφορικά και μετά γραπτά, στη δεύτερα έδωσε και γραπτά, γιατί είδαν ότι δεν υπάρχει θέμα, αλλά στις άλλες τάξεις έδωσε κανονικά. Αυτό γιατί δεν ήξεραν οι καθηγητές να το χειριστούν, γι' αυτό!))»

Τέταρτη ενότητα:

- *Εισαγωγή:* «Τέλεια, το περίμενα να περάσω στην νηπιαγωγών και αισθάνθηκα πάρα πολύ όμορφα. Και το όνειρο μου ήταν να σπουδάσω νηπιαγωγός από όταν ήμουν μικρή και μου αρέσουν πάρα πολύ τα παιδιά.»
- *Πυρηνική δήλωση:* «Τέλεια, το περίμενα να περάσω στην νηπιαγωγών και αισθάνθηκα πάρα πολύ όμορφα. Και το όνειρο μου ήταν να σπουδάσω νηπιαγωγός από όταν ήμουν μικρή και μου αρέσουν πάρα πολύ τα παιδιά.»
- *Απεικόνιση των κοινωνικών πλαισίων:* «Είχε δύο αγόρια νηπιαγωγούς και κορίτσια.» «Και είχα και δύο φίλες και εκεί, και μου άρεσαν πάρα πολύ και με αγάπησαν πολύ και αυτές! Ήταν δύο πάρα πολύ καλά κορίτσια.»
- *Κριτικά και αυτοθεωρητικά σχόλια:* «Για την γενιά των ανθρώπων, για το τι είναι η φτώχεια και λέγαμε για τους προγόνους μας, πριν χρόνια. Όλα τα παιδιά μετά απάντησαν, εγώ δεν απάντησα.»

Πέμπτη ενότητα:

- *Πυρηνική δήλωση:* «Τα μαλλιά μου θέλω να τα κάνω μέχρι εδώ πέρα, μέχρι εδώ πέρα στον ώμο, να πέφτουν πάρα πολύ μακριά. Όταν ήμουν μικρή τα είχα σγουρά...», «Να ζωγραφίζω μου αρέσει πάρα πολύ, να βλέπω τηλεόραση, να κάνω το κέφι μου.».
- *Απεικόνιση των κοινωνικών παισίων:* «Μου το έδωσε η ξαδέρφη μου η Σταυρούλα, πήγα εκεί, έβαλα λίγη μάσκα μαύρη και λίγο ρουζ και κραγιόν και μου έβαψε τα φρύδια με ένα ωραίο μολύβι.», «Ναι! Χόρεψα με τον φίλο μου τον Κωστάκη τον Μπειμπαλίδη, τον παρτενέρ μου, ψηλός πάρα πολύ αντάρτης!», «Δεν ξέρω, στη χοροεσπερίδα του ξαδέρφου μου του Ραφαήλ χορέψανε ποντιακά και αλλάξαν μία φορά, βλάχικα.», «Και ο μπαμπάς μου ζωγραφίζει τέλεια!».
- *Δηλώσεις εξασθένησης των δύσκολων εμπειριών και παρουσίασης της αποκατάστασης των χαοτικών βιογραφικών διαδικασιών:* «Τα μαλλιά μου θέλω να τα κάνω μέχρι εδώ πέρα, μέχρι εδώ πέρα στον ώμο, να πέφτουν πάρα πολύ μακριά. Όταν ήμουν μικρή τα είχα σγουρά. Ναι βάζω το ρεγκέι για να μου φυτρώσουν τα μαλλιά.».

Έκτη ενότητα:

- *Εισαγωγή:* «Ο αδερφός μου ο Χρήστος, όταν ήμουν μικρή, με χτυπούσε λίγο...»
- *Πυρηνική δήλωση:* «Ναι, με κορόιδευαν, γιατί ήμουν η μόνη φαλακρή.»
- *Απεικόνιση των κοινωνικών παισίων:* «Ο αδερφός μου ο Χρήστος, όταν ήμουν μικρή, με χτυπούσε λίγο. Είναι 20-21, τα πάμε πάρα πολύ

καλά. Και λίγο μαλώνουμε...», « Και στο σχολείο όταν πήγαινα εκεί και με κορόιδευαν τους μάλωνε εκεί και μετά τους έριχνε ξύλο.».

- *Αξιολογήσεις με χρήση επιχειρημάτων:* «Μαλώναμε γιατί έμπαίνα εγώ στη τουαλέτα... Και αυτός με βαρούσε για το πότε θα μπαίνω...», «Ναι, γιατί ήμουν η μόνη φαλακρή με κορόιδευαν. Εμ, μόνο γιατί ήμουν φαλακρή.».
- *Στερεότυπες εκφράσεις:* «Ναι, γιατί ήμουν η μόνη φαλακρή με κορόιδευαν. Εμ, μόνο γιατί ήμουν φαλακρή.».
- *Δηλώσεις εξασθένησης των δύσκολων εμπειριών και παρουσίασης της αποκατάστασης των χαοτικών βιογραφικών διαδικασιών:* «Και στο σχολείο όταν πήγαινα εκεί και με κορόιδευαν, ο αδερφός μου, τους μάλωνε εκεί και μετά τους έριχνε ξύλο.»., «Ναι, γιατί ήμουν η μόνη φαλακρή με κορόιδευαν. Εμ, μόνο γιατί ήμουν φαλακρή.».

Έβδομη ενότητα:

- *Εισαγωγή:* «Παίρνω το χάπι μόνη μου, του σιδήρου και το πρωί παίρνω ένα χάπι για τον θυροειδή, μου το δίνει η μαμά κι αυτό και εγώ το παίρνω και καμιά φορά το φτύνω.».
- *Πυρηνική δήλωση:* «Είμαι διαβητική και μετράω μόνη μου το ζάχαρο, κάνω και την ινσουλίνη.».
- *Αξιολογήσεις με χρήση επιχειρημάτων:* «Γιατί δε θέλω να το πίνω, γι' αυτό το φτύνω, γι' αυτό.»., «Και παλιά έκανα πάρα πολύ μονόζυγο για να ψηλώσω και τώρα το έκοψα όμως, γιατί ψηλώνω τώρα.».

- *Κριτικά και αυτοθεωρητικά σχόλια:* «Παίρνω το χάπι μόνη μου, του σιδήρου και το πρωί παίρνω ένα χάπι για τον θυροειδή, μου το δίνει η μαμά κι αυτό και εγώ το παίρνω και καμιά φορά το φτύνω.», «Και παλιά έκανα πάρα πολύ μονόζυγο για να ψηλώσω και τώρα το έκοψα όμως, γιατί ψηλώνω τώρα.», «Είμαι διαβητική και μετρώ μόνη μου το ζάχαρο, κάνω και την ινσουλίνη».
- *Δηλώσεις εξασθένησης των δύσκολων εμπειριών και παρουσίασης της αποκατάστασης των χαοτικών βιογραφικών διαδικασιών:* «Παίρνω το χάπι μόνη μου, του σιδήρου και το πρωί παίρνω ένα χάπι για τον θυροειδή, μου το δίνει η μαμά κι αυτό και εγώ το παίρνω και καμιά φορά το φτύνω», «(μαμά Μαρίας: Μαρία οι εξετάσεις σου δεν θα βγούνε καλές άμα το φτύνεις!)», «Είμαι διαβητική και μετρώ μόνη μου το ζάχαρο, κάνω και την ινσουλίνη.», «Ινσουλίνη παίρνω και να φάω κάτι και όταν είχα υπογλυκαιμία 44 παίρνω και πίνω έναν χυμό μόνη μου και άμα βλέπω ότι ζαλίζομαι μετά πίνω έναν χύμο με ζάχαρη.».

Ογδοη ενότητα:

- *Πυρηνική δήλωση:* «Είναι πιο εύκολο το διάβασμα από όταν πήγαινα σχολείο.», «Εύκολες μου φάνηκαν όλες οι εργασίες.».
- *Κριτικά και αυτοθεωρητικά σχόλια:* «Είναι πιο εύκολο το διάβασμα από όταν πήγαινα σχολείο.», «Εύκολες μου φάνηκαν όλες οι εργασίες.».

Ένατη ενότητα:

- *Εισαγωγή:* «Δώσαμε συνέντευξη με τον κύριο Μάρκο και πήγαμε και στην Εβίκα στην Καστοριά και πήρα και ένα βραβείο.».

- *Πυρηνική δήλωση:* «Με επιβράβευσε για την πρακτική μου που έκανα, γιατί πέρασα στο σχολείο στο νομό Φλώρινας, το πανεπιστήμιο του νομού Φλώρινας.»
- *Απεικόνιση των κοινωνικών πλαισίων:* «Δώσαμε συνέντευξη με τον κύριο Μάρκο και πήγαμε και στην Εβίκα στην Καστοριά και πήρα και ένα βραβείο.» «Από τον δήμαρχο για μένα και ένα χρυσό μετάλλιο.» «Στην Ελένη Μενεγάκη.»
- *Κριτικά και αυτοθεωρητικά σχόλια:* «Με επιβράβευσε για την πρακτική μου που έκανα, γιατί πέρασα στο σχολείο στο νομό Φλώρινας, το πανεπιστήμιο του νομού Φλώρινας.»

Δέκατη ενότητα:

- *Εισαγωγή:* «Στον Παπαδάκη, τηλεφωνικά και ήταν ένα ωραίο παιδί και μου άρεσε και έκανα συνέντευξη.»
- *Πυρηνική δήλωση:* «Μιλήσαμε στην συνέντευξη για το ότι όλοι με κοροϊδεύουν και κάποια μέρα ο θεός μου θα τους χτυπήσει όλους.»
- *Απεικόνιση των κοινωνικών πλαισίων:* «Ναι, από την Αθήνα, ο Οδυσσέας! Και μου άρεσε πάρα πολύ και με πήρε συνέντευξη.» «Ήταν ένα παιδί από το Ναύπλιο, εδώ πέρα στο καφέ του μερακλή, φίλοι του Θόδωρα, στη φίλη μου τη Βάσια, τη Ναυπλιώτη, μου λέει μία «και που λες μου αρέσεις πάρα πολύ», λέω εγώ «ναί καλά!»...», Δεν πήγα και μετά η φίλη μου η Βάσια με κοροϊδεψε και μου λέει «Βρε Μαρία, αυτός έχει κοπέλα και παντρεύτηκε!»
- *Αξιολογήσεις με χρήση επιχειρημάτων:* «Πολύ στεναχωρήθηκα, γιατί τον ήθελα εγώ.»

- *Κριτικά και αυτοθεωρητικάσχόλια:* «Μιλήσαμε για το ότι όλοι με κοροϊδεύουν και κάποια μέρα ο θεός μου θα τους χτυπήσει όλους.», «...μου λέει μία «και που λες μου αρέσεις πάρα πολύ», λέω εγώ «ναί καλά!»...», «Πολύ στεναχωρήθηκα, γιατί τον ήθελα εγώ.».

Ενδέκατη ενότητα:

- *Πυρηνική δήλωση:* «Γιατί είμαι ξεχωριστή και διαφορετική και κανονική κοπέλα!».
- *Αξιολογήσεις με χρήση επιχειρημάτων:* «Γιατί είμαι ξεχωριστή και διαφορετική και κανονική κοπέλα!».
- *Κριτικά και αυτοθεωρητικάσχόλια:* «Γιατί είμαι ξεχωριστή και διαφορετική και κανονική κοπέλα!», «Ναί, είμαι για να φτιάχνω βόλτες, για να παρακολουθώ μαθήματα, ιδιαιτέρως εκεί που είμαι τώρα στην Φλώρινα.».

Ανάλυση της «πυρηνικής πρότασης» / των «πυρηνικών προτάσεων» της κάθε αφηγηματικής ενότητας

Όπως προαναφέρθηκε η πυρηνική πρόταση-προτάσεις κάθε ενότητας, αντικατοπτρίζουν την ουσία της. Σε αυτό το σημείο της δομικής ανάλυσης, θα εξεταστούν και θα αναλυθούν όλες οι πυρηνικές προτάσεις της αυτοβιογραφούμενης συνέντευξης.

Στην πρώτη ενότητα η πυρηνική δήλωση είναι: *«Μου αρέσουν πάρα πολύ τα παιδάκια, το νηπιαγωγείο και θέλω να γίνω νηπιαγωγός.»*. Με την συγκεκριμένη πρόταση δείχνει την μεγάλη επιθυμία της να σπουδάσει το συγκεκριμένο αντικείμενο, καθώς και τον στόχο της να έχει και μία επαγγελματική αποκατάσταση έπειτα από την φοίτησή της. Επίσης την συγκεκριμένη πρόταση την επαναλαμβάνει δύο φορές τονίζοντας έτσι τον στόχο αυτό που έχει βάλει και την αυτοπεποίθησή της για το ότι θα τα καταφέρει.

Η πυρηνική δήλωση της δεύτερης ενότητας είναι η εξής: *«Ναι, πάρα πολύ αγαπώ τις φίλες μου, και είμαι σαν αυτές, κανονικά. Τα άλλα τα παιδιά δε μου αρέσουν καθόλου...Σαν εμένα που είναι...»*. η συγκεκριμένη δήλωση εμφανίζει πολλές πτυχές της σκέψης της Μαρίας. Αρχικά, το πρώτο μέρος της πρότασης μας δείχνει την μεγάλη αγάπη που έχει η Μαρία στις φίλες της και αυτό φαίνεται σε όλη την συνέντευξη, καθώς συνέχεια μιλάει γι' αυτές και το πόσο πολύ τις αγαπάει και την αγαπάνε. Στην συνέχεια της δήλωσης η Μαρία τονίζει ότι και αυτή είναι σαν τις φίλες της «κανονικά», δηλώνοντας έτσι την διαφοροποίηση της από τα υπόλοιπα παιδιά που έχουν σύνδρομο DOWN ή κάποια άλλη νοητική στέρωση. Επίσης γίνεται γνωστό ότι οι φίλες της δεν έχουν κάποια ιδιαιτερότητα όπως εκείνη. Η ανάγκη της αυτή να δείξει ότι είναι σαν όλες τις φίλες της, δείχνει ίσως και τις δύσκολες στιγμές που έχει περάσει προσπαθώντας να αποδεχτεί την διαφορετικότητά της. Στην συνέχεια εκφράζει την πλήρη αντιπάθειά της για τα παιδιά που έχουν και αυτά κάποια νοητική ιδιαιτερότητα. Η Μαρία φαίνεται να μην θέλει να συναναστρέφεται καθόλου με αυτά τα παιδιά. Η αντιπάθεια λοιπόν αυτή μπορεί να οφείλεται στο ότι φοίτησε σε γενικά σχολεία και όχι σε σχολεία ειδικής αγωγής. Έτσι συναναστράφηκε περισσότερο με παιδιά γενικού σχολείου και όχι με παιδιά με διαφορετικές ικανότητες. Στην πραγματικότητα, με τη δήλωσή της αυτή η Μαρία δείχνει να αρνείται την ιδιαιτερότητά της και να αδυνατεί να τη διαχειριστεί.

Στην τρίτη ενότητα η πυρηνική πρόταση που συναντάμε είναι αυτή: *«Έδωσα και προφορικά και μετά έγγραφα και γραπτά.»* Στην συγκεκριμένη δήλωση αναλύει τον τρόπο με τον οποίο έδινε προαγωγικές εξετάσεις στο γυμνάσιο και το λύκειο. Ο τρόπος αυτός ήταν ότι στην πρώτη γυμνασίου έδωσε εξετάσεις προφορικά και μετά γραπτά, αλλά στις υπόλοιπες τάξεις του γυμνασίου και του λυκείου έδινε εξετάσεις μόνο γραπτώς όπως και τα υπόλοιπα παιδιά. Αυτό που εξηγείται και λίγο πιο κάτω από την μητέρα της Μαρίας είναι ότι έδωσε προφορικά στην πρώτη γυμνασίου διότι

οι καθηγητές δεν ήξεραν πώς να διαχειριστούν ένα τέτοιο παιδί. Μετά κατάλαβαν ότι μπορεί και η Μαρία να δίνει γραπτές εξετάσεις. Το νόημα που βγαίνει από αυτήν την πυρηνική δήλωση είναι ότι, παρότι η Μαρία έχει αυτήν την ιδιαιτερότητα, μπορούσε να δίνει γραπτώς εξετάσεις, όπως και οι υπόλοιποι συμμαθητές της, να βρίσκεται δηλαδή στο ίδιο γνωστικό επίπεδο με αυτούς.

Στην επόμενη ενότητα, την τέταρτη, η πυρηνική δήλωση είναι: *«Τέλεια, το περίμενα να περάσω στην νηπιαγωγών και αισθάνθηκα πάρα πολύ όμορφα. Και το όνειρο μου ήταν να σπουδάσω νηπιαγωγός από όταν ήμουν μικρή και μου αρέσουν πάρα πολύ τα παιδιά.»*. Στο χωρίο αυτό η Μαρία εκφράζει την πίστη της στον εαυτό της και την βεβαιότητά της ότι θα τα κατάφερνε να περάσει στο πανεπιστήμιο και στο τμήμα που την ενδιέφερε, λέγοντας ότι το περίμενε. Έπειτα εκφράζει το πόσο όμορφα αισθάνθηκε που εν τέλει τα κατάφερε να εκπληρώσει το όνειρό της, δίνοντας σε όλους μας ένα μάθημα ζωής έτσι ώστε να μην τα παρατάμε ποτέ και στο ότι όλοι είμαστε ικανοί να εκπληρώσουμε τα όνειρα ζωής, αρκεί να το θέλουμε και να το προσπαθήσουμε σκληρά. Μας δηλώνει επίσης ότι από μικρή είχε ως όνειρο να σπουδάσει νηπιαγωγός και συνεχίζει επαναλαμβάνοντας την φράση που είχε πει και στην πρώτη της πυρηνική δήλωση ότι της αρέσουν πάρα πολύ τα παιδιά. Η επιμονή της Μαρίας καθώς και η αυτοπεποίθησή της είναι αυτά που τελικά την οδήγησαν να επιτύχει το στόχο της και αυτό είναι το νόημα που περνάει η συγκεκριμένη πυρηνική δήλωση.

Οι πυρηνικές δηλώσεις της πέμπτης ενότητας είναι: *«Τα μαλλιά μου θέλω να τα κάνω μέχρι εδώ πέρα, μέχρι εδώ πέρα στον ώμο, να πέφτουν πάρα πολύ μακριά. Όταν ήμουν μικρή τα είχα σγουρά...»*, *«Να ζωγραφίζω μου αρέσει πάρα πολύ, να βλέπω τηλεόραση, να κάνω το κέφι μου.»*. Στην πρώτη πυρηνική δήλωση φανερώνεται η ανάγκη και η επιθυμία της Μαρίας να δείχνει και να αισθάνεται αισθητικά όμορφη όπως και όλες η κοπέλες στην συγκεκριμένη ηλικία αλλά και γενικά. Οι ανησυχίες για την εξωτερική εμφάνιση, είναι απολύτως φυσιολογικές στα κορίτσια εφήβους, πόσο όμως στην Μαρία η οποία έχει υποστεί την απώλεια ενός σημαντικού ποσοστού των μαλλιών της. Αυτό είναι το δεύτερο νόημα που πηγάζει από την πρώτη πυρηνική πρόταση, η μεγάλη επιρροή που είχε στην ψυχολογία της Μαρίας η απώλεια των μαλλιών της. Η δεύτερη πυρηνική πρόταση έχει να κάνει με τα ενδιαφέροντα που έχει η Μαρία και αυτά είναι να ζωγραφίζει, να βλέπει τηλεόραση καθώς και να κάνει το κέφι της, όπως λέει. Το τελευταίο, στην συνέντευξή της το ψιθύρισε σαν να μην ήθελε να ακουστεί

δυνατά ή σε όλους και όταν της ζητήθηκε να το ξαναπει, το επανέλαβε ακόμα πιο σιγά και υποστήριξε ότι δεν είπε τίποτα. Από αυτό φαίνεται σαν η Μαρία να ντρέπεται να πει ότι ασχολείται με οτιδήποτε την ενδιαφέρει, παρουσιάζοντάς το σαν να είναι κακό να το κάνει.

Η έκτη ενότητα έχει ως πυρηνική πρόταση την εξής: *«Ο αδερφός μου ο Χρήστος, όταν ήμουν μικρή, με χτυπούσε λίγο...»*. Η Μαρία αισθάνθηκε την ανάγκη να μοιραστεί μαζί μου αυτήν την ανάμνησή της. Ο αδερφός της Μαρίας, όπως εξηγείται την χτυπούσε «λίγο» όταν η Μαρία παραβίαζε τον προσωπικό του χώρο (έμπαινε στο μπάνιο, ενώ ήταν αυτός μέσα και όπως αναφέρει η Μαρία την χτυπούσε για να της δώσει να καταλάβει το πότε πρέπει να μπαίνει και πότε όχι). Το να μαλώνουν δύο αδέρφια σε μικρή ηλικία είναι φυσιολογικό, όπως επισημαίνει και η μητέρα της Μαρίας. Παρακάτω στην συνέντευξη αναφέρει και κάποια θετικά χαρακτηριστικά του αδερφού της. Η συγκεκριμένη δήλωση αναδεικνύει τις αδελφικές σχέσεις της Μαρίας και του Χρήστου.

Στην επόμενη ενότητα, την έβδομη, η πυρηνική δήλωση είναι: *«Είμαι διαβητική και μετράω μόνη μου το ζάχαρο, κάνω και την ινσουλίνη.»*. Η ουσία της συγκεκριμένης δήλωσης είναι το να μας γίνει γνωστό το συγκεκριμένο πρόβλημα υγείας που έχει η Μαρία. Όντας διαβητική, πρέπει καθημερινά να ακολουθεί κάποιες διαδικασίες έτσι ώστε να ελέγξει ότι όλα είναι φυσιολογικά με το ζάχαρό της. Αυτές οι διαδικασίες για ένα παιδί μπορεί να καταλήξουν κουραστικές έως και εξαντλητικές. Είναι μία καθημερινή μάχη που πρέπει να δίνει έτσι ώστε να κρατάει τις τιμές του ζαχάρου της σε φυσιολογικά επίπεδα. Η Μαρία δηλώνει και αυτή την ιδιαιτερότητά της, αναφέροντας επίσης ότι μπορεί και μετράει μόνη της το ζάχαρο της και να κάνει την ινσουλίνη της, δείχνοντας έτσι πάλι την αυτοπεποίθηση και την σιγουριά που την χαρακτηρίζουν.

Οι πυρηνικές δηλώσεις της όγδοης ενότητας είναι: *«Είναι πιο εύκολο το διάβασμα από όταν πήγαινα σχολείο.»*, *«Εύκολες μου φάνηκαν όλες οι εργασίες.»*. Στην πρώτη δήλωση η Μαρία υποστηρίζει ότι το διάβασμα που πρέπει να καταβάλει για το πανεπιστήμιο είναι ευκολότερο από το διάβασμα που χρειαζόταν για το σχολείο και στην δεύτερη δήλωσή της ότι όλες οι εργασίες που έχει κάνει μέχρι στιγμής της φάνηκαν εύκολες. Μέσα από αυτές της πυρηνικές δηλώσεις φαίνεται, όπως και από άλλα σημεία της συνέντευξης, ότι η Μαρία έχει πάντα μία θετική σκέψη για τα

πράγματα και τα ζητήματα που προκύπτουν και όλα τα αντιμετωπίζει με αυτήν την θετικότητα. Δείχνει επίσης για ακόμη μια φορά, την πίστη που έχει στον εαυτό της και στο ότι σίγουρα θα τα καταφέρει να αντεπεξέλθει σε ότι και αν της ζητηθεί.

Στην ενότητα εννιά η πυρηνική δήλωση είναι: «*Με επιβράβευσε για την πρακτική μου που έκανα, γιατί πέρασα στο σχολείο στο νομό Φλώρινας, το πανεπιστήμιο του νομού Φλώρινας.*». Σε αυτό το σημείο η Μαρία αναφέρεται στην βράβευση που είχε από τον δήμαρχο της Καστοριάς, για την επιτυχή εισαγωγή της στο πανεπιστήμιο της Φλώρινας. Η Μαρία δείχνει ιδιαίτερα υπερήφανη για την επιβράβευσή της αυτή μοιράζοντας μαζί μου την επιτυχία της αυτή. Είναι πολύ σπουδαίο κατά την γνώμη μου, αλλά όπως φαίνεται και για όλητην κοινότητα της Καστοριάς, ένα παιδί με την διαφορετικότητα της Μαρίας να περνάει στο πανεπιστήμιο μέσω ενδοσχολικών εξετάσεων. Αυτό είναι κάτι που η Μαρία το γνωρίζει, το εξωτερικεύει και είναι υπερήφανη γι' αυτό που έχει κατορθώσει, αλλά και για τον εαυτό της.

Στην προτελευταία ενότητα, την δέκατη, η πυρηνική πρόταση είναι: «*Μιλήσαμε στην συνέντευξη για το ότι όλοι με κοροϊδεύουν και κάποια μέρα ο θεός μου θα τους χτυπήσει όλους.*». Σε αυτήν την πυρηνική δήλωση η Μαρία αναφέρεται στην τηλεφωνική συνέντευξη που είχε δώσει στον κύριο Παπαδάκη και είχαν μιλήσει για το ότι σε μικρότερη ηλικία όλοι την κοροϊδεύαν και υποστηρίζει ότι κάποια στιγμή ο θεός της θα την υπερασπιστεί και θα τους χτυπήσει όλους. Αυτό το σημείο η Μαρία ξανά αναφέρεται στο γεγονός ότι έχει βιώσει bullying, από μία μερίδα παιδιών, δηλώνοντας έτσι την μεγάλη δυσαρέσκεια που της έχει δημιουργήσει όλο αυτό. Η αρνητική επιρροή που είχαν γι' αυτήν οι κοροϊδίες, τονίζεται από την Μαρία δείχνοντας το μεγάλο μίσος που έχει προς αυτούς, ακόμα και αν έχουν περάσει χρόνια, με το να θέλει ο θεός της να πάει και να τους χτυπήσει όλους. Το νόημα λοιπόν αυτής της πυρηνικής δήλωσης είναι ότι το στίγμα που έχει ένα παιδί όπου έχει υποστεί bullying το συναντάμε και το παρατηρούμε ακόμα και μετά από πολλά χρόνια και αυτό είναι και το μήνυμα που περνάει η συγκεκριμένη δήλωση.

Στην ενδέκατη και τελευταία ενότητα, η πυρηνική δήλωση είναι η εξής: «*Γιατί είμαι ξεχωριστή και διαφορετική και κανονική κοπέλα!*». Η πρόταση αυτή δείχνει για ακόμη μια φορά την θέληση και την αυτοπεποίθηση που έχει η Μαρία, για να σπουδάσει και να εργαστεί σαν νηπιαγωγός. Είναι τα προτερήματα που πιστεύει ότι έχει για να γίνει μία καλή νηπιαγωγός. Το ότι η Μαρία επέλεξε αυτά τα τρία χαρακτηριστικά της

δείχνει μία αυτογνωσία ως προς την κατάστασή της. Τα δύο πρώτα «*ξεχωριστή και διαφορετική*» αναδεικνύουν το μήνυμα που θέλει να περάσει η Μαρία και αυτό είναι πως δεν χρειάζεται να είμαστε όλοι ίδιοι για να τα καταφέρουμε και ότι η διαφορετικότητά της είναι ένα θετικό της χαρακτηριστικό έτσι ώστε να γίνει καλή νηπιαγωγός και όχι ένα αρνητικό. Είναι λοιπόν το ατού της. Τέλος, όσον αφορά το τρίτο πλεονέκτημα που πιστεύει ότι έχει για να γίνει μία καλή νηπιαγωγός είναι το «*είμαι κανονική κοπέλα*». Αυτό δείχνει πως όποια ιδιαιτερότητα και αν έχει δεν αναιρείτε το δικαίωμα της να σπουδάσει και να εργαστεί κανονικά σαν νηπιαγωγός. Μπορεί και αυτή να έχει μία φυσιολογική εργασιακή ζωή σαν όλους τους υπόλοιπους, καθώς είναι μία «*κανονική κοπέλα*», απλά με ιδιαιτερότητες.

Ανάλυση αφηγηματικών ενοτήτων και του τρόπου που συνδέονται μεταξύ τους με υπερ-τμηματικές μετα-μονάδες, οι οποίες εκφράζουν τις δομές βιογραφικών διαδικασιών και την ανάπτυξη της ταυτότητας.

Σε αυτό το σημείο θα αναλυθεί ο τρόπος με τον οποίο συνδέονται η αφηγηματικές ενότητες μεταξύ τους, έτσι ώστε να γίνει κατανοητό το πώς η Μαρία έχει επιλέξει να εξιστορήσει τα γεγονότα της ζωής της και τις αναμνήσεις της. Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι η Μαρία δεν χρησιμοποιεί συνδετικές λέξεις για να ενώσει τον λόγο της και να τον δομήσει, οπότε οι συνδέσεις που θα βρεθούν είναι σημασιολογικές. Γενικότερα ο αφηγηματικός της λόγος δεν έχει μία χρονολογική σειρά και αυτό την οδηγεί στο να περνάει από το ένα θέμα στο άλλο, χωρίς να δηλώνει κάποια σύνδεση ή να υπάρχει κάποια ένωση. Όλα αυτά θα γίνουν αντιληπτά στις παρακάτω αναλύσεις.

Ξεκινώντας, **η πρώτη με την δεύτερη** ενότητα, ενώνονται με έναν σημασιολογικό τρόπο, καθώς στην πρώτη ενότητα η Μαρία αναφέρεται στις σχολικές της εμπειρίες και συνεχίζει στην δεύτερη ενότητα αναλύοντας την κοινωνική της ζωή επί των σχολικών της χρόνων. Αυτή η σύνδεση τονίζει το πόσο σημαντική είναι η κοινωνική ζωή για ένα άτομο, διαφορετικό σαν την Μαρία και το ότι την συνδέει με τα σχολικά της χρόνια δείχνει την αλληλεπίδραση που έχουν αυτά τα δύο μαζί. Το σχολείο είναι από τους κύριους φορείς κοινωνικοποίησης για τα παιδιά και οι φιλίες που

δημιουργούνται, όπως φαίνεται και στην συνέντευξη, είναι δυνατές. Επίσης από όλη την συνέντευξη καταλαβαίνουμε ότι η Μαρία επηρεάζεται θετικά και αρνητικά, σε όλη την διάρκεια της ζωής της, κατά πολύ από τις φίλες της και γι' αυτό αναφέρεται τόσο συχνά σε αυτές. Έτσι δημιουργεί και εδώ αυτήν την ομαλή μετάβαση από την μία αφηγηματική ενότητα στην άλλη.

Οι επόμενες ενότητες, **δεύτερη με τρίτη**, δεν συνδέονται με κανέναν τρόπο καθώς η συνέντευξη διακόπτεται στην δεύτερη ενότητα με παρότρυνση της μητέρας της. Ο λόγος ήταν ότι η Μαρία πήγε να αρχίσει μία συζήτηση μαζί μου, όπου η μητέρα της δεν ήθελε να συνεχιστεί και αυτή αφορούσε τα υπόλοιπα παιδιά με σύνδρομο DOWN που έχει συναναστραφεί η Μαρία, τα οποία δεν συμπαθεί καθόλου. Έτσι γι' αυτό τον λόγο συνεχίζει στην τρίτη ενότητα, μετά την διακοπή, αναλύοντας τον τρόπο που έδινε εξετάσεις στα σχολικά της χρόνια.

Ούτε όμως αυτή η ενότητα συνδέεται με κάποιον τρόπο με την επόμενη, **την τέταρτη**, καθώς στην τέταρτη ξεκινάει να αφηγείται την ακαδημαϊκή της εμπειρία σε γνωστικό και κοινωνικό επίπεδο. Συγκεκριμένα στην **τρίτη ενότητα** τελειώνει λέγοντας για τον φίλο της τον Βασίλη που θα πάει στον στρατό και στην τέταρτη ενότητα ξεκινάει να μιλάει για το ότι το περίμενε να περάσει στην σχολή, το ότι χάρηκε πολύ κ.τ.λ.

Η τέταρτη και η πέμπτη ενότητα πάλι δεν ενώνονται κάπως καθώς στο τέλος της τέταρτης κόλλησε η ηχογράφηση, υπήρξε ένα κενό, αλλά η Μαρία συνέχισε να μιλάει. Έτσι της ζητήθηκε να επαναλάβει αυτά που είπε όσο δεν ηχογραφήθηκε και γι' αυτό το λόγο, ενώ στη τέταρτη ενότητα μιλάει για τις εμπειρίες της στο πανεπιστήμιο, στην πέμπτη ασχολείται με τις ανησυχίες της για την εξωτερική της εμφάνιση, αλλά και για τα ενδιαφέροντά της.

Στη συνέχεια **η πέμπτη με την έκτη** ενότητα συνδέονται με σημασιολογικό τρόπο, απλά δεν είναι τόσο εμφανές. Αυτό διότι η έκτη ενότητα ξεκινάει με την Μαρία να μιλάει για τον αδερφό της, τον οποίο είχε αναφέρει στην αρχή της πέμπτης ενότητας και έτσι είναι σαν να συνεχίζει από εκεί που σταμάτησε και απλά να εντάχθηκαν και κάποια άλλα κομμάτια στο ενδιάμεσο. Συγκεκριμένα στην πέμπτη ενότητα μας έδειξε φωτογραφίες της οικογένειάς της και του αδερφού της και έτσι μας τον ανέφερε και στην έκτη ενότητα αρχίζει να λέει για το ότι ο αδερφός της την χτυπούσε λίγο όταν ήταν μικρή. Η οικογένειά της φαίνεται σε όλη την συνέντευξη το πόσο σημαντική είναι για την Μαρία, καθώς τους αναφέρει συχνά μέσα από της αναμνήσεις που

εξιστορεί στην αφήγησή της. Ακόμα και ο αδερφός της, που στην αρχή αυτής της ενότητας, τον παρουσιάζει ως «κακό», στην συνέχεια της ενότητας, αλλά και σε άλλες ενότητες, παρουσιάζεται ως καλός, συμπονετικός και υποστηρικτικός αδερφός. Κάποια παραδείγματα είναι ότι την βοηθούσε μερικές φορές για να περάσει τα μαθήματα του σχολείου, την υποστήριζε και μάλωνε με τα παιδιά που την κορόιδευαν στο σχολείο γιατί ήταν διαφορετική κ.α.

Η έκτη ενότητα, όπου στην συνέχειά της, η Μαρία αφηγείται για το bullying που έχει δεχτεί και άλλες αναμνήσεις της, δεν συνδέεται σημασιολογικά **με την έβδομη**. Αυτό διότι η Μαρία στο τέλος της έκτης ενότητας, μόλις τελείωσε την περιγραφή μιας εμπειρίας της στην Ηγουμενίτσα, σηκώνεται και πάει να πάρει το χάπι της, αφήνοντας τη συνέντευξη. Στην συνέχεια, γυρνάει και με αφορμή αυτό ξεκινάει και μιλάει για τον διαβήτη και την εμπειρία της πάνω σε αυτόν. Γι' αυτό τον λόγο δεν υπάρχει σύνδεση των δύο αυτών ενότητων.

Οι δύο όμως επόμενες αφηγηματικές ενότητες, **η έβδομη με την όγδοη**, συνδέονται νοηματολογικά μεταξύ τους, καθώς στο τέλος της έβδομης ενότητας, η Μαρία αναφέρεται στο πώς παίρνει ενέργεια ενώ διαβάξει και στην επόμενη ενότητα, την όγδοη, αναφέρεται εξ' ολοκλήρου στο ακαδημαϊκό διάβασμα. Είναι από τις λίγες συνδέσεις μέσα σε αυτήν την συνέντευξη που υπάρχει και φαίνεται καθαρά η σημασιολογική σύνδεση δύο ενότητων.

Έπειτα, **η όγδοη με την ένατη** ενότητα δεν συνδέονται κάπως, καθώς η όγδοη ενότητα τελειώνει με το χτύπημα του τηλεφώνου και το σταμάτημα της ηχογράφησης και η ένατη ξεκινάει με τις συνεντεύξεις που έχει δώσει για να μιλήσει για την επιτυχία της να περάσει στο πανεπιστήμιο. Βέβαια, το ότι χτύπησε το τηλέφωνο δεν είναι αφορμή για να περάσει τόσο απότομα στο επόμενο θέμα, άρα στην επόμενη αφηγηματική ενότητα, αλλά όπως έχει προαναφερθεί η Μαρία δεν έχει δομημένο αφηγηματικό λόγο και αυτό αιτιολογεί αυτές τις εναλλαγές της στην συνέντευξη.

Από την άλλη **η ένατη με την δέκατη** ενότητα, συνδέονται μεταξύ τους και χρονικά και σημασιολογικά – αφηγηματικά. Χρονικά διότι στην ένατη ενότητα αναφέρεται στις συνεντεύξεις που έχει δώσει και καταλήγει με την τηλεφωνική συνέντευξη στον κύριο Παπαδάκη και συνεχίζει στην δέκατη ενότητα για τον δημοσιογράφο που της άρεσε από την συγκεκριμένη συνέντευξη. Αυτό δείχνει μία χρονολογική εξιστόρηση των γεγονότων, που είναι σπάνια στην αυτοβιογραφική αυτή συνέντευξη. Επίσης

υπάρχει και σημασιολογική σύνδεση των ενοτήτων αυτών, καθώς μέσα από την αφήγηση των συνεντεύξεών της στην ένατη ενότητα καταλήγει σε αυτήν που θα ήθελε να σχολιάσει πιο πολύ, καθώς είχε μεγαλύτερο ενδιαφέρον για εκείνη, και συνεχίζει να την αναλύει στην δέκατη ενότητα που μιλάει για τις συναναστροφές της με το άλλο φύλο.

Τέλος **η δέκατη με την ενδέκατη** ενότητα δεν ενώνονται ακριβώς αφηγηματικά και σημασιολογικά, αλλά υπάρχει σύνδεση μεταξύ τους, στο ότι στο τέλος της δέκατης ενότητας της λέω ότι μπορεί να μου πει οτιδήποτε θέλει και εκεί που ανέλυε τις διαπροσωπικές της σχέσεις με τα αγόρια, το λήγει και συνεχίζει στην επόμενη και τελευταία ενότητα λέγοντάς μου για το τι θα της φέρει ο Άι Βασίλης και άλλες άσχετες με την προηγούμενη ενότητα σκέψεις της. Έτσι με αυτόν τον τρόπο είναι σαν να ακολούθησε την παρότρυνσή μου και να ανοίχτηκε στο να πει οτιδήποτε ό,τι θέλει, διακόπτοντας έτσι απότομα τις προηγούμενες αφηγήσεις της.

Ανάλυση προ-κατακλείδας και κατακλείδας, που συνήθως περιλαμβάνουν εντατικές δραστηριότητες επιχειρηματολογίας και αναδεικνύουν το αντανακλαστικό αυτοβιογραφικό έργο του πληροφορητή.

Σε αυτό το σημείο της ανάλυσης θα αναλυθεί η προ-κατακλείδα και η κατακλείδα της κάθε αφηγηματικής ενότητας. Στην κατακλείδα συνήθως συναντάμε έντονη επιχειρηματολογία για το θέμα που έχει αναπτυχθεί παραπάνω. Γενικά η κατακλείδα μάς παρέχει σημαντικές πληροφορίες που στην υπόλοιπη ενότητα μπορεί να είναι λακωνικές.

Η **πρώτη αφηγηματική ενότητα**, έχει ως κατακλείδα «*Θαυμάσια, με το σχολείο, πολύ ωραία.*», όπου μιλάει για την παρέλαση που είχε κάνει με το σχολείο στην Καστοριά. Η παρέλαση αυτή πραγματοποιήθηκε όταν η Μαρία ήταν δημοτικό και το ότι την θυμάται αυτήν την εμπειρία της και την εξιστορεί ακόμη, δείχνει το πόσο τα κοινωνικά πλαίσια επηρεάζουν την Μαρία. Περιγράφει την εμπειρία της αυτήν ως θαυμάσια και πολύ ωραία, αναδεικνύοντας έτσι για άλλη μία φορά την θετική σκέψη

και στάση της Μαρίας. Αυτή κιόλας την οδήγησε σε όλες τις επιτυχίες της ζωής της ως τώρα και θα την καθοδηγεί με ορθό τρόπο και στο μέλλον.

Η κατακλείδα της **δεύτερης ενότητας** είναι *«Ναι, πάρα πολύ, και είμαι σαν αυτές, κανονικά. Τα άλλα τα παιδιά δε μου αρέσουν καθόλου... Σαν εμένα που είναι...»*. Σε αυτήν την ενότητα λοιπόν, όπου γενικά, η Μαρία μιλούσε για την κοινωνική ζωή της, κλείνει με την παραπάνω φράση που έχει ξανά επεξεργαστεί στην εργασία. Η Μαρία μάς δηλώνει την αποστασιοποίησή της από τα υπόλοιπα παιδιά με νοητικές στερήσεις και την πεποίθησή της ότι ανήκει στην ίδια «κατηγορία» με τις φίλες της (οι οποίες δεν έχουν κάποια νοητική ιδιαιτερότητα). Όλη αυτή η στάση της Μαρίας για το συγκεκριμένο θέμα μας αποκαλύπτει τον δυναμικό χαρακτήρα της Μαρίας, αλλά και το ότι δεν έχει αποδεχτεί την διαφορετικότητά της.

Στην **τρίτη, τέταρτη και πέμπτη αφηγηματική ενότητα**, δεν υπάρχει κάποια σαφής κατακλείδα καθώς η Μαρία δεν κλείνει με κάποιον τρόπο αυτές τις ενότητες, αλλά περνάει με λακωνικές διατυπώσεις σε άλλα θέματα. Στην τρίτη ενότητα αναλύει τον τρόπο εξέτασης της και στο τέλος, αναφέρει για μία φίλη της και για τον φίλο της τον Βασίλη που θα πάει φαντάρος, επομένως δεν έχει να αναλυθεί κάτι περαιτέρω. Την τέταρτη ενότητα, την κλείνει με την απάντησή της σε ένα ερώτημα που δεν έχει κατανοήσει. Ενώ ερωτάται για το αν τα μαθήματά της στο πανεπιστήμιο είναι ίδια με τα μαθήματα που είχε στο σχολείο, απαντά ότι τα μαθήματα του Πανεπιστημίου είναι εννιά. Αυτά επαναλαμβάνεται δύο φορές, οπότε ούτε εδώ υπάρχει κάποια κατακλείδα για να σχολιαστεί. Τέλος, η πέμπτη αφηγηματική ενότητα πάλι δεν κλείνει με κάποιο τρόπο, καθώς τελειώνει με ένα μπέρδεμα της Μαρίας για ένα ταξίδι που είχε κάνει. Η Μαρία ανέφερε ότι μικρή είχε ταξιδέψει στις Φιλιππίνες μαζί με τον αδερφό της. Έπειτα επεμβαίνει η μητέρα της και μας αποκαλύπτει ότι κάτι τέτοιο δεν έχει γίνει και παροτρύνει την Μαρία να μην λέει ψέματα. Έτσι δεν μπορώ να αναλύσω και σε αυτήν την περίπτωση μία ψευδή πληροφορία.

Η κατακλείδα της **έκτης αφηγηματικής ενότητας** είναι *«Και μου πήρε μία πολύ ωραία πολύχρωμη τσαντούλα, πολύ ωραία, από το περίπτερο και μετά από την Ηγουμενίτσα, μετά από εκεί, πήγαμε σε ένα μαγαζί στις αδερφές μου και μου έδωσε μία πάρα πολύ ωραία μπλούζα. Ήμουνα με τη κυρία Χρύσα που μου έδωσε μία πολύ ωραία μπλούζα και της είπα ευχαριστώ πολύ. Ήταν πολύ ωραία, με ένα κοριτσάκι πάνω!»*. Ενώ σε όλη την ενότητα αναφέρεται σε επεισόδια σχετικά με την

ενδοσχολική βία που έχει δεχτεί και διάφορες δυσάρεστες αναμνήσεις της, επιλέγει να τελειώσει την ενότητα με μία χαρούμενη και ευχάριστη ανάμνησή της, με την αδερφή της. Για μία ακόμη φορά αναδεικνύεται ο δυναμικός και αισιόδοξος χαρακτήρας της Μαρίας καθώς δεν χάνει ποτέ την αυτοπεποίθησή της και την θετική της αύρα. Φαίνεται ότι παρά τις όσες δυσκολίες και κακουχίες έχει περάσει, έχει βγει πιο δυνατή μέσα από αυτές και δεν την έχουν πτοήσει σε μεγάλο βαθμό. Προτιμάει να αναφέρεται και να μην παραλείπει τις θετικές της αναμνήσεις, καθώς είναι μέρος της ζωής της. Έτσι, κλείνει μία «συναισθηματικά φορτισμένη» ενότητα με μία θετική ανάμνηση και περνάει το μήνυμα, ότι όσα αρνητικά και να έρθουν πρέπει να θυμόμαστε και τα θετικά στοιχεία του κάθε προβλήματος.

Η **έβδομη ενότητα** δεν έχει κατακλείδα, καθώς η Μαρία κλείνει την αφήγησή της για τον διαβήτη, λέγοντας ότι παίρνει ενέργεια από το φαγητό που καταναλώνει το πρωί και ότι πίνει τσάι χωρίς ζάχαρη. Έτσι δεν έχει να αναλυθεί κάτι περαιτέρω καθώς η ενότητα τελειώνει σχετικά απότομα.

Στην **όγδοη αφηγηματική ενότητα** όμως υπάρχει κατακλείδα και αυτή είναι «*Όλα εύκολα...*». Στο συγκεκριμένο αναφέρεται στις εργασίες που έχει δουλέψει μέχρι τώρα και ότι της φαίνονται όλα εύκολα. Αντικειμενικά δεν είναι όλες οι εργασίες εύκολες, αλλά η Μαρία όπως έχει προαναφερθεί έχει μία θετική άποψη για όλα τα θέματα και μας το ξαναδείχνει και εδώ. Λέγοντας ότι όλα της φαίνονται εύκολα θέλει να μας παρουσιάσει τον εαυτό της ως μία δυναμική κοπέλα, που μπορεί να ανταπεξέλθει επιτυχώς σε ό,τι της ζητηθεί και αυτό κάνει μέχρι τώρα. Η ανάγκη της αυτή να δείχνει δυναμική και αποφασιστική, αναδεικνύει επίσης και την επιθυμία της να δείχνει, να είναι και να συμπεριφέρεται ομοίως με όλους τους υπόλοιπους ανθρώπους που συναναστρέφεται. Τέλος θέλει να αποδείξει ότι δεν υπολείπεται σε κανένα επίπεδο, σε σχέση με τους άλλους.

Η **ένατη ενότητα** που είναι και σχετικά μικρή, πάλι δεν έχει κάποια κατακλείδα, καθώς απλά αναφέρει για το ότι της έχει πάρει συνέντευξη και η κυρία Ελένη Μενεγάκη.

Στην **δέκατη αφηγηματική ενότητα**, η κατακλείδα είναι «*Πολύ, γιατί τον ήθελα εγώ...*». Η συγκεκριμένη φράση της αναφέρεται στο γεγονός ότι ένα παιδί που είχε γνωρίσει και την ενδιέφερε τελικά, από ότι της είπε μία φίλη της, έχει κοπέλα και την έχει παντρευτεί. Η Μαρία είναι μία ενήλικη κοπέλα που έχει αρχίσει να δείχνει

έντονα το ενδιαφέρον της για το αντίθετο φύλο και αυτό φαίνεται σε όλη την συνέντευξη και κυρίως σε αυτήν την ενότητα. Μέχρι στιγμής η Μαρία δεν είχε την τύχη να έχει την ίδια θετική ανταπόκριση από τα αγόρια που της είχαν κεντρίσει το ενδιαφέρον. Γι' αυτόν τον λόγο λέει ότι έχει στεναχωρηθεί πολύ με την κατάληξη της γνωριμίας της με το συγκεκριμένο παιδί καθώς η Μαρία ενδιαφερόταν πολύ για αυτόν. Είναι ένα κομμάτι που η Μαρία θα πρέπει να δουλέψει μέσα της και να αποδέχεται την απόρριψη με πιο ομαλό τρόπο. Η διαχείριση της απόρριψης είναι μία διαδικασία που γενικά είναι δύσκολη και ψυχοφθόρα για τον καθένα, πόσο μάλλον για την Μαρία, που δεν είναι εξοικειωμένη με τέτοιου είδους απόρριψη.

Τέλος, η **ενδέκατη ενότητα** έχει ως κατακλείδα «*Ναι, είμαι για να φτιάχνω βόλτες, για να παρακολουθώ μαθήματα, ιδιαίτερος εκεί που είμαι τώρα στην Φλώρινα.*». Στην συγκεκριμένη κατακλείδα μιλάει για το πώς φαντάζεται την ζωή της ως φοιτήτρια. Εξηγεί ότι έχει την ικανότητα και να πηγαίνει βόλτες και να παρακολουθεί τα μαθήματα του πανεπιστημίου. Ουσιαστικά περιγράφει την επιθυμία της να κάνει μία φυσιολογική φοιτητική ζωή, παρακολουθώντας τα μαθήματά της, αλλά βγαίνοντας και έξω. Το να πηγαίνει βόλτες είναι μία ανάγκη που έχει η Μαρία, καθώς μέχρι τώρα δεν είχε πολλές φορές αυτήν την ευκαιρία. Αυτό διότι η μητέρα της δεν αισθανόταν την ασφάλεια να βγαίνει η Μαρία συχνά έξω, χωρίς την παρουσία της. Έτσι γι' αυτούς τους λόγους η Μαρία κλείνει αυτήν την ενότητα, αλλά και την συνέντευξη της γενικά με αυτήν της την επιθυμία.

ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΝΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Ιστοριογραμμή:

- 1) Λύκειο
- 2) Γυμνάσιο
- 3) Ενδοσχολικές εξετάσεις
- 4) Δημοτικό
- 5) Πανεπιστήμιο
- 6) Βράβευση από τον δήμαρχο της Καστοριάς για την επιτυχή της εισαγωγή στο πανεπιστήμιο

7) Συνεντεύξεις με θέμα την επιτυχία της

Συμπληρωματικές ερωτήσεις που τέθηκαν στην Μαρία:

-Μαρία, άμα άλλαζες κάτι στα σχολικά σου χρόνια, τι θα ήταν και γιατί;

Θα ήταν πάρα πολύ εύκολα και θα μπορούσα να τα καταφέρω ως τώρα.

-Πώς θα μπορούσαν τα σχολικά χρόνια να σου είναι πιο εύκολα και πιο βοηθητικά;

Όχι, ήταν πάρα πολύ εύκολο.

-Τώρα που είσαι στο πανεπιστήμιο τι θα μπορούσε να σε βοηθήσει ώστε να γίνεις μια πολύ καλή φοιτήτρια και να μάθεις πολλά πράγματα για να γίνεις καλή νηπιαγωγός;

Γιατί είμαι ξεχωριστή και διαφορετική και κανονική κοπέλα!

-Τι θα σε βοηθούσε τώρα;

Να παρακολουθώ όλα τα μαθήματά μου σωστά, εκεί που είμαι στο πανεπιστήμιο, στην Φλώρινα.

-Πώς φαντάζεσαι την ζωή σου ως φοιτήτρια και πώς την θέλεις;

Ναί, είμαι για να φτιάχνω βόλτες, για να παρακολουθώ μαθήματα, ιδιαιτέρως εκεί που είμαι τώρα στην Φλώρινα.

Όσον αφορά την ιστοριογραμμή που εμφανίζεται στο πρώτο σκέλος της ανάλυσης, δημιουργήθηκε σύμφωνα με το πώς δόμησε τα γεγονότα της ζωής της η Μαρία στην συνέντευξη. Διακρίνεται ότι δεν είναι με σωστή χρονολογική σειρά αλλά οι πληροφορίες δίνονται με ασαφή χρονική σειρά. Γενικότερα στην συνέντευξή της η Μαρία επέλεξε να μιλήσει για διάσπαρτα γεγονότα και να επανέρχεται σε αυτά για περισσότερη ανάλυση ή για επιπλέον πληροφορίες, σε παρακάτω σημεία της συνέντευξης. Επομένως δεν είχε ένα ορθό χρονικά δομημένο λόγο. Αυτό μπορεί να γίνεται για δύο λόγους. Ο πρώτος είναι λόγω του ότι στην αρχή μπορεί να μην ήταν τόσο άνετη και ανοιχτή στο να μιλήσει εκ βαθέων για διάφορα θέματα που την απασχολούσαν. Έτσι ήταν πιο αμήχανη αρχικά και στην συνέχεια που απελευθερωνόταν επέστρεφε στα θέματα που είχε αναφερθεί και πρόσθετε πληροφορίες. Ο δεύτερος λόγος που μπορεί να οφείλεται η χρονική αυτή ανισορροπία είναι το ότι ανακαλούσε διάσπαρτα αναμνήσεις, γεγονότα και πληροφορίες και δεν επέλεξε να τα συντάξει χρονικά, αλλά με την σημαντικότητα που έχουν γι' αυτήν. Δηλαδή όσα γεγονότα θεωρούσε η Μαρία πιο σημαντικά για να μιλήσει τα ανέφερε αρχικά και επέστρεφε συνέχεια σε αυτά για να δώσει παραπάνω πληροφορίες.

Στο δεύτερο σκέλος της ανάλυσης αναφέρθηκαν κάποιες επιπρόσθετες ερωτήσεις που τέθηκαν στην Μαρία για να αποσαφηνιστούν κάποια θεματικά επίπεδα της συνέντευξης. Αυτά αφορούσαν κυρίως την εκπαίδευση, αλλά και την γνώμη της Μαρίας γι' αυτήν.

Η πρώτη ερώτηση ήταν: *«Μαρία, άμα άλλαζες κάτι στα σχολικά σου χρόνια, τι θα ήταν και γιατί;»*. Η Μαρία δεν κατανόησε την ερώτηση και απάντησε στο πώς ήταν μέχρι τώρα τα σχολικά της χρόνια. Είπε ότι ήταν πάρα πολύ εύκολα και γι' αυτό τα κατάφερε ως τώρα.

Ξαναρωτήθηκε λοιπόν στην δεύτερη ερώτηση: *«Πώς θα μπορούσαν τα σχολικά χρόνια να σου είναι πιο εύκολα και πιο βοηθητικά;»* Η Μαρία απαντάει ότι όχι δεν θα μπορούσαν να είναι πιο εύκολα και πιο βοηθητικά, ήταν πάρα πολύ εύκολα. Πάλι αποδεικνύεται το πόσο δυναμικός χαρακτήρας είναι, διότι παρά τις σχολικές δυσκολίες που έχει αναφέρει στην συνέντευξή της, κυρίως με τα επεισόδια bullying, δεν πτοείται και δεν θα άλλαζε κάτι. Περνάει λοιπόν το μήνυμα ότι όσες δυσκολίες

και αν περάσει κάποιος, μόνο πιο δυνατός βγαίνει από αυτές και παίρνει χρήσιμα εφόδια για αντιμετωπίσει τις επόμενες.

Η τρίτη ερώτηση είναι: *«Τώρα που είσαι στο πανεπιστήμιο τι θα μπορούσε να σε βοηθήσει ώστε να γίνεις μια πολύ καλή φοιτήτρια και να μάθεις πολλά πράγματα για να γίνεις καλή νηπιαγωγός;»* Η Μαρία πάλι δε κατανοεί σωστά την ερώτηση και απαντάει στο ερώτημα γιατί θα μπορούσε να γίνει μία καλή νηπιαγωγός. Η απάντησή της είναι επειδή είναι διαφορετική, ξεχωριστή και κανονική κοπέλα, ήταν αποστομωτική. Η Μαρία υπερασπίζεται την διαφορετικότητα και τη μοναδικότητά της, εκφέροντάς τα ως πλεονεκτήματα που έχει για να γίνει σωστή νηπιαγωγός. Θέλει να δώσει μία νέα διάσταση στην εκπαίδευση, εντάσσοντας σε αυτήν και άτομα με ειδικές ικανότητες. Αισθάνεται ικανή να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις της εργασίας ως νηπιαγωγός δηλώνοντας ότι είναι και αυτή *«κανονική»* κοπέλα και της αξίζει μία θέση εργασίας όπως όλοι.

Η τέταρτη ερώτηση, *«Τι θα σε βοηθούσε τώρα;»*, είναι για να αποσαφηνιστεί η προηγούμενη ερώτηση που δεν κατάλαβε η Μαρία. Έτσι απαντάει ότι αυτό που θα την βοηθούσε για να είναι μία καλή φοιτήτρια και μετέπειτα μία σωστή νηπιαγωγός είναι το να παρακολουθεί όλα τα μαθήματά της στο πανεπιστήμιο σωστά. Η Μαρία στο πρώτο εξάμηνο της ακαδημαϊκής της καριέρας, όπου ήταν την περίοδο που διεξήχθη η συνέντευξη, δεν παρακολουθούσε συστηματικά τα μαθήματά της καθώς δεν έμενε στην Φλώρινα. Πηγαινοερχόταν μόνο σε μερικά μαθήματα, από την Καστοριά στην Φλώρινα, αλλά αυτό δεν γινόταν ιδιαίτερα συχνά. Έτσι η Μαρία διαπίστωσε ότι για να είναι κάποιος καλός φοιτητής και να μπορεί να ανταπεξέρχεται στα καθήκοντά του δεν γίνεται να φοιτά εξ αποστάσεως, αλλά θα πρέπει να είναι εκεί και να παρακολουθεί όλα τα μαθήματά του καθημερινώς.

Η πέμπτη και τελευταία ερώτηση είναι: *«Πώς φαντάζεσαι την ζωή σου ως φοιτήτρια και πώς την θέλεις;»*. Σε αυτήν τη ερώτηση η Μαρία απαντάει ότι φαντάζεται την ζωή της στην Φλώρινα να κάνει βόλτες και να παρακολουθεί τα μαθήματά της. Με την απάντησή της νοείται ότι η Μαρία έχει στο μυαλό της την φοιτητική ζωή με όλα τα θετικά χαρακτηριστικά που την συνοδεύουν. Ένα από αυτά τα θετικά χαρακτηριστικά που αναφέρει είναι, μία μεγαλύτερη απελευθέρωση σε σχέση με τις εξόδους που έκανε τα προηγούμενα χρόνια της, όπου φοιτούσε στο σχολείο. Επίσης όπως ανέφερε

και στην προηγούμενη ερώτηση, θέλει να παρακολουθεί συστηματικά τα μαθήματα που έχει στο πανεπιστήμιο για να μπορέσει να τα καταφέρει.

ΣΤΑΔΙΟ 4^ο

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΑΦΑΙΡΕΣΗ (ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΔΟΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΔΟΜΗΣ)

Εξέταση της διαδοχικής σειράς και των υπερ-τμηματικών δεικτών των αφηγηματικών ενοτήτων της κύριας ιστοριογραμμής και της έναρξης, της εξέλιξης και της κατάληξης των διαδικασιών βιογραφικών δομών, του διαδοχικού συνδυασμού τους και τον ανταγωνισμού τους και / ή της αμοιβαίας υποστήριξής τους, προκειμένου να συζητήσει τις κυρίαρχες δομές των βιογραφικών διαδικασιών στα κοινωνικά τους πλαίσια

Στην συγκεκριμένη αυτοβιογραφική συνέντευξη, υπάρχουν διάφορα σχήματα δράσης, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν στο πρώτο μέρος αυτής της ανάλυσης. Με την έννοια διάφορα σχήματα, νοείται ότι ένα πρόσωπο προσπαθεί να διαμορφώσει ενεργά την πορεία της ζωής του, απαντώντας σε ζητήματα που προκύπτουν από το περιβάλλον. Η γλώσσα που χρησιμοποιείται είναι αισιόδοξη, με συναισθηματική βούληση, θετική και με επιτυχημένα σχέδια για το μέλλον. Η Μαρία ξεκινάει την συνέντευξή της μιλώντας για τα παιδικά και σχολικά της χρόνια και αναφέρεται στο ότι από τότε είχε ως όνειρο να γίνει νηπιαγωγός και προφανώς το πέτυχε. Εκφράζει την μεγάλη της αγάπη στα παιδιά και το πόσο πολύ θα ήθελε να εργαστεί πάνω σε αυτό το επάγγελμα. Μέσα από αυτές της τις δηλώσεις, διαφαίνεται ότι η Μαρία

πάντα ήταν ένα παιδί με σαφείς στόχους για την ζωή. Ήξερε τι ήθελε και πού να στοχεύσει και όπως αποδεικνύεται έχει επιτύχει τους στόχους της μέχρι τώρα. Το γεγονός αυτό την γεμίζει αυτοπεποίθηση για το μέλλον και την άποψη ότι σε όλα μπορεί να ανταπεξέλθει εάν το θελήσει πολύ. Στην συνέχεια της συνέντευξης επίσης αναφέρεται και στην μεγάλη βοήθεια που είχε από τους δάσκαλους και τους καθηγητές της, ένα γεγονός ιδιαίτερα θετικό, για την αντιμετώπιση που έχουν τα παιδιά με ειδικές ανάγκες σε αστικά κέντρα, αλλά όπως αποδεικνύεται και στην επαρχία. Γενικότερα η στάση ζωής που έχει επιλέξει η Μαρία να ακολουθεί είναι ιδιαίτερα αισιόδοξη και θετική, θέλοντας να δείχνει συνέχεια στο κόσμο ότι είναι ισάξια με τους υπολοίπους. Σε κάποιο άλλο σημείο της συνέντευξης η Μαρία μιλάει για την εμπειρία της με τον διαβήτη και πώς το αντιμετωπίζει. Δηλώνει, με την σιγουριά που την διακατέχει, ότι μπορεί και ανταπεξέρχεται και μόνη της σε αυτό το θέμα υγείας που έχει (δηλαδή μπορεί να κάνει μόνη της την μέτρηση του ζαχάρου της, ξέρει πώς πρέπει να δράσει εάν οι τιμές που θα δείξει η μέτρηση δεν είναι φυσιολογικές, τι τροφές πρέπει να καταναλώνει κ.τ.λ.) και δεν θέλει να αισθάνεται ότι εξαρτάται από κάποιον άλλον. Επίσης ένα άλλο σχήμα δράσης που επιλέγει η Μαρία για την πορεία της ζωής της είναι το δυνατό και θετικό πρόσωπο που επιλέγει να δείχνει στο περιβάλλον της. Το σχήμα αυτό εμφανίζεται σε πολλές απαντήσεις της Μαρίας σε όλο το κείμενο, αλλά κυρίως στα σημεία που μιλάει για το ακαδημαϊκό της διάβασμα. Η Μαρία δηλώνει με αυτοπεποίθηση ότι όλες οι εργασίες και όλο το διάβασμα που χρειάζεται το Πανεπιστήμιο της φαίνονται πολύ εύκολα. Αντικειμενικά, δεν είναι όλες οι εργασίες εύκολες, αλλά με αυτό το σχήμα δράσης παρουσιάζει τον εαυτό της ως ιδιαίτερα δυναμικό, ότι δεν υπολείπεται σε τίποτα από τους υπόλοιπους συνομηλίκους της και ότι μπορεί να ανταπεξέλθει επιτυχώς σε ότι της ζητηθεί. Συνοψίζοντας, η ανάγκη της αυτή να δείχνει δυναμική, πηγάζει κυρίως από το γεγονός ότι δεν έχει αποδεχτεί πλήρως την διαφορετικότητά της και στην επιθυμία της να δρα και να συμπεριφέρεται με τον ίδιο τρόπο που συμπεριφέρεται ο περίγυρός της. Τέλος η Μαρία κλείνει την συνέντευξή της με ένα ακόμα θετικό και αισιόδοξο μήνυμα. Αυτό είναι η αυτοπεποίθηση της Μαρίας στο ότι αξίζει να γίνει νηπιαγωγός και ότι μπορεί να τα καταφέρει. Είναι το μοναδικό σημείο της αυτοβιογραφούμενης συνέντευξης, όπου η Μαρία αναφέρεται στην μετέπειτα πορεία της από το Πανεπιστήμιο και όπως είναι αναμενόμενο υποστηρίζει ότι και στην εργασία της ως νηπιαγωγός θα τα καταφέρει, καθώς έχει όλα τα προσόντα (είναι ξεχωριστή, διαφορετική και κανονική). Από αυτό φαίνεται ότι η Μαρία και μετά την επίτευξη

του στόχου της να περάσει στο τμήμα νηπιαγωγών, συνεχίζει και κάνει σχέδια για το μέλλον της, αισιόδοξα και αποφασιστικά.

Στην συνέχεια θα αναλυθούν βιογραφικές τροχιές του πόνου, στις οποίες τα άτομα δεν είναι πλέον ικανά να διαμορφώσουν ενεργά τη δική τους ζωή, δεδομένου ότι έχουν να αντιδράσουν σε συντριπτικές καταστάσεις. Κατά τη διάρκεια του πόνου αποξενώνονται απέναντι στον εαυτό τους. Το λεξιλόγιο που χρησιμοποιείται είναι συναισθηματικά φορτισμένο και ο τρόπος που εκφράζονται τα γεγονότα αρνητικός και απαισιόδοξος. Η Μαρία σε κανένα σημείο δεν φαίνεται να αποξενώνεται στον εαυτό της και να παραιτείται, καθώς όπως προαναφέρθηκε, είναι ιδιαίτερα δυναμικός και αισιόδοξος χαρακτήρας. Ωστόσο σε μερικά σημεία της αφήγησης της φαίνονται διάφορα γεγονότα και καταστάσεις, όπου δεν μπορούσε να ελέγξει, καθώς ήταν επώδυνες. Μία από αυτές ήταν η απώλεια των μαλλιών της. Ήταν μία κατάσταση που επιβάρυνε πολύ την Μαρία ψυχολογικά και καθώς μεγάλωνε ακόμα πιο πολύ, διότι τα όμορφα μαλλιά σε μία κοπέλα διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην αυτοπεποίθηση και αυτοεκτίμηση της. Όπως προαναφέρθηκε δεν αποξενώθηκε από τους φίλους και την οικογένειά της λόγω της απώλειας, αλλά σίγουρα ήταν ένα γεγονός που ως παιδί την ταλαιπώρησε και την κλόνισε. Το παραπάνω γεγονός συνδέεται άμεσα με την επόμενη κατάσταση που δεν μπορούσε να αντιμετωπίσει η Μαρία και αυτή ήταν το bullying που υπέστη στο σχολείο λόγο του ότι ήταν το μόνο φαλακρό παιδί. Τα παιδιά μπορούν να γίνει πολύ σκληρά και ρεαλιστικά, λόγω του μικρού της ηλικίας τους και της απειρίας τους. Η Μαρία λοιπόν, ένιωσε το τι σημαίνει ενδοσχολική βία, στα σχολικά της χρόνια και ήταν μία κατάσταση που δεν μπορούσε να ελέγξει, σταματήσει ή αντιμετωπίσει. Η μόνη αντιμετώπιση που είχε στο συγκεκριμένο πρόβλημα, ήταν ότι ο αδερφός της, όταν γινόταν γνώστης κάποιας τέτοιας άσχημης συμπεριφοράς, την υπερασπιζόταν και χτυπούσε τα παιδιά που την κορόιδευαν. Και πάλι όμως η συγκεκριμένη περίοδος μπορεί να χαρακτηριστεί ως επώδυνη και άσχημη στην ζωή της Μαρίας, όπου δεν μπορούσε να διαχειριστεί και να ελέγξει την εξέλιξή της. Ακόμα και σήμερα φαίνεται το πόσο την είχε απασχολήσει αρνητικά το συγκεκριμένο θέμα, καθώς σε ένα σημείο της συνέντευξης αναφέρεται στο ότι ο θεός της θα πάει να χτυπήσει τα παιδιά που την κορόιδευαν τότε. Μία ακόμη δυσάρεστη κατάσταση στη ζωή της Μαρίας είναι ο διαβήτης. Όντας διαβητική από πολύ μικρή ηλικία, φαίνεται η κούραση και η ταλαιπωρία της με την συγκεκριμένη συγκυρία, καθώς σε ένα σημείο της συνέντευξης μου εκμυστηρεύεται

το ότι μερικές φορές φτύνει το χάπι της και δεν το παίρνει. Με αυτήν την ενέργεια πιθανόν δείχνει την αγανάκτηση και την κούρασή της, στο να πραγματοποιεί κάποιες ενέργειες καθημερινά εδώ και χρόνια, έτσι ώστε να ρυθμίζει τις τιμές του ζαχάρου της. Είναι μια κατάσταση από την οποία δεν μπορεί να ξεφύγει ούτε τώρα, ούτε σε κάποια άλλη στιγμή της ζωής της, δεν την έχει κάνει να κλειστεί στον εαυτό της, απλά θα πρέπει να το αποδεχτεί. Μία τελευταία άσχημη εμπειρία στην ζωή της Μαρίας είναι οι σχέσεις της με το αντίθετο φύλο. Η Μαρία είναι πλέον μία ενήλικη κοπέλα, όπου φυσιολογικά σαν κάθε κορίτσι στην ηλικία της, έχει αρχίσει να ασχολείται με τα αγόρια. Μέσα από την συνέντευξη όμως φαίνεται ότι δεν είχε θετική ανταπόκριση από τα αγόρια που την ενδιέφεραν και αυτό είναι κάτι που την έχει στεναχωρήσει πολύ. Σε όσες προσπάθειες έχει κάνει να γνωρίσει ανθρώπους που την ενδιέφεραν, δεν είχε ανταπόκριση και από όσα διαφαίνονται από την συνέντευξη, μερικές φορές αντιμετώπιζε και την κοροϊδία τους. Η Μαρία στεναχωριέται πολύ και την προβληματίζει η συγκεκριμένου είδους απόρριψη. Αυτό είναι ένα κομμάτι πάνω στο οποίο θα πρέπει να δουλέψει η Μαρία. Ωστόσο η διαχείριση της απόρριψης είναι μία πολύ δυσάρεστη και ψυχοφθόρος διαδικασία για όλους τους ανθρώπους, πόσο μάλλον για την Μαρία η οποία δεν είναι συνηθισμένη. Στην προκειμένη περίπτωση λοιπόν είναι μία κατάσταση που δεν μπορεί να ανταπεξέλθει και την καταβάλλει αρνητικά κατά πολύ. Ακόμα και αυτή η δυσκολία όμως δεν έχει κάνει την Μαρία να εσωτερικεύει τα συναισθήματά της ή να γίνει αντικοινωνική, καθώς όπως βλέπουμε δεν χάνει την αυτοπεποίθησή της και συνεχίζει να προσπαθεί να δημιουργήσει διαπροσωπικές σχέσεις με το αντίθετο φύλο.

Σε αυτό το σημείο της ανάλυσης θα γίνει λόγος για τις προσδοκίες της Μαρίας όσον αφορά τα οργανωτικά και θεσμικά πρότυπα της κοινωνίας. Με αυτό εννοείται ότι τα άτομα παρακολουθούν στη ζωή τους τα οργανωτικά και θεσμικά πρότυπα και τις κανονιστικές δομές της κοινωνίας και δημιουργούν μία άποψη για αυτά είτε θετική είτε αρνητική. Το πόσο δηλαδή έχει βοηθήσει η κοινωνία και οι θεσμοί της την Μαρία, έτσι ώστε να πετύχει τους στόχους της. Το μη αναμενόμενο είναι ότι η Μαρία μιλάει για τον θεσμό της εκπαίδευσης με τα καλύτερα λόγια. Θεωρεί ότι βοηθήθηκε πολύ από το σχολείο της και τους καθηγητές της. Αναφέρει ότι όλοι οι δάσκαλοί της ήταν καλοί και είχε υποστήριξη, από καθηγητές παράλληλης στήριξης και από τμήματα ένταξης. Αυτό είναι ένα γεγονός μη αναμενόμενο, ένα χωριό της Καστοριάς, την Μεσοποταμία, να έχει τμήματα ένταξης και παράλληλη στήριξη. Βέβαια άμα

εξετάσουμε το θέμα από μία άλλη οπτική, είναι λίγο υπερβολικό να ήταν σε όλα τα μαθητικά χρόνια της Μαρίας όλοι οι καθηγητές καλοί. Έτσι, μπορούμε να υποθέσουμε ότι η αισιοδοξία και η θετικότητα της Μαρίας την οδηγούν και εδώ να εκφράσει αυτήν την υπερθετική άποψη για τον θεσμό του σχολείου. Ίσως, επίσης, απλά δεν άφηνε τον εαυτό της να επηρεαστεί από αρνητικές ενέργειες καθηγητών, κάτι το οποίο και πάλι είναι πολύ θετικό για τον τρόπο με τον οποίο η Μαρία αντιμετώπιζε τις δυσκολίες της ζωής. Ένα άλλο σημείο που η Μαρία αναφέρεται σε εκπαιδευτικούς θεσμούς, είναι για την εμπειρία της στο Πανεπιστήμιο. Μιλάει και πάλι με πολύ όμορφα και θετικά λόγια για το Πανεπιστήμιο στο οποίο φοιτά και φαίνεται ικανοποιημένη. Βέβαια η άποψή της πάνω σε αυτό το θέμα δεν είναι ιδιαίτερα αξιόπιστη καθώς η ακαδημαϊκή της πορεία είναι πολύ μικρή, αφού βρίσκεται μόνο λίγους μήνες στο Πανεπιστήμιο. Το ότι έχει δημιουργήσει από την αρχή μία καλή εικόνα για το Πανεπιστήμιο και έχει μία όμορφη πρώτη εντύπωση, είναι κάτι το πολύ θετικό. Ένα ακόμη σημείο στην συνέντευξη της Μαρίας που αναφέρεται σε οργανωτικά και κανονιστικά στοιχεία, είναι πρώτον η βράβευσή της από τον δήμαρχο της Καστοριάς και την επιτυχή ένταξή της στο Πανεπιστήμιο και δεύτερον οι συνεντεύξεις που έχει δώσει για την επιτυχία της αυτήν. Όσον αφορά το πρώτο, είναι ένα πολύ θετικό γεγονός ότι αναγνωρίστηκε ο δύσκολος αγώνας της Μαρίας για την ένταξή της στο Πανεπιστήμιο και η θετική κατάληξη αυτού. Ήταν κάτι πολύ σημαντικό για την ψυχολογία της Μαρίας να επικοινωνήσει στον κόσμο η ιστορία της και να αναγνωριστεί η μεγάλη προσπάθειά της. Όσον αφορά το δεύτερο, τις συνεντεύξεις που έχει δώσει, ισχύουν τα ίδια παραπάνω θετικά στοιχεία. Η Μαρία πραγματοποίησε πολλές συνεντεύξεις και έτσι έγινε γνωστό στον κόσμο μέσω των Μ.Μ.Ε. η επιτυχία της αυτή, καθώς είναι η πρώτος άνθρωπος με σύνδρομο DOWN, που πέρασε σε Πανεπιστήμιο μέσω μη ειδικού σχολείου. Με αυτό μεταλαμπάδευσε στον κόσμο και σε άτομα με παρόμοιες ιδιαιτερότητες με αυτήν το μήνυμα ότι με θέληση και προσπάθεια όλα μπορούν να επιτευχθούν, αρκεί να μην τα παρατάμε ποτέ. Καταληκτικά το τελευταίο σημείο στο οποίο η Μαρία αναφέρεται σε θεσμούς είναι αυτός της οικογένειας. Στην περίπτωση της η οικογένεια έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη της εκπαιδευτικής αλλά και γενικής της πορείας. Αυτός ο καθοριστικός ρόλος ορίζεται από την επιλογή του δημόσιου σχολείου που έκαναν γι' αυτήν μέχρι τους δασκάλους που διάλεξαν για να την στηρίξουν και εκτός σχολείου. Δεν σταμάτησαν ποτέ να πιστεύουν σε αυτήν και τις δυνατότητές της και αυτό είναι κάτι

αξιοθαύμαστο. Η οικογένεια της Μαρίας είναι ένας σημαντικός παράγοντας που συντέλεσε στην επιτυχία της.

Τέλος θα αναλυθούν οι δημιουργικές μεταμορφώσεις της βιογραφικής ταυτότητας, όπου μια νέα σημαντική εσωτερική εξέλιξη συμβαίνει στη βιογραφία του ατόμου, η οποία δημιουργεί ελπίδα και ενθουσιασμό στην αρχή και προσδοκίες μιας νέας ποιότητας. Αυτή η σημαντική εξέλιξη που συνέβη στην ζωή της Μαρίας και την γέμισε ελπίδες για το μέλλον, είναι η εισαγωγή της στο Πανεπιστήμιο. Η Μαρία κατάφερε να ξεκινήσει κάτι το οποίο το ονειρευόταν όλη της την ζωή. Όπως αναφέρει αρκετές φορές και στην συνέντευξη η Μαρία από πολύ μικρή ηλικία ήξερε ότι θέλει να γίνει νηπιαγωγός, καθώς αγαπούσε πολύ τα παιδιά. Με την είσοδό της στο Πανεπιστήμιο, τα όνειρά της κατά κάποιον τρόπο πραγματοποιούνται και έρχεται όλο και πιο κοντά στον στόχο της, ο οποίος είναι να εργαστεί ως νηπιαγωγός. Μία τέτοια θετική και αξιοσημείωτη εξέλιξη στην ζωή οποιουδήποτε ανθρώπου, αλλά ιδίως στης Μαρίας, φέρνει ελπίδες για καλύτερη πορεία, αλλά και καινούργιες και αναδιοργανωμένες προσδοκίες για το μέλλον. Οι στόχοι του ανθρώπου επαναπροσδιορίζονται και αλλάζουν καθώς οι προηγούμενοι έχουν ήδη εκπληρωθεί. Έτσι έγινε λοιπόν και στην περίπτωση της Μαρίας, καθώς, εφόσον επιτεύχθηκε ο στόχος της να περάσει στο Πανεπιστήμιο, στο τμήμα Νηπιαγωγών, δημιούργησε νέους στόχους οι οποίοι είναι να γίνει μία πολύ καλή φοιτήτρια, να μπορέσει να παρακολουθεί όλα τις τα μαθήματα και στο μέλλον να εργαστεί ως νηπιαγωγός.

Αναπαραστάσεις των προσωπικά οδυνηρών και αμήχανων βιοματικών πλαισίων, καθώς και των υποσυνείδητων δημιουργικών μεταμορφώσεων, όπως αυτά παρουσιάζονται στα τμήματα των ερωταποκρίσεων της συνέντευξης.

Σε αυτό το σημείο θα αναλυθούν οι οδυνηρές και αμήχανες καταστάσεις που έχει περάσει και έχει περιγράψει η Μαρία στην αυτοβιογραφούμενη συνέντευξή της. Οι κατάληξη αυτών των συμβάντων μπορεί είτε να την σκληραγώγησαν και να της έδωσαν δύναμη για το μέλλον, είτε να την έκαναν να κλειστεί στον εαυτό της και να καταβληθεί από αυτά. Στην συγκεκριμένη περίπτωση, βλέπουμε ότι η Μαρία σίγουρα

δεν επηρεάστηκε αρνητικά, με την έννοια να αποξενωθεί από όλους, παρόλο που σίγουρα δεν της ήταν ευχάριστα.

Η πρώτη προσωπική άσχημη περίπτωση που αφηγείται η Μαρία είναι: «*Τα μαλλιά μου θέλω να τα κάνω μέχρι εδώ πέρα, μέχρι εδώ πέρα στον ώμο, να πέφτουν πάρα πολύ μακριά. Όταν ήμουν μικρή τα είχα σγουρά... Τώρα βάζω το σπρέι ρεγκέι για να μου φυτρώσουν τα μαλλιά.*». Στο συγκεκριμένο σημείο η Μαρία μιλάει για την ολοκληρωτική απώλεια των μαλλιών της σε μικρή ηλικία (πρώτες τάξεις του Δημοτικού). Σε εκείνη την περίοδο ήταν μία κατάσταση μη αναστρέψιμη και η Μαρία δεν μπορούσε να κάνει κάτι για να την αντιμετωπίσει ή να την σταματήσει. Ήταν λοιπόν, απλά παρατηρητής του αρνητικού αυτού δρώμενου, χωρίς να μπορεί να αντιδράσει για να το επιλύσει. Αυτό το συναίσθημα μπορεί να είναι οδυνηρό για κάποιον, καθώς θα αισθάνεται έρμαιο των καταστάσεων που του συμβαίνουν. Στην περίπτωση της Μαρίας, στο συγκεκριμένο σημείο, δεν αναλύονται πολύ τα συναισθήματά της τότε, αλλά τα τωρινά. Πλέον η Μαρία έχει αποδεχτεί την συγκεκριμένη ιδιαιτερότητά της και προσπαθεί να την αλλάξει, με ένα σπρέι που χρησιμοποιεί για να ξαναφυτρώσουν τα μαλλιά της. Φαίνεται ότι έχει εξοικειωθεί με την απώλεια των μαλλιών της, καθώς το συζητάει ανοιχτά μαζί μου, χωρίς ντροπή ή αμηχανία. Η οδυνηρή αυτή κατάσταση της Μαρίας, σε συνδυασμό με την κοροϊδία των συμμαθητών της γι' αυτό το λόγο (όπως αναφέρει η ίδια παρακάτω), δεν την έκαναν να αποξενωθεί από τους φίλους της και την οικογένειά της και να κλειστεί στον εαυτό της, αλλά συνέχισε να είναι τόσο κοινωνική όσο ήταν. Όπως αναφέρει είχε πολλές φίλες και φίλους σε εκείνη την ηλικία παρά την άσχημη αυτή τροπή στην ζωή της. Άρα κατανοούμε ότι μέσα από αυτήν την κακουχία, η Μαρία δυνάμωσε και έμαθε να ανταπεξέρχεται στις οδυνηρές στιγμές που δεν μπορεί να αλλάξει, με αποδοχή.

Μία επόμενη δυσκολία στην ζωή της Μαρίας, που εξηγεί η ίδια, είναι η σχέση της με τον αδερφό της. Σε ένα σημείο της συνέντευξης, η Μαρία λέει το εξής: «*Ο αδερφός μου ο Χρήστος, όταν ήμουν μικρή, με χτυπούσε λίγο..., γιατί έμπαινα εγώ στη τουαλέτα... και αυτός με βαρούσε για το πότε θα μπαίνω...*». Γενικά η σχέση ανάμεσα σε δύο αδέρφια, μπορεί να περάσει από πολλά στάδια και από πολλές διακυμάνσεις. Πέρα από αυτό το σημείο, η Μαρία στην υπόλοιπη συνέντευξή της μιλάει με πολύ όμορφα λόγια για την σχέση της με τον αδερφό της. Εξομολογείται ότι την υπερασπιζόταν, όταν αυτό χρειαζόταν και έχουν πολύ καλές σχέσεις. Στο παραπάνω

χωρίο όμως αποκαλύπτει μία άσχημη περίοδο στην σχέση τους. Αναφέρει συγκεκριμένα ότι την χτυπούσε λίγο όταν ήταν πιο μικρή, διότι εισέβαλε στον προσωπικό του χώρο. Είναι λογικό δύο αδέρφια, σε μικρότερη ηλικία, να μαλώνουν έντονα, είτε για σοβαρούς, είτε για ασήμαντους λόγους. Σε αυτήν την περίπτωση όμως δεν φαίνεται ένα αμοιβαίο μάλωμα, αλλά ένα μονόπλευρο, μόνο από την μεριά του μεγάλου της αδερφού. Η Μαρία πάντως και η σχέση της με τον αδερφό της, δεν κλονίστηκαν ανεπανόρθωτα, από εκείνη την περίοδο, αλλά όπως φαίνεται δυνάμωσε και βελτιώθηκε. Όπως λέει και η Μαρία, οι σχέσεις τους πλέον είναι πάρα πολύ καλές και είναι πολύ δεμένοι.

Ένα άλλο δύσκολο συμβάν στην ζωή της Μαρίας που το αναφέρει μέσα στην συνέντευξή της ήταν: *«Και στο σχολείο όταν πήγαινα εκεί και με κορόιδευαν τους μάλωνε (ο αδερφός της) εκεί και μετά τους έριχνε ζύλο. Με κορόιδευαν γιατί ήμουν η μόνη φαλακρή.»*. Είναι μία πολύ άσχημη περίοδος για την ψυχολογία της Μαρίας, καθώς όπως αναφέρει, στην ηλικία του δημοτικού, όπου έχασε τα μαλλιά της, τα παιδιά στο σχολείο την κορόιδευαν γι' αυτό. Το να υποστεί κάποιος bullying, για οποιαδήποτε διαφορετικότητα και αν έχει, μπορεί να συντρίψει την παιδική ή εφηβική του ηλικία. Είναι μία μάστιγα που την χρονική περίοδο που διανύουμε, έχει μεγεθυνθεί κατά πολύ. Συνέχεια βγαίνουν στην δημοσιότητα περιστατικά με ενδοσχολική βία, που έχουν πολύ άσχημη κατάληξη. Ο τρόπος που εφάρμοζε η Μαρία για να αντιμετωπίζει τέτοια κρούσματα, ήταν να το γνωστοποιεί στον αδερφό της και αυτός να χτυπάει όσους την «ενοχλούσαν». Στην συγκεκριμένη ανάλυση, δεν υπάρχει λόγος να σχολιαστεί το αν αυτός ο τρόπος αντιμετώπισης ήταν σωστός ή όχι, αλλά το πώς αισθανόταν η Μαρία για όλο αυτό. Σίγουρα ήταν κάτι που την στεναχωρούσε πολύ και της μείωνε την αυτοπεποίθηση και την αυτοεκτίμηση. Ήταν μία κατάσταση που δεν μπορούσε να την διαχειριστεί μόνη της και γι' αυτό επενέβαινε ο αδερφός της, και αποτελεσματικά όπως αναφέρει η Μαρία, καθώς μετά δεν συνεχιζόντουσαν οι κοροϊδίες. Τα παιδιά σε εκείνη την ηλικία δεν μπορούν να κατανοήσουν την πιο εμφανή διαφορετικότητα σε έναν άνθρωπο και γι' αυτό το κατακρίνουν. Η συγκεκριμένη άσχημη συγκυρία είναι κάτι που η Μαρία ακόμα θυμάται και σκέφτεται, καθώς σε επόμενο ένα σημείο της συνέντευξης αναφέρει ότι ο θεός της θα βαρέσει όλους όσους τότε την κορόιδευαν. Πάντως ακόμα και μέσα από αυτήν την πολύ δύσκολη και ψυχοφθόρα κατάσταση η Μαρία φαίνεται να βγαίνει ακόμα πιο δυνατή και συνειδητοποιημένη. Όπως έχει ξανά αναφερθεί η θετικότητα

και η αισιοδοξία της Μαρίας την έχουν βοηθήσει και την έχουν ωθήσει να προχωρήσει μπροστά σε πολλές καταστάσεις. Μία από αυτές είναι και η συγκεκριμένη. Επίσης δεν αποξενώθηκε από τους κοντινούς της ανθρώπους λόγω αυτών των περιστατικών στο σχολείο, αλλά συνέχισε να είναι πολύ κοινωνική και να έχει πολλές φίλες, όπως αναφέρει και η ίδια. Αυτό είναι κάτι πολύ σημαντικό, διότι άμα κλεινόταν στον εαυτό της, η ψυχολογία της θα ήταν σε πολύ χειρότερη κατάσταση. Άρα βλέπουμε την Μαρία να αντιμετωπίζει με σωστό και θετικό τρόπο ακόμα μία δυσκολία.

Μία τελευταία δύσκολη κατάσταση που είχε περάσει η Μαρία είναι το ότι έχει από πολύ μικρή ηλικία διαβήτη. Κάποια λόγια της με βάση την εμπειρία της στον διαβήτη είναι: *«Παίρνω το χάπι μόνη μου, του σιδήρου και το πρωί παίρνω ένα χάπι για τον θυροειδή, μου το δίνει η μαμά κι αυτό και εγώ το παίρνω και καμιά φορά το φτύνω»*. Στο συγκεκριμένο σημείο της συνέντευξης η Μαρία αναλύει το ότι μπορεί και ανταπεξέρχεται μόνη της στις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθεί καθημερινά. Η καθημερινή «φροντίδα» του συγκεκριμένου προβλήματος υγείας, μέσα στην πάροδο των χρόνων μπορεί να κουράσει και να ταλαιπωρήσει τον διαβητικό. Ειδικά στην εφηβική ηλικία που δεν θέλει κανείς να ασχολείται με κάτι τέτοιο. Ίσως λοιπόν αυτό το συναίσθημα της κούρασης και της ταλαιπωρίας ωθεί την Μαρία να μην παίρνει το χάπι που πρέπει και να το φτύνει. Το να ζει ως διαβητική είναι μία δύσκολη κατάσταση που δεν μπορεί να αλλάξει ή να αντιμετωπιστεί. Η κατανόηση λοιπόν της παραπάνω πρότασης είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα για να «συμβιώσει» κάποιος αρμονικά με τον διαβήτη. Η αποδοχή λοιπόν του προβλήματος αυτού και η συνειδητοποίηση του ότι δεν είναι κάτι το οποίο μπορεί να αντιμετωπιστεί ή να αλλάξει, είναι θέματα πάνω στα οποία η Μαρία θα πρέπει να δουλέψει. Από την άλλη η μπορεί να κατανοηθεί και η αγανάκτηση της Μαρίας πάνω στο συγκεκριμένο θέμα υγείας, καθώς στην ηλικία που βρίσκεται πρέπει να προσέχει συνέχεια τι τροφές καταναλώνει, πόσο ασκείται, τις τιμές του ζαχάρου της κ.τ.λ..

Επιχειρηματολογικές δραστηριότητες και σχολιασμοί της κύριας ιστοριογραμμής, όπως ερμηνείες, αξιολογήσεις, εξηγήσεις, διαδοχικός συνδυασμός τους και λειτουργίες τους.

Σε αυτό το σημείο της ανάλυσης, θα εξηγηθούν οι επεξηγηματικές φράσεις όπου χρησιμοποιεί η πληροφορήτρια, ώστε να αναλυθούν οι διάφορες βιωματικές συγκυρίες που της έχουν τύχει. Με αυτό τον τρόπο δίνει πληροφορίες μέσα από την συνέντευξή της για τις δυσκολίες στις δομές βιογραφικών διαδικασιών, στην ανάπτυξη της ταυτότητας και τη βιογραφική εργασία της.

Το πρώτο σημείο που συναντάται μία τέτοια επεξήγηση είναι στην πρώτη ενότητα όπου επεξηγεί την σχέση της με τους καθηγητές που έχει συναναστραφεί στα σχολικά της χρόνια και κατά πόσο αυτοί ήταν βοηθητικοί ή όχι. Τα χωρία είναι τα εξής:

«Είχα έναν καθηγητή στη παράλληλη στήριξη που ήταν από το Βόλο, ο κύριος Κώστας Νίκας και με βοηθούσε σε όλα τα μαθήματα τα φιλολογικά και ήταν επίσης πάρα πολύ καλός.»

«Η κυρία Γρίβα Ελευθερία στο γυμνάσιο, που ήταν πολύ καλή. Είχα στο τμήμα ένταξης την κυρία Βιβή, που μου έκανε μαθηματικά και ήταν πάρα πολύ καλή και ήταν μία πάρα πολύ καλή κυρία και την αγαπούσα πολύ και την αγαπούσαν και όλα τα παιδιά!»

«Και μετά είχα την κυρία Γαζούνη Ευαγγελία και ήταν πάρα πολύ καλή και αυτήν την αγαπούσα πολύ. Ήταν απ' τη Δράμα. Ήμασταν εγώ, ο Κωνσταντίνος, ο Λαμπριανίδης, η Αλεξία και φτιάχναμε μαθηματικά με αυτήν.»

Από τις παραπάνω επεξηγήσεις της Μαρίας φαίνεται ότι είχε πολύ θετική άποψη για τους καθηγητές της και πολύ όμορφες εμπειρίες. Επίσης με αυτόν τον τρόπο τονίζει αυτές τις θετικές σκέψεις που έχει γι' αυτούς και τα σχολικά της χρόνια, δίνοντας έτσι μία καταφατική νότα στην εκπαίδευση των ατόμων με ιδιαίτερες ανάγκες. Μιλάει με τα καλύτερα λόγια και για τους καθηγητές της, αλλά και γι' αυτούς της παράλληλης στήριξης και των τμημάτων ένταξης. Επίσης ο επικοινωνιακός λόγος που χρησιμοποιεί είναι κυρίως επεξηγηματικός. Άμα αναλυθούν όμως οι συγκεκριμένες προτάσεις από μία άλλη οπτική, θα μπορούσε να ειπωθεί ότι ίσως η Μαρία βίωνε τις συγκεκριμένες καταστάσεις από την δική της υπερθετική σκοπιά, όπως έχει ξανά αναφερθεί, και γι' αυτόν τον λόγο τα παρουσιάζει όλα τόσο εξιδανικευμένα. Ακόμα και αυτό όμως να συμβαίνει το συμπέρασμα που βγαίνει είναι έτσι κι αλλιώς θετικό, καθώς αυτό που μένει από τις επεξηγήσεις της για τους καθηγητές της είναι η εύμορφες εμπειρίες που είχε από την συναναστροφή τους.

Το επόμενο σημείο κατά το οποίο η Μαρία ένιωσε την ανάγκη να επεξηγήσει κάποια κατάσταση είναι στην έκτη ενότητα και είναι η εξής: «*Ο αδερφός μου ο Χρήστος, όταν ήμουν μικρή, με χτυπούσε λίγο... Γιατί έμπαινα εγώ στη τουαλέτα...*». Η συγκεκριμένη φράση έχει αναλυθεί πολλές φορές και σε παραπάνω αναλύσεις, σε αυτό το σημείο όμως θα εξηγηθεί το γιατί έδωσε παραπάνω εξηγήσεις για την σχέση της αυτήν με τον αδερφό της. Φαίνεται λοιπόν η ανάγκη της Μαρίας να δικαιολογήσει τις πράξεις του αδερφού της με την επεξήγηση ότι αυτή εισέβαλε στον προσωπικό του χώρο και άρα η ίδια ευθύνεται. Γενικότερα και σε άλλα σημεία της συνέντευξής της μιλάει με υπερηφάνεια και καλοσύνη για τον αδερφό της. Στο συγκεκριμένο σημείο όμως παρόλο που αναφέρεται σε μία άσχημη πράξη, κατευθείαν αποφασίζει να την δικαιολογήσει. Από το πρώτο σκέλος της φράσης φαίνεται ο δισταγμός της για την αρνητικότητα της πράξης, καθώς χρησιμοποιεί το επίρρημα «λίγο». Από όλα αυτά λοιπόν καταληκτικό συμπέρασμα είναι ότι η Μαρία είχε και έχει μία πολύ καλή σχέση με τον αδερφό της και γι' αυτό αισθάνθηκε την ανάγκη να δικαιολογήσει την πράξη του.

Η επόμενη φράση όπου υπάρχει επεξηγηματικός λόγος, βρίσκεται και αυτή στην έκτη ενότητα και είναι: «*Ναι, γιατί ήμουν η μόνη φαλακρή*», όπου εξηγεί το για ποιο λόγο οι συμμαθητές της την κορόιδευαν στο σχολείο. Από αυτό φαίνεται ότι η Μαρία πιστεύει ότι ο λόγος που την κορόιδευαν ήταν αυτή η ιδιαιτερότητα στην εξωτερική της εμφάνιση και όχι η νοητική της ιδιαιτερότητα. Αυτό είναι κάτι για το οποίο μπορεί μόνη της να πείστηκε ή να την έπεισε η οικογένειά της. Για όποιο και αν έγινε είναι ένα δεδομένο που ισχύει καθώς από την γενικότερη συναστροφή μου με την Μαρία, αλλά και με την δασκάλα της όπου την παρακολουθεί ακόμα και την βοηθάει, η Μαρία δεν έχει αποδεχτεί την διαφορετικότητά της και δεν έχει δουλέψει εσωτερικά πάνω σε αυτήν. Από όσο φαίνεται και από την υπόλοιπη συνέντευξή της θεωρεί τον εαυτό της «κανονικό» όπως αναφέρει και δεν θεωρεί ότι έχει κάποια διαφορά από τις φίλες της πέρα από την εξωτερική. Συμπερασματικά, η Μαρία θέλησε να επεξηγήσει τον λόγο όπου την κορόιδευαν, για να τονίσει την μη εσωτερική της διαφορετικότητα.

Το τελευταίο σημείο κατά το οποίο η Μαρία χρησιμοποιεί επεξηγηματικό λόγο έκφρασης είναι στην ένατη ενότητα: «*Με επιβράβευσε για την πρακτική μου που έκανα, γιατί πέρασα στο σχολείο στο νομό Φλώρινας, το πανεπιστήμιο του νομού Φλώρινας*». Σε αυτό το σημείο η Μαρία επεξηγεί με την υπερηφάνεια και την

αυτοπεποίθηση που την διακατέχει τον λόγο για τον οποίο βραβεύτηκε από τον δήμαρχο της Καστοριάς. Ο λόγος ήταν η επιτυχής εισαγωγή της στο Πανεπιστήμιο της Φλώρινας, μία σχολή που ονειρευόταν από μικρή. Η Μαρία είναι ο πρώτος άνθρωπος με σύνδρομο DOWN που περνάει σε πανεπιστήμιο μέσω της διαδικασίας των ενδοσχολικών εξετάσεων, οπότε το επίτευγμά της αυτό είναι όντως αξιόπαινο. Η επεξήγηση της Μαρίας το πιο πιθανό είναι να γίνεται λόγω της ανάγκης της να πληροφορήσει στον κόσμο την αξιοσέβαστη προσπάθειά της και την τελική επιτυχία της. Είναι γενικά μία κοπέλα που δεν φοβάται να παρουσιάσει τον εαυτό της και τις ιδιαιτερότητές της στον κόσμο και να μεταλαμπαδεύσει το μήνυμα ότι όλα είναι δυνατά αρκεί να εργαστεί σκληρά γι' αυτά.

Ανάλυση των θεωρητικών ενδοσκοπήσεων και των εκλογικεύσεων του πληροφορητή, όπως καταγράφονται στο στάδιο επεξεργασίας των νημάτων του κειμένου.

Έχοντας λοιπόν διαβάσει και αναλύσει πλέον όλη την αυτοβιογραφούμενη συνέντευξη, σε αυτό το σημείο μπορούν να παρουσιαστούν τα συμπεράσματα αλλά και τα μηνύματα που περνάει η Μαρία μέσα από την συνέντευξη. Το πρώτο και κυριότερο μήνυμα που περνάει είναι το να μην σταματάει κανείς να προσπαθεί για το όνειρό του, όσο μικρό ή μεγάλο και αν είναι και όσα φαινομενικά εμπόδια και αν υπάρχουν. Η Μαρία μέσα από την συνέντευξή της παρουσιάζεται ως ένας άνθρωπος δυναμικός με σιγουριά και αυτοπεποίθηση, προσπαθώντας να ανταπεξέλθει επιτυχώς στις δυσκολίες που της φέρνει η ζωή. Όσο διεξαγόταν η συνέντευξη η Μαρία ήταν πολύ άνετη μαζί μου, ανοίχτηκε κατευθείαν και από όσο φάνηκε δεν αισθάνθηκε άβολα καμία στιγμή, καθώς μου μίλησε για πολύ προσωπικές της στιγμές που και εγώ η ίδια δεν περίμενα να αναφέρει. Μου μίλησε δηλαδή για οικογενειακά της προβλήματα, για ερωτικές απογοητεύσεις αλλά και καταστάσεις ενδοσχολικού εκφοβισμού. Ακόμα και μετά από αυτές τις δύσκολες καταστάσεις η Μαρία όμως βγήκε δυνατή και ακλόνητη, δίνοντας και πάλι ένα ισχυρό μήνυμα ότι από τις δυσκολίες και τις κακουχίες πρέπει να εξελίσσεσαι σε δυνατότερο και όχι πιο ευάλωτο άνθρωπο.

Όσον αφορά την εκπαίδευση η Μαρία αναφέρθηκε κατά πολύ σε αυτήν την περίοδο της ζωής της περιγράφοντας την με τα καλύτερα λόγια. Μίλησε για το πόσο όμορφα και καλά της συμπεριφέρθηκαν οι καθηγητές της, πόσο πολύ την στήριξαν και πόσες όμορφες αναμνήσεις έχει αποκτήσει από το σχολείο. Πέρα από κάποιες περιπτώσεις ενδοσχολικής λεκτικής βίας, η Μαρία παρουσίασε τα σχολικά της χρόνια εξιδανικευμένα, χωρίς ψεγάδια και όλα ρόδινα. Αυτή η αντίληψη δεν είναι ιδιαίτερα αντικειμενική και ρεαλιστική, αλλά μέσα απ' αυτό συμπεραίνεται για την Μαρία τι μπορεί και προσαρμόζεται και να ελίσσεται ανάλογα με τις περιστάσεις και δεν απογοητεύεται όταν τα πράγματα δεν έρχονται έτσι όπως τα περιμένει αλλά αντίθετα τα αντιμετωπίζει καλοπροαίρετα και με θετικότητα.

Βρίσκεται ακόμα στα στενά οικογενειακά πλαίσια και σίγουρα δεν έχει απογαλακτιστεί από αυτήν. Η οικογένειά της ήταν και είναι πάρα πολύ υποστηρικτική ως προς αυτήν και έχουν υπάρξει στήριγμα ως προς όλες τις επιλογές της. Χωρίς αυτούς τους κοντινούς της ανθρώπους η Μαρία θα δυσκολευόταν πάρα πολύ στην επίτευξη των στόχων της και ίσως δεν επιτύχαινε και κάποιους από αυτούς. Είναι πολύ δεμένη μαζί τους και ακόμα και τώρα στο πανεπιστήμιο την συνοδεύουν και την βοηθούν με ότι και αν χρειαστεί.

Ένα ακόμα σημαντικό άτομο στην ζωή της Μαρίας είναι μία δασκάλα της, όπου την είχε αναλάβει από μικρή ηλικία και την βοηθάει με τα μαθήματα μέχρι και τώρα στο πανεπιστήμιο. Είναι το άτομο που με σύστησε στην Μαρία αλλά και με πήγε μέχρι το σπίτι της. Είναι πολύ δεμένες μεταξύ τους και χωρίς αυτό το στήριγμα η Μαρία θα δυσκολευόταν πιο πολύ με τα μαθήματά της. Η δασκάλα της Μαρίας ήταν επίσης ένα άτομο που μου έδωσε επιπλέον πληροφορίες για την Μαρία έτσι ώστε να δημιουργήσω μία ολική και ξεκάθαρη εικόνα για την Μαρία.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Μέσα από αυτήν την ανάλυση της αυτοβιογραφίας της Μαρίας αναδύθηκαν πολύ θετικά μηνύματα και συμπεράσματα για την εκπαίδευση των παιδιών με ειδικές ικανότητες. Στην περίπτωση της Μαρίας, μέσω των λεγομένων της, η ένταξή της στο σχολείο ήρθε ομαλά και φυσιολογικά, έχοντας η ίδια αναφερθεί με τα καλύτερα

λόγια για τους καθηγητές της. Μελανό σημείο αυτής της ένταξης, οι συμμαθητές της στο Δημοτικό, όπου της ασκούσαν κάποιας μορφής λεκτικού σχολικού εκφοβισμού.

Με μία συνολική ματιά της συνέντευξης παρατηρείται ότι σε μερικά σημεία η Μαρία είναι ιδιαίτερα αναλυτική στις αφηγήσεις της και τις περιγραφές της και σε άλλα σημεία ιδιαίτερα λακωνική. Αυτό συμβαίνει για διάφορους λόγους, είτε διότι δεν έχει να δώσει παραπάνω πληροφορίες για το συγκεκριμένο θέμα, είτε επειδή δεν αισθάνεται άνετα να το αναλύσει, είτε επειδή δεν την ενδιαφέρει και πάρα πολύ το συγκεκριμένο θέμα συζήτησης σε σχέση με κάποια άλλα. Τα σημεία που η Μαρία είναι αναλυτική στις περιγραφές της σε όλη την συνέντευξη είναι: το σημείο που διατυπώνει τις κοινωνικές της σχέσεις και αναλύει τις φιλίες της, στην ακαδημαϊκή της εμπειρία, για το πώς της φάνηκε το Πανεπιστήμιο, οι καθηγητές, τα μαθήματα κ.τ.λ., σε μία εμπειρία της μαζί με την αδερφή της στο ταξίδι που έκανε στην Ηγουμενίτσα για να την δει, στην περιγραφή των μαλλιών της και πως θα ήθελε να ήταν, στις εμπειρίες της με το αντίθετο φύλο, καθώς αναλύει εκτενώς και με λεπτομέρειες αυτές τις καταστάσεις, αλλά και στην διαδικασία της κοπής της βασιλόπιτας, δίνοντας πολλές λεπτομέρειες για το συγκεκριμένο έθιμο. Όλες αυτές οι αναλυτικές περιγραφές μας δίνουν την εντύπωση ότι η Μαρία είχε διάθεση για να συζητήσει αυτά τα θέματα, ένιωθε άνετα και αισθάνθηκε την ανάγκη να το κάνει. Πέρα όμως από τον αναλυτικό τρόπο έκφρασης που χρησιμοποιεί η Μαρία, σε μερικά σημεία όπως προαναφέρθηκε ήταν ιδιαίτερα λακωνική και φειδωλή στις περιγραφές της και αυτά τα σημεία είναι: στον τρόπο με τον οποίο εξεταζόταν στο σχολείο, στις ανησυχίες της για την εξωτερική της εμφάνιση (εκτός από το θέμα των μαλλιών της) και τα ενδιαφέροντά της, για τις καταστάσεις bullying που έχει υποστεί στο σχολείο αλλά και σε μικρή ηλικία από τον αδερφό της, για την εμπειρία της με τον διαβήτη και τις διαδικασίες που ακολουθεί καθημερινά, για το ακαδημαϊκό διάβασμα που χρειάζεται και για το πώς ανταπεξέρχεται σε αυτό, αλλά και για τις συνεντεύξεις που έχει δώσει λόγω του ότι είναι η πρώτη κοπέλα με σύνδρομο DOWN που εισήχθει σε Πανεπιστήμιο μέσω της διαδικασίας των ενδοσχολικών εξετάσεων. Όλες αυτές οι λακωνικές διατυπώσεις μάς δείχνουν ότι για τα συγκεκριμένα ζητήματα είτε η Μαρία δεν είχε παραπάνω πληροφορίες να δώσει, είτε ένιωθε άβολα να τα συζητήσει περαιτέρω, είτε δεν την ενδιέφεραν πολύ για να τα αναλύσει.

Ένα άλλο σημείο της σε βάθος συνέντευξης που αξίζει να σταθούμε συμπερασματικά είναι οι πυρηνικές προτάσεις που υπάρχουν σε αυτήν. Η πυρηνική

πρόταση κάθε ενότητας της συνέντευξης αντικατοπτρίζει την ουσία της. Επιγραμματικά αυτές είναι: «Μου αρέσουν πάρα πολύ τα παιδάκια, το νηπιαγωγείο και θέλω να γίνω νηπιαγωγός.», «Ναι, πάρα πολύ αγαπώ τις φίλες μου, και είμαι σαν αυτές, κανονικά. Τα άλλα τα παιδιά δε μου αρέσουν καθόλου...Σαν εμένα που είναι...», «Έδωσα και προφορικά και μετά έγραψα και γραπτά.», «Τέλεια, το περίμενα να περάσω στην νηπιαγωγόν και αισθάνθηκα πάρα πολύ όμορφα. Και το όνειρο μου ήταν να σπουδάσω νηπιαγωγός από όταν ήμουν μικρή και μου αρέσουν πάρα πολύ τα παιδιά.», «Τα μαλλιά μου θέλω να τα κάνω μέχρι εδώ πέρα, μέχρι εδώ πέρα στον ώμο, να πέφτουν πάρα πολύ μακριά. Όταν ήμουν μικρή τα είχα σγουρά...», «Να ζωγραφίζω μου αρέσει πάρα πολύ, να βλέπω τηλεόραση, να κάνω το κέφι μου.», «Ο αδερφός μου ο Χρήστος, όταν ήμουν μικρή, με χτυπούσε λίγο...», «Είμαι διαβητική και μετράω μόνη μου το ζάχαρο, κάνω και την ινσουλίνη.», «Είναι πιο εύκολο το διάβασμα από όταν πήγαινα σχολείο.», «Εύκολες μου φάνηκαν όλες οι εργασίες.», «Με επιβράβευσε για την πρακτική μου που έκανα, γιατί πέρασα στο σχολείο στο νομό Φλώρινας, το πανεπιστήμιο του νομού Φλώρινας.», «Μιλήσαμε στην συνέντευξη για το ότι όλοι με κοροϊδεύουν και κάποια μέρα ο θεός μου θα τους χτυπήσει όλους.», «Γιατί είμαι ξεχωριστή και διαφορετική και κανονική κοπέλα!». Όλες αυτές οι πυρηνικές δηλώσεις έδωσαν παραπάνω πληροφορίες για την Μαρία και βοήθησαν στο να κατανοηθεί καλύτερα όλη η ουσία της συνέντευξης. Έδωσαν λοιπόν επιπλέον στοιχεία για το κοινωνικό πλαίσιο της Μαρίας, τα ενδιαφέροντά της, τα όνειρά της, τους προβληματισμούς της, τις ανησυχίες της, τις εμπειρίες της, την υγεία της, τις δυσκολίες της αλλά και τις ανέσεις της.

Εν κατακλείδι, μέσα από όλη την εμπειρία της συνέντευξης και της ανάλυσης μπορούν να βγουν κάποιες εντυπώσεις και συμπεράσματα για την Μαρία και τον βίο της. Η Μαρία είναι μία ημιανεξάρτητη κοπέλα, όπου από την στιγμή που της δόθηκαν οι ίδιες ευκαιρίες με τους υπόλοιπους ανθρώπους διέπρεψε. Έχει αποδείξει ότι αξίζει την ίδια αντιμετώπιση και τις ίδιες ευκαιρίες για άνοδο σε όλους τους τομείς και ξέρει πώς να τα διεκδικεί. Χαρακτηρίζεται από αυτοπεποίθηση και σιγουριά, όπου χωρίς αυτά τα χαρακτηριστικά μπορεί να μην κατάφερνε τους στόχους της με την ίδια επιτυχία. Γνωρίζει λοιπόν την αξία της και ότι με σκληρή και συνεχή προσπάθεια μπορεί να πραγματώσει τους στόχους της, όπως και έκανε. Το όνειρο της από μικρή ηλικία ήταν να γίνει νηπιαγωγός και μέσα από την δική της σκληρή προσπάθεια αλλά και του οικογενειακού – κοντινού της περιβάλλοντος τα

κατάφερε να εισαχθεί στην συγκεκριμένη σχολή. Είναι όμως σημαντικό να σημειωθεί και η αξία του οικογενειακού θεσμού που αναδύεται μέσα από την συνέντευξη, καθώς η Μαρία, χωρίς την αξιοθαύμαστη στήριξη της οικογένειάς της, δεν θα βρισκόταν στην ίδια θέση σήμερα. Ήταν το στήριγμά της από τα πρώτα σχολικά της χρόνια, αλλά και μέχρι τώρα στο Πανεπιστήμιο όπου την συνοδεύουν καθημερινώς. Ένα τελευταίο κύριο στοιχείο που χαρακτηρίζει την Μαρία είναι αυτή η θετικότητα που αναβλύζει από μέσα της ως προς όλες τις καταστάσεις. Μέσα από την συνέντευξή της παρατηρείται ότι έχει μία θετική άποψη και οπτική για όλα τα ζητήματα, κυρίως όσα αφορούν την εκπαίδευση και εξιδανικεύει στο μυαλό της όλες τις καταστάσεις. Τέλος, συμπερασματικά θα μπορούσε να ειπωθεί ότι η Μαρία είναι ένα παράδειγμα ανθρώπου προς μίμηση και δίνει καθημερινώς μαθήματα ζωής και δύναμης στην κοινωνία. Άμα συνεχίσει την σκληρή προσπάθεια και διατηρηθεί το πείσμα και η επιμονή που έχει, είναι σίγουρο ότι θα ακολουθήσουν και άλλες επιτυχίες στην ζωή της.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Για το σύνδρομο DOWN:

- Αλευριάδου Α., & Γκιαούρη Σ., (2011), *Ψυχοκοινωνική ανάπτυξη παιδιών με νοητική αναπηρία και σύνδρομο DOWN: Ανιχνευση δυσκολιών και προτάσεις παρέμβασης*, Κοζάνη, en-tiposis
- <https://www.noesi.gr/book/syndrome/down>

- <https://www.genlab.gr/sindromo-down>
- <http://www.healthyliving.gr/2014/11/12/down-syndrome/>
- https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A3%CF%8D%CE%BD%CE%B4%CF%81%CE%BF%CE%BC%CE%BF_Down

Για την βιογραφική προσέγγιση:

- Rosenthal G. (2013). Η βιογραφική Έρευνα, στο: Γ. Τσιώλης& Ε. Σιούτη (επιμ.) *Βιογραφικές (ανα)κατασκευές στην ύστερη νεωτερικότητα. Θεωρητικά και μεθοδολογικά ζητήματα της βιογραφικής έρευνας στις κοινωνικές επιστήμες*. Αθήνα: Νήσος, σσ. 63-109.

- Τσιώλης, Γ. (2013). Οι βιογραφικές (ανα)κατασκευές της κοινωνικής εμπειρίας. Προκλήσεις και προοπτικές της ανακατασκευαστικής βιογραφικής έρευνας, στο: Γ. Τσιώλης& Ε. Σιούτη (επιμ.) *Βιογραφικές (ανα)κατασκευές στην ύστερη νεωτερικότητα. Θεωρητικά και μεθοδολογικά ζητήματα της βιογραφικής έρευνας στις κοινωνικές επιστήμες*. Αθήνα: Νήσος, σσ. 63-109.

- Τσιώλης, Γ. (2010). Η Επικαιρότητα της Βιογραφικής Προσέγγισης στην Ποιοτική Κοινωνική έρευνα, στο: Μ. Πουρκός& Μ. Δαφέρμος (επιμ.) *Ποιοτική Έρευνα στις Κοινωνικές Επιστήμες: Επιστημολογικά, Μεθοδολογικά και Ηθικά Ζητήματα*, Αθήνα: Τόπος, σσ. 347-350.

- Τσιώλης, Γ. (2010). Η Επικαιρότητα της Βιογραφικής Προσέγγισης στην

Ποιοτική Κοινωνική έρευνα, στο: Μ. Πουρκός & Μ. Δαφέρμος (επιμ.) *Ποιοτική Έρευνα στις Κοινωνικές Επιστήμες: Επιστημολογικά, Μεθοδολογικά και Ηθικά Ζητήματα*, Αθήνα: Τόπος, σσ. 356-361

Schutze, F. (2008). *Biography Analysis on the Empirical Base of Autobiographical Narratives: How to Analyze Autobiographical Narrative Interviews*; Part one and two.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

-Με λένε Μαρία Νίτσα.

-Και πόσο χρονών είσαι;

-18.

-Ωραία, έχεις πάει σχολείο εδώ στη Μεσοποταμία;

-Ναι, για πάρα πολλά χρόνια!

-Και όλα τα σχολικά σου χρόνια ήταν εδώ, δεν έχεις πάει σε κάποια άλλη πολι, σε κάποιο άλλο σχολείο;

-Όχι, είμαι εδώ στη Μεσοποταμία Καστοριάς.

-Τέλεια. Θέλω να μου μιλήσεις για την ζωή σου, από τη στιγμή που θυμάσαι τον εαυτό σου μέχρι τώρα.

-Ναι.

-Ότι θέλεις εσύ, ότι θεωρείς σημαντικό.

-Μου αρέσουν πάρα πολύ τα παιδάκια χ2, το νηπιαγωγείο και θέλω να γίνω νηπιαγωγός .

-Άρα πάντα ήθελες αυτό; Από μικρή ήθελες να γίνεις νηπιαγωγός.

-Ναι.

- Τέλεια, όταν ξεκίνησες το σχολείο πώς σου φάνηκε;
- Τέλεια, μου άρεσε πάρα πολύ.
- Ωραία και οι καθηγητές σου σε βοηθούσανε; Ήταν καλοί;
- Είχα έναν καθηγητή στη παράλληλη στήριξη που ήταν από το Βόλο, ο κύριος Κώστας Νίκας και με βοηθούσε σε όλα τα μαθήματα τα φιλολογικά και ήταν επίσης πάρα πολύ καλός.
- Στο δημοτικό, στο γυμνάσιο, στο λύκειο, πού ήταν ο κύριος Κώστας;
- Στο λύκειο.
- Μάλιστα. Πιο πριν κάποιον δάσκαλο που να θυμάσαι πριν από το λύκειο;
- Η κυρία Γρίβα Ελευθερία στο γυμνάσιο, που ήταν πολύ καλή. Είχα στο τμήμα ένταξης την κυρία Βιβή, που μου έκανε μαθηματικά και ήταν πάρα πολύ καλή και ήταν μία πάρα πολύ καλή κυρία και την αγαπούσα πολύ και την αγαπούσαν και όλα τα παιδιά!
- Έχετε ακόμα καλές σχέσεις με αυτήν την κυρία;
- Ναι, πάρα πολύ καλές!
- Άρα οι δασκάλοί σου, ακόμα σε βοηθάνε και είναι μαζί σου.
- Και μετά είχα την κυρία Γαζούνη Ευαγγελία και ήταν πάρα πολύ καλή και αυτήν την αγαπούσα πολύ. Ήταν απ' τη Δράμα. Ήμασταν εγώ, ο Κωνσταντίνος, ο Λαμπριανίδης, η Αλεξία και φτιάχναμε μαθηματικά με αυτήν.
- Άρα τα μαθηματικά σου αρέσουν;
- Ναι, πολύ ωραία είναι.
- Ποιό είναι το αγαπημένο σου μάθημα;
- Η ιστορία.
- Μάλιστα.
- Και τα θρησκευτικά, η νεοελληνική γλώσσα.
- Ποιό μάθημα δεν σου άρεζε;

-Δεν μου άρεζε η κοινωνική και πολιτική αγωγή.

-Μάλιστα, γιατί;

(γέλιο)

-Και μου άρεσε πάρα πολύ η γυμναστική.

-Εε, σε όλους μας αρέσει.

(γέλιο)

-Και τα αγγλικά είναι ωραία, πολύ ωραία.

-Στο γυμνάσιο μου άρεσε πάρα πολύ η μουσική, πολύ ωραία ήτανε. Και στο λύκειο μου άρεζε πάρα πολύ..., μου άρεζαν πάρα πολύ τα αρχαία κείμενα και μου άρεζαν τα μαθηματικά, η γεωμετρία και η άλγεβρα. Ναι... Μετά μου άρεζαν η λογοτεχνία και η έκθεση, η ιστορία της ελληνικής παιδείας, η ιστορία κατεύθυνσης.

-Μάλιστα, ήταν κάποιο μάθημα που να είναι πιο δύσκολο από όλα αυτά;

-Ναί, ήταν η Αντιγόνη, στη δευτέρα λυκείου, είχαμε μαζί με τον κύριο Μαυροδήμο, τη Βασιλικούλα.

-Για πες μου λοιπόν, όταν έδινες πανελλήνιες αυτά τα χρόνια, πώς σου φαίνονταν, ήταν δύσκολο;

-Πανελλήνιες δεν έδωσα.

-Ναί, οι ενδοσχολικές σου εξετάσεις.

-Οι ενδοσχολικές, τα πήγα πάρα πολύ καλά και έπιασα 12 ,7 στα δέκατα, σχεδόν 13.

-Διάβαζες πάρα πολύ; Δυσκολεύτηκες;

-Ναί, λίγο.

-Ήταν κάποιος καθηγητής που να σε δυσκόλευε λίγο περισσότερο;

-Όχι κανένας, όλοι ήταν πολύ καλοί.

-Και πήγαινες και σε κάποιο φροντιστήριο, ήταν κάποιος που σε βοηθούσε εδώ πέρα σπίτι, πέρα από το σχολείο που πήγαινες; Η μαμά σου ή κάποια δασκάλα περισσότερο;

-Η μαμά μου όχι, από μόνη μου, έκανα από μόνη μου τα μαθήματα και με δυσκόλευε πάρα πολύ τα κείμενα.

-Ωραία. Πριν μου είπες ότι έχεις και δύο αδέρφια, έναν αδερφό και μία αδερφή. Αυτοί σε βοηθούσαν με τα μαθήματα, όταν δυσκολευόσουν σε κάτι;

-Ο αδερφός μου ναι, με βοηθούσε λίγο στα αγγλικά, στις εξετάσεις να τα πάω πάρα πολύ καλά και μετά έγραψα ακριβώς τέλεια.
(γελιο)

Με βοηθούσε και λίγο στις ερωτήσεις αγγλικά και μου έδωσε και ένα βιβλίο με ερωτήσεις και μετά εγώ τις μάθαινα πάρα πολύ καλά και μετά την άλλη μέρα έγραψα πάρα πολύ καλά.

-Η αδερφή σου;

-Είναι 38 χρονών και έχει δύο παιδάκια, διδυμάκια, το βαφτίσαμε το ένα Νεκτάριο και το άλλο Θωμούλη και ο άντρας της είναι τώρα στη Γερμανία, ο Σπύρος, και η μαμά της είναι στην Ηγουμενίτσα.

-Στο σχολείο, από το δημοτικό, έχεις κάνει και παρέλαση, ακούω εδώ. Για πες μου γι' αυτό.

-Έκανα εδώ πέρα στη Καστοριά.

-Και πώς ήταν;

-Θαυμάσια, με το σχολείο, πολύ ωραία.

-Θες να μου πεις από το δημοτικό, από τότε που ξεκίνησες να πηγαίνεις σχολείο, είχες εκεί πέρα κάποιες πιο καλές φίλες;

-Ναι.

-Για πες μου γι' αυτό.

-Είχα την Ευδοξία, την Αδριάνα και τη Δήμητρα την Μεημαρίδου, που ήταν πολύ καλή μου φίλη, και έφτιαχνε παρέα πάρα πολύ καλή με την Ελένη τη Ζουπάνη, που ήταν πάρα πολύ καλό κορίτσι και παίζαμε, και με τη Δέσποινα τη Μπαρζίνγκα, στο Μαυροχώρι, που ήταν πήρα πολύ καλή. Τώρα ακόμα, ήμουν σήμερα με αυτήν. Και τώρα είναι στο Μαυροχώρι μαζί με τη μαμά της και το μπαμπά της και την αδερφή

της την Μαρία, που την είδα μία μέρα στο γήπεδο και μεγάλωσε πάρα πολύ. Είχα και μία φίλη την Τατιάνα τη Χρηστάκη στο γυμνάσιο και ήταν πάρα πολύ καλή μου φίλη.

(μαμά Μαρίας: Είναι αυτές που φύγανε, Μαρία.)

-Τώρα με αυτές δεν κάνεις παρέα;

-Όχι, μεγάλωσε και αυτή τώρα και είναι στη Καστοριά σε ένα μπαρ και δουλεύει.

(γελιο)

-Δε σπουδάζει αυτή η φίλη σου όπως εσύ;

-Ναί, η Ιωάννα θα σπουδάσει τουριστικά, Μαρούσι και η Βάσιαεργοθεραπεύτρια και η φίλη μου η άλλη η Τσιλίδου η Αναστασία εργοθεραπεύτρια μαζί με τη Βασούλα.

-Βλέπω ότι μου μιλάς πάρα πολύ για τις φίλες σου, τις αγαπάς πολύ και σε αγαπάνε και αυτές;

-Ναί πάρα πολύ, και είμαι σαν αυτές, κανονικιά.

(μαμά Μαρίας: Μαρία μου, μη λες τέτοια...)

-Τα άλλα τα παιδιά δε μου αρέσουν καθόλου...

(μαμά Μαρίας: Αχ Μαρία μου... αυτά μην τα γράφεις...)

-...Σαν εμένα που είναι...

[[διακοπή συζήτησης με παρότρυνση της μητέρας να μη συνεχίσει να μιλάει η Μαρία για αυτό το θέμα.]]

-Για πες μου Μαρία τώρα, για το γυμνάσιο για τις εξετάσεις που έδινες, για πες πώς έδινες εξετάσεις;

-Έδινα μόνη μου, και τα Γερμανικά μου άρεζαν πάρα πολύ, και ήταν ωραίο μάθημα και μου τα εξέταζε η κυρία μου προφορικά, εγώ είχα διαβάσει και τα ήξερα όλα και μετά μου είπε μπράβο και μετά έδινα και γραπτώς και μετά πήρα και γραπτώς δέκα.

(μαμά Μαρίας: Δέκα πήρες;! Δεκαοχτώ είχες πάρει, όχι δέκα!)

-Δεκαοχτώ πήρα.

-Δεκαοχτώ λοιπόν! Στα άλλα μαθήματα, πέρα από τα Γερμανικά πώς τα πήγες; Πώς έδινες εξετάσεις;

-Με εξίσου διαφορετικό τρόπο, όπως στα Γερμανικά πέρασα πάρα πολύ ωραία.

(εξηγεί η μαμά της Μαρίας:Στην πρώτη [γυμνασίου] έδωσε προφορικά και μετά γραπτά, στη δεύτερα έδωσε και γραπτά, γιατί είδαν ότι δεν υπάρχει θέμα.....)

-Έδωσα και προφορικά και μετά έγραψα και γραπτά

(μαμά Μαρίας: Αλλά στις άλλες τάξεις έδωσε κανονικά.)

-Άρα δεύτερα και τρίτη γυμνασίου, έδωσες κανονικά, ωραία!

(μαμά Μαρίας: Αυτό γιατί δεν ήξεραν οι καθηγητές να το χειριστούν, γι' αυτό!)

-Οκ και στο λύκειο μετά;

-Γραπτώς.

-Όπως και στις ενδοσχολικές που μου είπες πριν;

-Ναι.

[[παύση συνέντευξης, διότι η μητέρα της Μαρίας μας πρόσφερε κάτι για να φάμε και μετά από αυτό η Μαρία συνέχισε να μιλάει για τις φίλες της.]]

-Τη Μαρία, τη τεράστια.

(μαμά Μαρίας: Αχ Μαρία τώρα...)

(Δασκάλα Μαρίας: Ελα ας πει λίγο για τη παρέα της!)

-Όχι, όχι, έχει σημασία να πει ότι θέλει!

(μαμά Μαρίας: Στη τρίτη λυκείου;)

-Στη τρίτη λυκείου.

-Ωραία, είναι αυτή που είναι τώρα στη Καστοριά και σπουδάζει τουριστικά;

(μαμά Μαρίας: Όχι.)

-Όχι αυτή που σπουδάζει τουριστικά είναι άλλη.

-Και ο φίλος μου ο Βασίλης ο Καπουτσίδης θα πάει στο στρατό.

(γέλιο)

-Ωραία, συνεχίζεις να μου λες πολύ για τις φίλες σου. άρα είναι πολύ σημαντικές για σένα.

-Είναι φαντάρος.

-Είναι φαντάρος λοιπόν ο Χρήστος... Ο Βασίλης, συγγνώμη έχω μπερδευτεί με τα ονόματα!

[γενικό γέλιο]

Τώρα που έχεις περάσει στη νηπιαγωγών, τη σχολή που είμαστε και εμείς. Αυτό πώς σε έχει κάνει να αισθανθείς; Το περίμενες;

-Τέλεια, το περίμενα και αισθάνθηκα πάρα πολύ όμορφα. Και το όνειρο μου ήταν να σπουδάσω νηπιαγωγός από όταν ήμουν μικρή και μου αρέσουν πάρα πολύ τα παιδιά (χ2)

(μαμά Μαρίας: Ναί, το είπες, μην το ξαναλές!)

(δασκάλα Μαρίας: Για τους καθηγητές που γνώρισες στη σχολή, πες!)

-Αα ναι! Ποιούς καθηγητές έχεις γνωρίσει;

-Είχα γνωρίσει τον κύριο Μπέτσα μαζί με τη κυρία Βιβή (η δασκάλα της) έκανα – πήγαμε εκεί, φτάσαμε ως εκεί και έκανα μία ωρίτσα μάθημα και παρακολουθούσα τον κύριο Μπέτσα και...

(δασκαλα Μαρίας: Θυμάσαι τι άκουγες; Τι μάθημα έκανες;)

-Ναί, ιστορία της εκπαίδευσης.

-Ααχ, το έχουμε κάνει και εμείς αυτό, πολύ ωραίο μάθημα, για πες.

-Ωραίο είναι, και κοινωνική γλώσσα μαζί με την κυρία Άννα, τη φίλη της κυρίας Βιβής από εδώ.

-Την κυρία Άννα Βακάλη;

-Ναί. Την κυρία Καλεράντε, την Ευαγγελία...

(μαμά Μαρίας: Αφού δεν την ξέρεις...!)

(γενικό γέλιο γιατί δεν την έχει γνωρίσει, απλά την ξέρει ως όνομα.)

-Σήμερα είχα το πρωί τον κύριο ΘαρεννόΜπράτιτση, πληροφορική.

(δασκάλα Μαρίας: Το πρόγραμμα το έχει μάθει απ' έξω!)
(γέλιο)

-Και για πες μου, εκείνη την ημέρα που είχες πάει στο μάθημα. Τι λέγατε στο μάθημα;

-Για την γενιά των ανθρώπων, για το τι είναι η φτώχεια και λέγαμε για τους προγόνους μας, πριν χρόνια. Όλα τα παιδιά μετά απάντησαν, εγώ δεν απάντησα.

(μαμά Μαρίας: Την επόμενη φορά.)

-Την επόμενη φορά.

-Την επόμενη φορά θα απαντήσεις!

-Ναι.

-Και πώς σου φάνηκε το κλίμα, η αίθουσα που ήταν πιο μεγάλη από του σχολείου, ήταν πιο πολλά τα παιδιά, πώς σου φάνηκαν αυτά;

-Είχε δύο αγόρια νηπιαγωγούς και κορίτσια.

(γέλιο)

-Πρωτοφανές!

(δασκάλα Μαρίας: Πρώτα τα αγόρια, δύο όλα κι όλα, τέλος πάντων.)

-Και είχα και δύο φίλες και εκεί, και μου άρεσαν πάρα πολύ και με αγάπησαν πολύ και αυτές!

-Πώς τις λένε αυτές;

-Δεν ξέρω.

-Δε θυμάσαι;

(μαμά Μαρίας: Για τα κορίτσια που καθήσατε μαζί πρέπει να λες...)

-Ήταν δύο πάρα πολύ καλά κορίτσια.

-Μάλιστα. Στο ίδιο έτος με εσένα, στο πρώτο έτος δηλαδή;

-Ναί.

-Ο κύριος Μπέτσας και η κυρία Βακάλη που είχες γνωρίσει, πώς σου φάνηκαν;

-Είναι πάρα πολύ καλοί και οι δύο.

-Είναι διαφορετικοί καθηγητές από ότι έχεις συνηθίσει στο σχολείο; Και το μάθημα πώς σου φάνηκε, ήταν διαφορετικό ή σου φάνηκε ίδιο με αυτά που έκανες στο σχολείο;

-Ε; (δεν κατανοεί την ερώτηση)

-Ότι το μάθημα στο πανεπιστήμιο είναι ίδιο με τα μαθήματα που έκανες στο σχολείο;

-Όχι.

-Είχαν διαφορές;

-Είναι εννιά τα μαθήματα.

(μαμά Μαρίας: Αν ήταν με τον ίδιο τρόπο σου λέει Μαρία, ήταν το ίδιο εύκολα-δύσκολα, δε σε ρώτησε πόσα!)

-Ήταν εννιά.

(μπέρδεμα-γέλιο)

(κόλλησε η ηχογράφηση και υπήρξε ένα κενό που μου έλεγε για τα μαλλιά της και τις ενέσεις που κάνει και τώρα της ζητάω να μου τα ξαναπεί.)

-Και για πες μου τι λέγαμε για τα μαλλιά σου.

-Τα μαλλιά μου θέλω να τα κάνω μέχρι εδώ πέρα, μέχρι εδώ πέρα στον ώμο, να πέφτουν πάρα πολύ μακριά. Όταν ήμουν μικρή τα είχα σγουρά... (και τώρα δείχνει κάτι φωτογραφίες που έφερε η μητέρα της) Αυτή είναι του ξαδέρφου μου, του Θόδωρου αυτού που έχει το κέτερινγκ και τη γυναίκα του τη Γεωργία. Εδώ είμαι εγώ, η μαμά και ο Χρήστος (αδερφός της) και ο μπαμπάς.

-Άρα σου αρέσουν τα μακριά μαλλιά.

-Ναί, τα είχα πάρα πολύ σγουρά!

-Τώρα βάζεις μία λοσιόν, είπαμε;

-Ναί. Το ρεγκέι για να μου φυτρώσουν τα μαλλιά.

-Τι άλλο σου αρέσει να κάνεις; Με τι σου αρέσει να ασχολείσαι;

-Να ζωγραφίζω μου αρέσει πάρα πολύ, να βλέπω τηλεόραση, να κάνω *το κέφι μου*
(το ψιθύρισε)

-Τι να κάνεις;

(ψιθυρίζει πάλι το ο,τι θέλει να κάνει το κέφι της, αλλά τόσο σιγά που να μην μπορούμε να το ακούσουμε.)

(δασκάλα Μαρίας: Πες το δυνατά.)

-Τίποτα. (και κρυφογελάει)

(δασκάλα Μαρίας: Πες το καλέ, δεν πειράζει)

(εγώ: δεν ακούω!)

(μαμά Μαρίας: Λίγο φώναξε!)

Η Μαρία δεν απαντάει.

(δασκάλα Μαρίας: Θα τα βάψουμε τα μαλλιά;)

-Ναί, θα τα βάψω ξανθά!

-Ξανθά, μάλιστα, μεγάλη αλλαγή!

(δασκάλα Μαρίας: Μισά-μισά, όχι όλα! τα κάτω μόνο!)

(μαμά Μαρίας: Στη χοροεσπερίδα ήταν ωραία, αλλά τώρα....)

(δασκάλα Μαρίας: Να βαφτούμε τώρα και λίγο, τι θα βάλουμε;)

-Ρουζ!

(δασκάλα Μαρίας: Αμ μπράβο, το αγαπημένο μας!)

-Που μου το έδωσε η ξαδέρφη μου η Σταυρούλα, πήγα εκεί, έβαλα λίγη μάσκαρα μαύρη και λίγο ρουζ και κραγιόν και μου έβαψε τα φρύδια με ένα ωραίο μολύβι.

-Και που πήγες έτσι ωραία ντυμένη; Που ετοιμάστηκες να πας έτσι;

-Πουθενά.

(δασκάλα Μαρίας: Στη χοροεσπερίδα όταν πήγες δε σε βάψαν;)

-Δεν ήμουν βαμμένη.

(δασκάλα Μαρίας: Ναι, τι χόρευες για πες!)

-Είχατε χοροεσπερίδα στο σχολείο; Για πες μου.

-Ναι! Χόρεψα με τον φίλο μου τον Κωστάκη τον Μπειμπαλίδη, τον παρτενέρ μου, ψηλός πάρα πολύ αντάρτης! (γέλιο)

Πάρα πολύ αντάρτης ήταν και χορέψαμε τανγκό!

-Μάλιστα και τι τραγούδια έπαιζε εκεί πέρα;

-Δεν ξέρω, στη χοροεσπερίδα του ξαδέρφου μου του ραφαήλ χορέψανε ποντιακά και αλλάξαν μία φορά, βλάχικα.

-Και ποντιακά και βλάχικα;

(μαμά Μαρίας: Τα αγαπημένα της είναι τα βλάχικα.)

-Τα αγαπημένα σου είναι τα βλάχικα;

-Ναι. (γέλιο)

-Τι άλλη μουσική σου αρέσει;

-Μου αρέσει πάρα πολύ η ξένη και τα κρητικά.

(δασκάλα Μαρίας: Κρητικούς χορούς ξέρεις να χορεύεις;)

-Ναί!

(Πανικός-γέλιο)

(μαμά Μαρίας: Κρητικά χαχαχακανά ποντιακό μπορεί να πεις.)

-Το κότσαρη, να χορεύω μόνη. (γέλιο)

-Και μου είπες ότι σου αρέσει να ζωγραφίζεις κιόλας. Τι σου αρέσει να ζωγραφίζεις όταν έχεις ελεύθερο χρόνο;

-Ναι, πάρα πολύ σκυλάκια, γατάκια, παπάκια.

-Άρα σου αρέσουν πολύ τα ζώα;

(γέλιο)

-Και ο μπαμπάς μου ζωγραφίζει τέλεια!

(μαμά Μαρίας: Αμάν ρε Μαρία, πολλά ψέματα μου φαίνεται λες!)

(δασκάλα Μαρίας: Γιατί καλέ έχεις δει εσύ το μπαμπά να ζωγραφίζει;)

(μαμά Μαρίας: Όχι δε θέλω!)

-Για πες για το μπαμπά σου.

-Με ζωγράφισε μια μάγισσα όταν ήμουνα πολύ μικρή, πολύ όμορφη. Και στον αλή πασά στα Γιάννενα με ζωγράφισε. (γέλιο)

-Στα Γιάννενα σε ζωγράφισε κάποιος;

-Στον αλή πασά.

(δασκάλα Μαρίας: Όταν είχαμε πάει στο μουσείο, ναι, α τώρα εξηγούνται όλα.)

-Όταν ήμουν μικρή είχαμε πάει και στις Φιλιππίνες με τον αδερφό μου όταν ήταν και αυτός μικρός...

(μαμά Μαρίας: Ποιές Φιλιππίνες παιδί μου, το μπέρδεψες, ποιές Φιλιππίνες.)

[[Σταμάτησα τη συνέντευξη και μας εξήγησε η μητέρα της ότι μπερδεύτηκε με την ονομασία]]

[[ξαναξεκινάει η ηχογράφιση]]

(δασκάλα Μαρίας: Τώρα θα λες αλήθεια εντάξει; Γιατί και εγώ σε πιστεύω, δεν ξέρω ποιά είναι αλήθεια και ποιά όχι)

(μαμά Μαρίας: Γιατί λέει λίγα ψέματα.)

(δασκάλα Μαρίας: Δεν πειράζει, έχουμε εδώ τη μαμά να μας τα λέει.)

[[και συνεχίζει τη συζήτηση για τον Χρήστο τον αδερφό της]]

-Ο αδερφός μου ο Χρήστος, όταν ήμουν μικρή, με χτυπούσε λίγο...

(μαμά Μαρίας: Απασααά Μαρία, δεν πρέπει να λες τέτοια!)

-Πόσο χρονών είναι ο αδερφός σου, πάμε από την αρχή, για πες μου, συνέχισε για τη σχέση σου με τον αδερφό σου.

-Είναι 20-21, τα πάμε πάρα πολύ καλά. Και λίγο μαλώνουμε...

(μαμά Μαρίας: Όπως όλα τα αδέρφια!)

-Όπως όλα τα αδέρφια.

-Και γιατί μαλώνετε;

-Γιατί έμπαινα εγώ στη τουαλέτα...

(μαμά Μαρίας: Εεε Μαρία, μην το λες τώρα, τι λες τώρα!)

-Και αυτός με βαρούσε για το πότε θα μπαίνω...

(μαμά Μαρίας: Μαρία μην το λες, μην το γράφεις αυτό.)

(παρεμβολές της μητέρας για το τι θα κρατήσω στη συνέντευξη.)

(μαμά Μαρίας: Πες για το σχολείο, που σε πρόσεχε, που θύμωνε άμα σε κορόιδευαν, γιατί λες τα άσχημα;)

-Και στο σχολείο όταν πήγαινα εκεί και με κορόιδευαν τους μάλωνε εκεί και μετά τους έριχνε ξύλο.

-Σε κορόιδευαν συχνά στο σχολείο;

-Ναι, γιατί ήμουν η μόνη φαλακρή.

-Γι' αυτό;

(κάνει νεύμα ναι.)

-Οκ! Μετά που ερχόταν ο αδερφός σου συνέχιζαν ή όχι;

-Όχι.

(μαμά Μαρίας: Γιατί άλλο σε κορόιδευαν Μαρία;)

-Εμ, μόνο γιατί ήμουν φαλακρή.

-Εντάξει. Η αδελφή σου, τι σχέση έχεις με την αδερφή σου;

-Πάρα πολύ καλή, όταν ήμουν μικρή ήμασταν στην Ηγουμενίτσα, πηγαίναμε όλοι μαζί, με την αδερφή μου και τον Σπύρο, και τη μαμά και τον μπαμπά και τον Χρήστο, όλοι μαζί. Φάγαμε μύδια με ρύζι.

-Μάλιστα και το θυμάσαι ακόμα δηλαδή;

-Και μου πήρε μία πολύ ωραία πολύχρωμη τσαντούλα, πολύ ωραία, από το περίπτερο και μετά από την Ηγουμενίτσα, μετά από εκεί, πήγαμε σε ένα μαγαζί στις αδερφής

μου και μου έδωσε μία πάρα πολύ ωραία μπλούζα. Ήμουνα με τη κυρία Χρύσα που μου έδωσε μία πολύ ωραία μπλούζα και της είπα ευχαριστώ πολύ. Ήταν πολύ ωραία, με ένα κοριτσάκι πάνω!

[[η συνέντευξη σταμάτησε για να πάρει η Μαρία ένα χάπι που έπρεπε και έλεγε πώς κάνει τις ενέσεις της, το οποίο ξαναεξηγεί]]

-Παίρνω το χάπι μόνη μου, του σιδήρου και το πρωί παίρνω ένα χάπι για τον θυροειδή, μου το δίνει η μαμά κι αυτό και εγώ το παίρνω και [καμιά φορά το φτύνω (χ2)

(μαμά Μαρίας: Μαρία εμένα γιατί δε μου τα λες αυτά;)

-Γιατί;

-Γιατί δε θέλω να το πίνω, γι' αυτό.

-Έχει άσχημη γεύση;

-Ναί (γέλιο)

(μαμά Μαρίας: Μαρία οι εξετάσεις σου δεν θα βγούνε καλές άμα το φτύνεις!)

-Και παλιά έκανα πάρα πολύ μονόζυγο για να ψηλώσω και τώρα το έκοψα όμως.

-Γιατί;

(δασκάλα Μαρίας: Ψηλώσαμε τώρα τι;)

-Ψηλώνω τώρα.

-Άρα σου αρέσει και η γυμναστική;

-Πολύ ωραία και φτιάχνω και διάδρομο εδώ έξω στο χωλ, στον καθρέφτη.

(δασκάλα Μαρίας: Θες να πεις που μετράς μόνη σου το ζάχαρο; [και αυτό ειπώθηκε όταν είχε σταματήσει για λίγο η συνέντευξη])

-Για πες μου γι' αυτό, πώς γίνεται αυτή η διαδικασία;

-Είμαι διαβητική και μετράω μόνη μου το ζάχαρο (χ2), κάνω και την ινσουλίνη.

-Πώς το κάνεις αυτό, πώς μετράς μόνη σου το ζάχαρο;

[[δείχνει η μαμά της τον μετρητή]]

-Με αυτό εκεί, με τον μετρητή [[επαναλαμβάνει τα λόγια της μητέρας της]], έχει έναν σκαλφιστήρα, έναν μετρητή και εδώ μέσα βάζεις μία βελόνα.

(μαμά Μαρίας: Όχι Μαρία, έχει τον μετρητή και βάζεις μία ταινία και μετρίεσαι.)

-Και βάζω μια ταινία και μετρίεμαι.

-Και βγάζει κάποιο νούμερο αυτό μετά;

-Ναι, 246, υψηλό ζάχαρο.

-Και άμα δεν είναι φυσιολογική η τιμή που βγάζει τι πρέπει να κάνεις;

-Ινσουλίνη παίρνω και να φάω κάτι και όταν είχα υπογλυκαιμία 44 παίρνω και πίνω έναν χυμό μόνη μου και άμα βλέπω ότι ζαλίζομαι μετά πίνω έναν χυμό με ζάχαρη.

-Μάλιστα, άρα ξέρεις ακριβώς τι πρέπει να κάνεις!

-Ναί. Η ζάχαρη δεν μου αρέσει.

-Γιατί; Δεν σου αρέσει η ζάχαρη; Δεν σου αρέσουν τα γλυκά;

-Ναί.

(μαμά Μαρίας: Της αρέσουν τα γλυκά.)

-Την αποφεύγω όμως την ζάχαρη.

-Γιατί;

-Γιατί είναι καρκινογόνα.

(γέλιο μαμάς Μαρίας και Μαρίας)

(μαμά Μαρίας, γελώντας: Είναι καρκινογόνα!)

(δασκάλα Μαρίας: Και όταν διαβάζουμε τι πίνουμε;)

-Παίρνω ενέργεια με αυτά που τρώω το πρωί.

(δασκάλα Μαρίας: Όταν διαβάζουμε τι πίνουμε, τσάι χωρίς...)

-Τσάι χωρίς ζάχαρη.

-Και τώρα διαβάζεις πολύ; Από τότε που έχεις περάσει στο πανεπιστήμιο;

-Ναί.

-Χρειάζεται πολύ διάβασμα δηλαδή το πανεπιστήμιο, πώς σου φαίνεται εσένα;

-Πάρα πολύ όμορφα.

-Όσον αφορά το διάβασμα; Είναι πιο πολύ από όταν πήγαινες σχολείο ή πιο λίγο; Πιο εύκολο ή πιο δύσκολο;

-Είναι πιο εύκολο.

(μαμά Μαρίας: Όλα εύκολα είναι για σένα, πες αν διαβάζεις.)

-Και διαβάζω πάρα πολύ συχνά.

(μαμά Μαρίας:και;)

-Και κάνω ένεση...

(γελιο)

(μάμα Μαρίας: Εργασίες λέει, όταν διαβάζεις τι κάνεις, ένεση ή εργασίες;)

-Εργασίες.

(δασκάλα Μαρίας: Θυμάσαι την τελευταία;)

-Ναι.

(δασκάλα Μαρίας: Για να δω...)

-Κάναμε, για τον κύριο Δελμούζο.

(δασκάλα Μαρίας: Ααα όλους τους θυμάσαι!)

-Και κάναμε το κρυφό σχολειό.

(δάσκαλα Μαρίας: Τα θυμάται αλήθεια!)

-Και το άλλο φύλλο εργασίας, το παιδομάζωμα, μαζί το κάναμε, μετά κάναμε και τον
-πώς τον λένε- στην μεταρρύθμιση.

(δασκάλα Μαρίας: Ήταν λίγο δυσκολάκι αυτό.)

-Και όλες αυτές οι εργασίες πώς σου φάνηκαν;

-Όλα εύκολα.

-Μπράβο ρε Μαρία!

[[διακοπή ηχογράφησης γιατί χτύπησε τηλέφωνο]]

[[τώρα θα μιλήσει η Μαρία για την συνέντευξη που έδωσε στην τηλεόραση]]

-Δώσαμε συνέντευξη με τον κύριο Μάρκο και πήγαμε και στην Εβίκα στην Καστοριά και πήρα και ένα βραβείο.

-Τι βραβείο;

(μαμά Μαρίας: Από τον δήμαρχο.)

-Από τον δήμαρχο για μένα και ένα χρυσό μετάλλιο.

[[τα επιδεικνύει η μητέρα της και λέει ότι την επιβράβευσε]]

-Με επιβράβευσε για την πρακτική μου που έκανα, γιατί πέρασα στο σχολείο στο νομό Φλώρινας, το πανεπιστήμιο του νομού Φλώρινας.

(δασκάλα Μαρίας: Και πού αλλού δώσαμε συνέντευξη, δεν έχουμε εμφανιστεί ακόμα αλλά θα μας δείξει.)

-Στην ΕΡΤ3.

(δασκάλα Μαρίας: Και πού αλλού;)

-Στην Ελένη Μενεγάκη.

-Αα έχεις γίνει διάσημη εσύ!

(μαμά Μαρίας: Και στον Παπαδάκη.)

-Στον Παπαδάκη, τηλεφωνικά και ήταν ένα ωραίο παιδί και μου άρεσε και έκανα συνέντευξη.

(δασκάλα Μαρίας: Για το παιδί που της άρεσε είπε; (γέλιο))

-Δημοσιογράφος ήταν αυτός;

-Ναι, από την Αθήνα, ο Οδυσσέας!

-Και για πες μου για τον Οδυσσέα;

-Και μου άρεσε πάρα πολύ και με πήρε συνέντευξη...

(μαμά Μαρίας: Ήταν και νοσημούλης ε;)

-Και μαζί με την κυρία Βιβή και ήταν και ο κύριος Δημητρης από δίπλα.

-Ο γείτονας είναι ο κύριος Δημήτρης;

(δασκάλα Μαρίας: Ο άντρας μου είναι ο κύριος Δημήτρης!)

(γέλιο)

-Και μου είπε όμως ότι έχει κοπέλα και είναι 32 χρονών.

(δασκάλα Μαρίας: Μας πέφτει λίγο μεγάλος ε;)

(μαμά Μαρίας: Δεν του φαινόταν ρε παιδιά!)

Και ότι κάθεται μαζί με τον σκύλο του μου είπε, στο σπίτι του και είναι μαζί.

-Αα τι ωραία!

(μαμά Μαρίας: Ότι θέλουμε το θυμόμαστε μία χαρά!)

-Πότε έγιναν αυτές οι συνεντεύξεις, φέτος;

-Μιλήσαμε για το ότι όλοι με κοροϊδεύουν και κάποια μέρα ο θείος μου θα τους χτυπήσει όλους.

-Γιατί σε κοροϊδεύουν;

(μαμά Μαρίας: Ποιός θείος σου;)

-Ο βενζίρης.

(μαμά Μαρίας: Πετιέσαι από το ένα στο άλλο.)

-Δεν πειράζει δε μας ενοχλεί, γιατί σε κοροϊδεύουν όμως;

-Δεν ξέρω!

-Δεν πιστεύεις ότι υπάρχει λόγος όμως να σε κοροϊδεύουν, πιστεύεις ότι υπάρχει λόγος;

-Ναί.

-Γιατί;

-Γιατί... [[δεν το συνεχίζει γιατί της απόσπασαν την προσοχή η μητέρα με τη δασκάλα γιατί συζητούσαν κάτι]]... Ήταν ένα παιδί από το Ναύπλιο, εδώ πέρα στο καφέ του μερακλή, φίλοι του Θόδωρα, στη φίλη μου τη Βάσια, τη Ναυπλιότη, μου λέει μία «και που λες μου αρέσεις πάρα πολύ», λέω εγώ «ναί καλά!»...

(μαμά Μαρίας: Αυτά γιατί τα λες;)

-...Με είπε μου αρέσεις πάρα πολύ Μαρία, σε θέλω και σ'αγαπάω.

-Μάλιστα.

(μαμά Μαρίας: Αυτά όμως είναι άσχετα!)

-Και σ'αγαπάω είπε το παιδί από το Ναύπλιο και ήταν και ένα παιδί από το ναύπλιο και τον έλεγαν Δημήτρη.

-Στο Ναύπλιο πόσες φορές έχεις πάει;

-Δεν πήγα!

-Και πώς τους γνώρισες;

-Ηρθαν εδώ πέρα, ήταν στο riverparty.

(γέλιο)

-Συγγνώμη που σε διεκόψαμε για πες.

(δασκάλα Μαρίας: Ποιόν τραγουδιστή είδες στο river;)

(μαμά Μαρίας: Δεν πήγε η Μαρία, τα παιδιά ήταν στο πάρτυ!)

-Δεν πήγα και μετά η φίλη μου η Βάσια με κορόιδεψε και μου λέει «Βρε Μαρία, αυτός έχει κοπέλα και παντρεύτηκε!»

(δασκάλα Μαρίας: Θα βρούμε άλλον!)

-Στεναχωρήθηκες εσύ;

-Πολύ, γιατί τον ήθελα εγώ.

(γέλιο)

(μαμά Μαρίας: Δεν άφησες και τίποτα, όλα τα πες, ούτε ντρέπεσαι λίγο.)

-Δεν πειράζει, ότι θέλεις να πεις, θα το πεις.

-Ναί και φέτος από τον Άι Βασίλη θα ζητήσω μία ηλεκτρική οδοντόβουρτσα για τα δόντια μου...

(μαμά
(γελιο)

Μαρίας:

Αμάν...)

(μαμά Μαρίας: Αμάν, όλο χαζομάρες λες, δεν μου αρέσει αυτό που κάνεις!)

(δασκάλα Μαρίας: Γιατί καλέ, μπορεί να τη φέρει ο Άι Βασίλης!)

(μαμά Μαρίας: Ο αληθινός είναι ή ο ψεύτικος;)

-...Ο αληθινός και θα μου φέρει και μία ηλεκτρική λίμα Scholl, για τις φτέρνες μου...

(μαμά Μαρίας: Θα σε περάσουν για μωρό με τέτοια που λες.)

-...Και φέτος τα Χριστούγεννα θα κάνω βασιλόπιτα πάρα πολύ ωραία και θα γράψουμε πάνω 2018 και θα την κόψουμε έτσι και έτσι και έτσι και θα πάρω και ένα κομμάτι εγώ...

(μαμά Μαρίας: Ναι, αλλά αυτά που λέει τώρα είναι πολύ ανωριμα!)

(δασκάλα Μαρίας: Δεν είναι ανώριμα και εσύ αν μιλούσες για τριάντα λεπτά, τι θα είχες να πεις;)...

-Μαρία, άμα άλλαζες κάτι στα σχολικά σου χρόνια, τι θα ήταν και γιατί;

-Θα ήταν πάρα πολύ εύκολα και θα μπορούσα να τα καταφέρω ως τώρα.

-Πώς θα μπορούσαν τα σχολικά χρόνια να σου είναι πιο εύκολα και πιο βοηθητικά;

-Όχι, ήταν πάρα πολύ εύκολο.

-Τώρα που είσαι στο πανεπιστήμιο τι θα μπορούσε να σε βοηθήσει ώστε να γίνεις μια πολύ καλή φοιτήτρια και να μάθεις πολλά πράγματα για να γίνεις καλή νηπιαγωγός;

-Γιατί είμαι ξεχωριστή και διαφορετική και κανονική κοπέλα!

-Τι θα σε βοηθούσε τώρα;

-Να παρακολουθώ όλα τα μαθήματά μου σωστά, εκεί που είμαι στο πανεπιστήμιο, στην Φλώρινα.

-Πώς φαντάζεσαι την ζωή σου ως φοιτήτρια και πώς την θέλεις;

-Ναί, είμαι για να φτιάχνω βόλτες, για να παρακολουθώ μαθήματα, ιδιαίτερος εκεί που είμαι τώρα στην Φλώρινα.

[[εδώ σταματάει ουσιαστικά η συνέντευξη, ευχαριστούμε την Μαρία, την δασκάλα και την οικογένειά της, για τον χρόνο τους και την φιλοξενία τους.]]